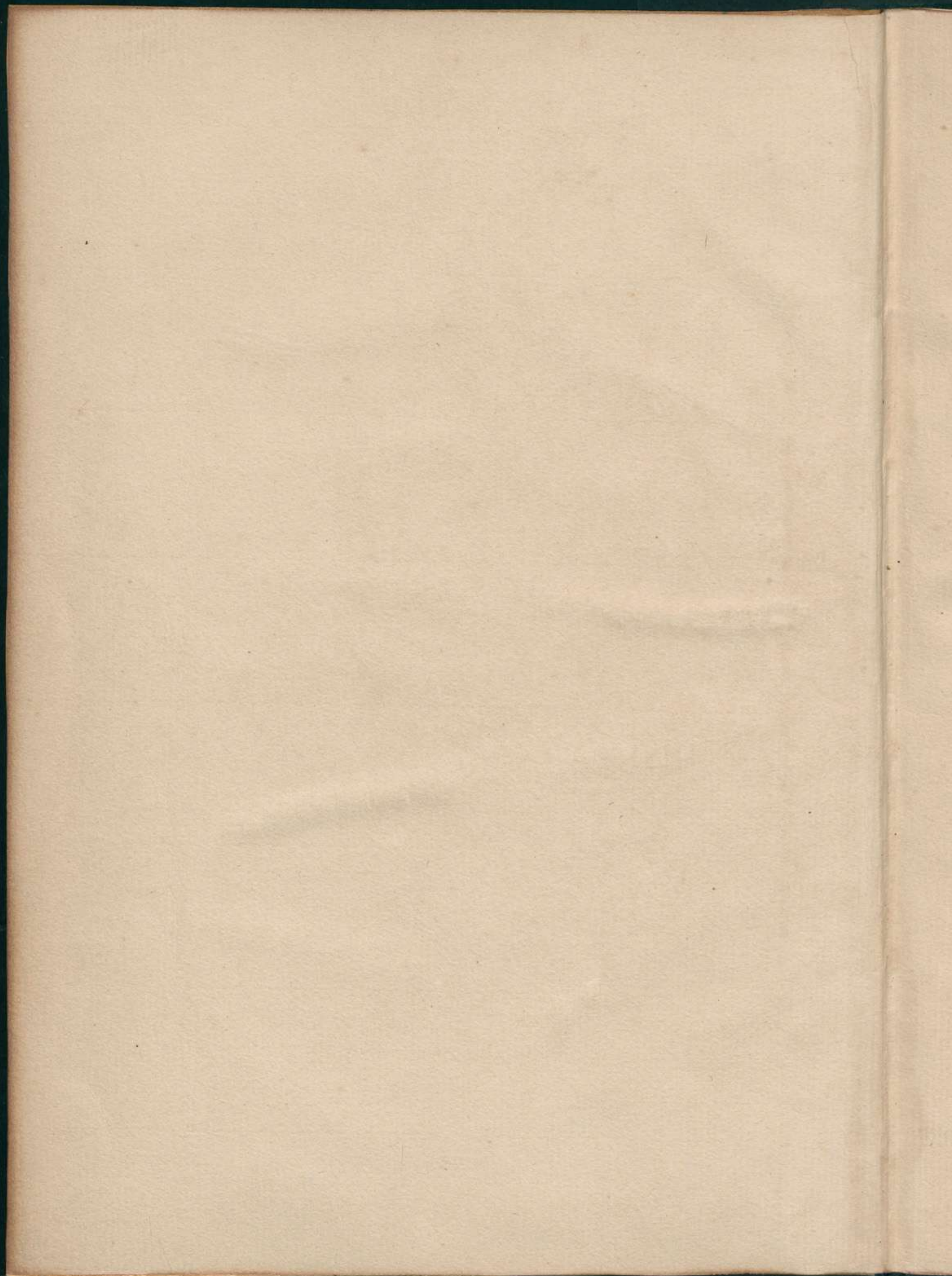
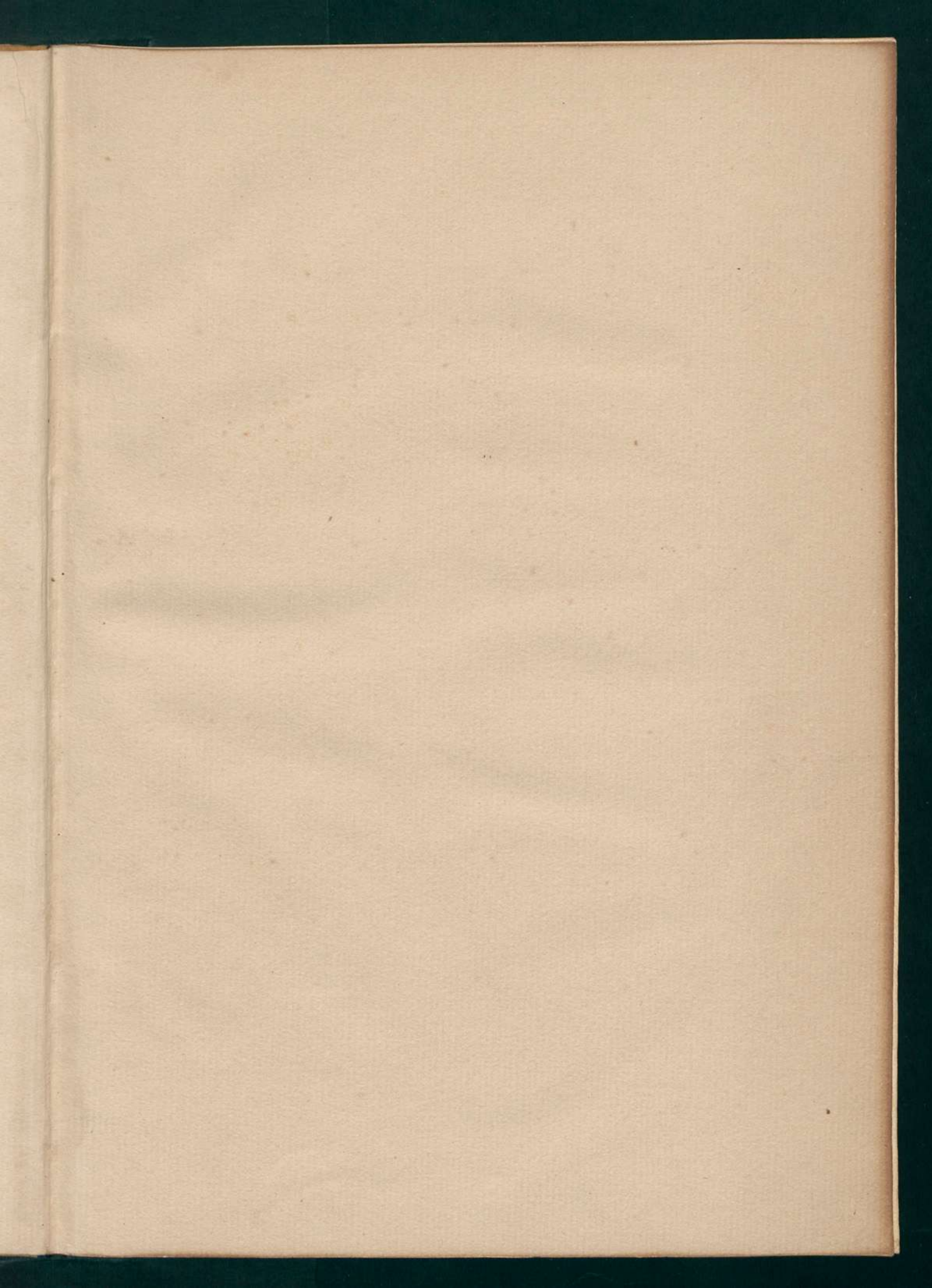


Vitrina A  
Estante 6





pon  
aquis

note

a

ain

cent

du

lo

no

id

pour 1<sup>er</sup> ~~changement~~ à Villeneuve Vaclause  
acquis pour la Bibliothèque du Château de Bagemon l'an 1761.

**Historia Alexāndri  
magni regis mace  
donie de prelijs**

note que ce livre latin de l'histoire d'Alexandre le grand  
a été imprimé à Strasbourg l'an 1494,  
ainsi qu'on le voit à la fin de la dite histoire Latine  
cette date est remarquable à cause, qu'elle est vers la fin  
du 15<sup>es</sup> siècle, au milieu du quel on environ fut découvert  
l'art de l'imprimerie.

note que les plus anciens impressions que j'ai vu à Paris en 1767,  
sont en parchemin la voir à la Bibliothèque de saint Germain des Pres.

R: 301.114.



## Spientissi

mi egypti sciētes mē  
suram terre. vndaſ  
q3 maris et celestiu3  
ordinem cognosce  
tes. id est stellarū cur  
sum. motum etiā firmamenti tradi  
derunt etiā vniuerso orbi per altitu  
dinem et per noticiā artium magi  
carum. Dicit enim de Anectana  
bo rege ipsorum q3 fuerit ingenio  
sus de astrologia et mathematica  
eruditus. Quada3 aut die dū nun  
ciatum fuisset ei q3 Artaxerxes rex  
persarū cū valida manu hostiū su  
per eum veniret. nō mouit militia3  
neq3 preparauit exercitū. sed intra  
uit cubiculum palacij sui. et depren  
dens concham eream plenā aqua  
pluuiali tenensq3 in manu virgam  
eream. hic p magicā incantatione3  
demonē conuocabat. et p magicas  
incantationes intelligebat in ipsa  
concha clauē nauū sup eum po  
tenissime venientes. Erant enī p  
cipes i custodia militie positi Ane  
ctabi a confinibus persarū. Venit  
quidā exors dicēs. Maxime Ane  
ctabe insurgit in te Artaxerxes rex  
persarum cū multitudine hostium  
et gentiū infinitis. Sunt enī Itha  
bi. Medii. Persae. Syrii. Mesopo  
tami. Trapes. Idharies. Argi  
ri. Caldei. Bactri. Confires Iur  
cani atq3 Agiopij. et alie pluresq3  
gentes de orientali3 partib3 pcedē  
tes. Cū hec audisset Anectanabus  
suspirans dixit. Custodias quā tibi  
condidi bene obserua. sed nō tamē  
sicut princeps militie egisti. sed sicut  
homo timidus. Virtus enī nō hec  
palet in multitudine populi sed i for

titudine animorū. an nescis q3 vn  
leo multos ceruos in fugam vertit  
Et hec dicens iterū intrauit cubicu  
lum solus. et fecit nauiculas ereas i  
concha cum aqua plena pluuiali.  
tenensq3 in manu virgam palme. et  
respiciens in ipam incepit totis vi  
ribus incantare. et videbat qualiter  
egypti sternerantur impetu classi  
um Barbarorū. Statimq3 muta  
to habitu radens sibi caput et bar  
bam. et tulit aurum quantūcunq3  
portare potuit. et quecūq3 erant sibi  
necessaria ad astrologiam et ad ar  
tes magicas exercendas fugit pro  
pe pelusū de egypto. Veniq3 veni  
ens et biopiā induit linea vestimen  
ta egyptiū quasi ppheta intrauit  
macedoniā. sedensq3 manam gre  
cis corā omnib3 palā videntib3 di  
uinabat. Egypti vero vt viderunt  
quia Anectanab3 non inueniebāt  
ad curtū. perreuerūt ad Serapim  
deū illoꝝ maximū. et rogauerūt eū  
vt vā responsa daret eis de anecta  
nabo rege eorū. Serapis aute3 re  
spondit. Anectanabus rex vester  
abit de egypto ppter artaxersem  
regē persarū. qui vos suo imperio  
subiugabit. Post modicū vō tem  
pus reuertet ad vos reiciendo a se  
seruitutē et vlciscetur de inimicis ve  
stris subiugando illos vob. Et hec  
responsa recipientes statim fecerūt  
statuam regalē ex lapide nigro i ho  
norē Anectanabi. et scripserunt ad  
pedes eius responsa vt in posterū3  
memorie mandaret. Anectanab3  
aut mālit macedonie incognitus.

Quomodo Anectanabus ascē  
dit palacium ad Olimpiam re  
ginam.

## Quereia Phi

lipus rex macedonie abiit in prelium. Anectanabus autem ascendens palatium ut reginam Olimpiam conspiceret et videret pulchritudinem eius. Hic cum videret eam iaculatum est cor eius in concupiscentiam eius eversit. extēdensque manū suā salutavit eā dicens. Eue regina Macedonie. dedignatus ei dicere domia. Ad hec respondēs ei Olympia dixit. Eue magister accede propius et sede. Sedente autē ipso interrogavit euz Olympia. Hic est quin egyptius sis. Respondit illi anectanabus. Verbum regale dixisti. quando egyptios nominasti. Sūt enim egyptii sapientes quā etiam somnia solvūt. signa monstrant. volatilia intelligunt. secreta aperiant et cognoscunt fata nascentia. de his omnibus ut propheta cognosco. Hoc autem cum dixisset asperit eā sensu concupisibili. Videns Olympia quod sic asperit eā dixit. Magister quid cogitasti me taliter inspiciendo. Respondit anectanabus. Recordatus sum plurima responsa deorum. Etenim responsum accepi ut deberem intueri reginam. Hec eo dicente statim protulit de sinu suo purificā tabulam auream et eburneā mixtam auro et argento. tres in se circulos continentem. Idem mus continebat in se intelligentias duodecim. In tertio vero sol et luna parebāt. Id est hec apparebat cathena eburnea et ex ea protulit septem splendidissima astra horas explorantia. et natiuitates hominum et septē lapides sculptos et duos lapides ad custodiā hominum institutos. Videns hoc Olympia dixit illi. Magister si

vis ut crederē tibi. Sic mihi annus die et horas natiuitatis regis. Cum dixisset ait regine Viane aliud a me audire. Regina ait. Volo ut renūciēs mihi quod inter me et philippum accidere debet. Referunt enim homines quod cum venit philippus ex p̄lio eiciet me et aliamque nubiu uxorem. Cui anectanabus ait. Falsa multa loquūt. sed antequam multa tempora elabunt. euenit quod dixisti. sed tandem te philippus habebit in uxorem. Ad hec regina ait. Obsecro te magister ut omnem aperias mihi veritatem. Cui anectanabus ait. Unus ex potentissimis diis concubet tecum. et te in cunctis prosperitatibus et aduersitatibus adiuuabit. Olympia respondit. Obsecro te magister ut mihi referas quā figurā gerit ille deus. Respondit anectanabus. Neque iuuenis neque senex et barbā canis habens ornatā. Unde si placet esto illi parata. quia in nocte videbis eum. et in somno concubet tecum. Regina dixit. Si hec videro non ut prophetā nec diuinū sed ut deum ipsum adorabo. Statim anectanabus dicens. Vale regina. Id est hec anectanabus descendens de palatio et exiens continuo castra ciuitatis in desertum locum et euellit herbas. terensque eas et succos illarum milt. et fecit incantationes per diabolica figmenta. ut in eadem nocte Olympia deum Hamon concumbentē secum videret. dicentēque ei post concubitu mulier concēpisti defensorē tuū. Hanc autē facto cum esset Olympia a somno excitata conuocabat anectanabum. et quod somnium quod viderat recitauit. Tūc anectanabus dixit. Si locum mihi dederis in palatio deum ipsum facie ad faciem contempleris. Nam ille deus

in figura draconis ad te uentet. et ex  
inde humanam formam accipiens. et  
mea similitudine apparebit. Ad hec  
Olympia dixit. Sicut dixisti magi-  
ster. recipet tibi cubiculum in palacio  
et si ueritatem probare ualebis te qua-  
si patrem pueri habebis. Et hec dicens  
iussit sibi cubiculum in palacio fieri.  
Circa autem primam uigiliam noctis  
cepit anectanabus per incantationes  
magicas transformari in figuram dra-  
conis. et sibilando contra cubiculum  
Olympie cepit transuolare. Ingres-  
susque cubiculum ascendit in lectum  
eius. et cepit eam foriter osculari. et post  
oscula cognouit eam. Cum autem a  
cubiculo surrexisset. percussit eam in  
uero et dixit. Hec conceptio sit uirgini.  
et nullatenus conuincatur ab homi-  
ne. Taliter decepta Olympia cum  
homine tanquam cum deo concubuit. Ma-  
ne autem factio descendit anectanabus  
de palacio. Regina itaque pregnans  
erat. Cum autem cepisset tumescere  
uenter eius uocauit ad se anectana-  
bum. et dixit illi. Magister uolo ut di-  
cas mihi quicquid de me facies. Ad phi-  
lipum si redibit. Cui anectanabus  
ait. Noli expauescere. quia deus Itha-  
mon auxiliator tibi erit. Et his di-  
ctis exiit de palacio extra ciuitatem in  
desertum locum. et uellens herbas tritu-  
rauit eas. et tulit succum illarum. appre-  
hendensque aue marinam cepit super eam  
incantare. illam de succo herbarum li-  
mens. Hec tamen faciebat per diaboli-  
ca signa ut deciperet regem. Ad phi-  
lipum per somnium. Factumque est ea-  
dem nocte apparuit philippo in som-  
nio deus Ithamon concubens cum  
Olympia uxore sua. et post concubi-  
tum quod uideret os uulue osuere et anu-  
lo aureo consignare. et in ipso anulo

erat lapis ubi erat sculptus caput le-  
onis et currus solis et gladius pacu-  
tus. et dixit ei. Mulier concepisti de-  
fensorem tuum. Exurgens autem phili-  
pua somno uocauit ariolum. et  
somnia quod uiderat intimauit. At il-  
le ariolus dixit. Ad philippe non ab ho-  
mine sed a deo uxor tua concepta. Ca-  
put namque leonis. currus solis et gla-  
dius acutus taliter exponunt. Quia  
qui nasci debet ex ipsa pertinet usque  
ad orientem unde sol egreditur. Et  
per gladium acutum uniuerse sibi de-  
bent subiugari nationes.

Qualiter Anectanabus in figu-  
ra draconis antecedebat philippum  
in prelio deuincendo et hostes.

## De rebus phi-

lipus rex pugnauit et ui-  
ci. Apparuit ei namque in ipso  
prelio draco qui antecedebat eum. et  
inimicos eius prosternebat. Cumque  
rediret macedoniam obuiauit ei O-  
lympia et osculatus est eam. Intuens eam  
philippus rex et dixit ei. Cui te olim-  
pia tradidisti. Addecasti inquit et non  
peccasti. quia uolentiam a deo passa  
es. Ego autem hoc totum quod in te fa-  
ctum est a deo per somnium uidi.  
proinde a me ac ab hominibus irre-  
prehensibilis esse uideris.

Quomodo Anectanabus in figu-  
ra draconis apparuit philippo in co-  
uiuio et osculatus est Olympiam.

## Quarta die ex-

pulabat philippum cum prin-  
cipibus et primis macedonie

una cum olympia uxore sua Anectanabus autem per artem magicam induit formam draconis et per medium trichinum discumbentium transiens fortiter sibilabat. ut conuiuantes omnes pauore ac perturbatione maxima torquebant. et appropinquans olympie inposuit in gremio suo caput et osculabat eam. Videns hec philippus dixit olympie. Tibi dico et omnibus. Draconem hunc vidi quando inimicos meos prostravi.

Quo auis generavit ouem in gremio philippi. de quo confracto exiit serpens qui statim mortuus est.

### **Est paucos**

autem dies sedens philippus rex in palatio suo apparuit ei parua ac minutissima auis volans in gremio eius et generavit ouem. cadensque in terram diuisum est. Et statim ex eo paruissimus serpens egressus est. congeransque intrare ouem voluit et antequam ibi caput immitteret est extinctus. Vidensque hec philippus turbatus est valde. et vocauit ariolum. eiusque monstrum quod viderat monstrauit. Cui ariolus dixit. Rex philippe nascetur tibi filius qui regnatus est post tuum obitum. circumbitque totum orbem gentes vniuersas obtinendo. et antequam reuertat in terram natiuitatis sue morte velocissima morietur.

### **Propinquas**

autem tempore pariedi olympia cepit dolere et torquebat venter eius. et vocari fecit ad se ariolum et dixit illi. Magister venter meus maximis doloribus torquetur. Anectanabus cepit dicere. Subleua te paululus regina a solio tuo. quia hac

hora elementa a sole turbata sunt. Factumque est. et recessit ab ea dolor. Et post paululum dixit ad eas anectanabus. Sede regina. et sedens peperit. Statimque puer cum cecidisset in iras factus est tonitruus validus et fulgura et signa et choruscationes facte sunt per vniuersum orbem. Tunc dilatata est nox et usque ad penultimam partem diei extensa est pariter et diuisa. Tunc italiana partes de nubibus ceciderunt. Videns autem philippus rex hec signa tremefactus ingressus est ad olympiam et dixit. Cogita mihi infantulum iste nublatus nutriet. Non enim ex me conceptum sed a deo creatum intelligo. quia in natiuitate eius vidi elementa mutari. Nutriatur in memoria ac si filius meus esset. et in filium quem ex altera uxore habui succedat locus. Hec eo dicente cum omni diligentia infantulum gubernauit. Figura autem pueri nec patris nec matris effigiem habuit. Coma capitis sicut leonis aspersa videbatur. Oculi eius sicut stelle micantes. sed colore dispari radiabant. vnus niger alter vero glaucus apparet. Ventes liquidum eius erant acuti. impetum illius feruidus ut leonis. Forma quepe illius vigorem et prudentiam que in posterum habuit ostendebat. Vocatus est a parentibus alexander. In scholis itaque ubi sedebat pugnabat cum eis tam in litteris quam in loquelis. et velocitate obtinens principatum. Cum autem esset annorum duodecim instruebatur ad pugnam et antecedebat in armis. Cuius velocitatem philippus intuens comendabat eum. Et ait illi. Fili alexander velocitatem tuam et ingenium tuum animi diligo per effectum. Sed conturbor quia figura tua videtur mihi dissimilis et inepta. Audiens hec olympia terrore

perterrita vocavit Anectanabus et  
dixit. Adagister intellige de me quid  
Philippus cogitat. Dixit enim alex-  
andro. Fili velocitatem tuam dili-  
go. et ingenium tui animi approbo.  
Sed tristis sum quia figura tua in  
nullo mihi simulatur. Anectanabus  
cepit cogitare et dixit. Cogitatio illi-  
us nullatenus est nociva. Solito-  
que respiciens computabat quandam  
stellam. separabatque desiderium su-  
um. Audiens hec alexander dixit ei  
Stellam quam vides videtur in ce-  
lo. Cui anectanabus dixit. Est fili.  
Alexander dixit. Idotes mihi eam  
ostendere. Respondit Anectanabus.  
Sequere me hora noctis et ostendi-  
dam tibi. Alexander dixit. Fatum tu-  
um est ne tibi cognitum aut incertum  
Anectanabus respondit. Est satis.  
Alexander dixit. Opto illud cogno-  
scere. Anectanabus respondit. Scio  
quippe quia a filio meo debeo recipere  
mortem. Cum hec dixisset descenden-  
te eo de palatio sequebatur eum alex-  
ander hora serena extra urbem.  
Et cum incederent supra fossatum  
civitatis dixit anectanabus. Fili alex-  
ander contemplantur sidera. vide stel-  
lam herculis qualiter conturbatur  
Mercurius vero gaudet. Iovem  
liquidem video coruscantem. fata  
mea mihi propinquam mortem a fi-  
lio meo comminantur. Taliter eo  
vidente accessit ad eum propinqui-  
us alexander. et facto impetu eum  
corruere fecit usque ad infimam par-  
tem fossati. taliter inde ei dicens. In-  
felix sic te mori decet. cum terrena sci-  
res cur celestia presumpisti false fu-  
tura predestinans. Cui Anectana-  
bus respondit. Cognitum mihi fu-  
it quod tali debeas supplicio mori. Non

ne dixit tibi quod filius meus me extin-  
guere debebat. Alexander dixit. Er-  
go filius tuus sum. Anectanabus  
respondit. Reuera ego genui te. Et  
hec dicens expiravit. Alexander au-  
tem filiali pietate motus eleuansque  
corpuserit super humeros suos por-  
tauit ipsum in palatium suum. Cuius vi-  
deret illum Olympia dixit alexandro.  
Fili alexander quid est hoc. Cui il-  
le respondit. Corpore anectanabi est.  
Olympia dixit. Anectanabus pater  
tuus fuit. Respondit ille. Quoadmo-  
dum stulticia fecit tua ita est. Et iussit  
illud sepeliri.

Qualiter quidam princeps de Ca-  
padochia adduxit equum bucefallum ad  
Philippum regem macedonum.

## Ripis deni:

que temporibus princeps Ca-  
padochie adduxit unum e-  
quum undomum magni corpore et  
pulchrum nimis. ligatumque ex omni par-  
te catenis ferreis. Comedebat enim  
ille equus bucefallus homines pro-  
pter aspectus horribilitatem. siue a si-  
no quod thaurinum caput quod maius ha-  
bebat vestitum. seu quod in fronte eius quoddam  
mine corniculorum procedebat. Cum  
igitur vidisset Philippus rex ipse  
equi pulchritudinem dixit ministris  
suis. Conficite cancellos ferreos ut  
latrones qui mori debent ex lege trun-  
dentur ab eo.

Qualiter reuelatum fuit Philo-  
lypo quod ille post eum regnare debe-  
bat qui dictum equum bucefallum  
equitabit. et de alexandro sedente in  
curru et de verbis habitis cum rege  
arridorum.

**R**iphs deniq3 di  
ebus responsum habuit rex philip/  
pus p somnū q post mortem suaz  
ille regnare deberet qui hunc ferocē  
equum equitaret. Alexander itaq3  
cum esset annorū duodecim factus  
fortis, audax, sapiens et discretus.  
Didicerat enim plene omnium li/  
beralium artium disciplinas Aris/  
totelis ⁊ castorem. Quada3 vero  
die cum pertransiret per locum ubi  
stabat ille equus indomitus vtride/  
ret inter cancellos ferreos, ⁊ ante eū  
manus ⁊ alia membra hominū di/  
sperfa iacentia mirat⁹ est valde. mi/  
sit ilico manum suaz per cancellos.  
Equus autem extendens colluz su/  
um cepit lambere manum illius, et  
prostravit se in terram pedib⁹ com/  
plicatis, erigensq3 caput cepit forti/  
ter aspicere alexandru3. Intelligēs  
autem alexander voluntatem equi  
aperuit cancellos, et ingressus cepit  
dorsum equi suaviter manu tange/  
re. Statimq3 incepit ille mansuesce/  
re nimis. Et sicut videtur canis co/  
ram domino suo, sic equus coram  
alexandro parebat. Deniq3 alexan/  
der ascendit illum ⁊ equitans cepit  
exire. Cūq3 ergo vidisset eū philip/  
pus dixit ei. Fili alexander omnia  
respon3a deorum impleta sunt in te,  
quia post mortem meā regna mea  
tuo imperio gubernabuntur. Cui  
alexander ait. Mater si fieri potest di/  
rige me vt in curru sedeā regali. Re/  
spondit ei philippus. Erat anter hec  
facio. Tolle tibi centū equites ⁊ se/  
ptuaginta milia solidorum aureo/  
rum, ⁊ vade potenti militia circūful/  
sus. Et factum est. Eriens igitur  
Alexander vna cum ephesio philo/  
sopho amico et duodecim pueris  
quos elegerat et iugo suo docuerat  
detulitq3 ornamenta preciosa et so/  
lidos. Precepitq3 militibus suis vt  
equis curam imponerent diligentē  
Veniente itaq3 alexandro in pelop/  
ponensem. Occurrit ei nicolaus  
rex eiusdem prouincie cum exercitu  
suo vt pugnam cum eo committe/  
ret. Et appropinquans dixit ei. Quis  
estu dic mihi. Cui alexander respō/  
dit. Ego sum alexander philippi ma/  
cedonis. nicolaus rex ait. Quem  
me speras esse. Alexander respōdit.  
Tu es rex aridorum. Non tamen  
eleuetur cor tuum in superbia quia  
regalem honorem tibi attribui. So/  
lentq3 alta petere profunduz. Idar/  
uitas vero vsq3 ad sidera sublimari  
nicolaus respōdit. Opime dicis.  
Considera te mensum. Alexander  
respondit. Recede a me o homo, qz  
nihil habes aduersuz me dicere, nec  
ego aduersum te aliqua detractio/  
ne. Audiens hunc sermonem nis/  
colaus rex iratus est valde. Et ait il/  
li. Aspice tibi loquor. Idcirco salutem  
patris mei si impetum spume in fas/  
ciem tuam eicio morieris. Hoc cū  
dixisset expuit in eum et dixit. Tolle  
quod te decet habere catule ⁊ erube/  
sce. Alexander vero sm natiuitates  
suam et doctrinam procedens ait il/  
li. nicolae quia paruitatem me/  
am contempsisti iuro tibi per pa/  
ternam pietatem et per vterum ma/  
tris mee in quo fui a deo cōceptus,  
quia videbis me in patria tua bella/  
gerentem, ⁊ regnum tuum meo im/  
perio subiugantem. At ille submu/  
tebat. Et constituerunt inter se dies  
pugnandi, deinde discesserunt.

Qualiter Alexander pugnauit cum Nicolao rege arridorum ipsumque deuicit et regnum eius occupauit. Rediensque inuenit Philipum aliam uxorem duxisse quam Alexander expulit. et matrem eius restituit patri suo.

### Euersusque est

alexander ad Philipum et preparato exercitu die statuto conuenerunt ambo ad pugnam. Itaque tubis bellicis clangentes uterque hostiliter sunt commoti. et acriter pugnare ceperunt. Alexander autem obtinuit et caput Nicolai regis amputauit gladio suo. Illa die Alexander est adeptus magnam victoriam subiugans sibi regnum Nicolai regis. Imposuerunt quidem milites alexandro et equo coronam. Sicque ad patrem suum cum triumpho remeauit. Inuenit autem Philipum in conuiuio nuptiali sedentem. Eiecerat enim olympiam et sociauerat sibi cuiusdam hominis filiam nomine Cleopatram. Ingressus est autem Alexander ad nuptias. Et sic affatus est. Prime mee victoriae palmam recepi coronata. Attamen quando matris nuptias celebrabo sociando eam regi alteri in uxorem te nullatenus inuitabo. Cum ipse nuptias facias ad quas nullo iudicio sum uocatus. Hec audiens quidam ex discumbentibus liliam nomine ait regi. Ex Cleopatra filius qui post mortem tuam tenere debet regnum tibi similis orietur. Alexander itaque turbatus est pal-

de. Et facto impetu contra eum percussit caput eius baculo quem tenebat. et ilico expirauit. Videns hec Philipus dolore commotus surrexit. et impetum faciens in alexandrum uoluit eum gladio percutere. statimque cecidit. Et quanto magis aduersus eum accedebat. tanto magis cadebat in terram quasi terrore percussus. Dixit ei Alexander. Philippe qui greciam subiugasti. quare non stat vigor in pedibus tuis. Et statim turbate sunt nuptie. Alexander itaque omnium discumbentium mensas eiecit. Ipsa etiam Cleopatra turpiter de triclinio prolapsa. Philipus itaque infirmitate oppressus est. et post paucos dies alexander ingressus est ad uisitandum eum et dixit illi. Philippe quare in decens sit te proprio nomine uocari. tamen non ut filium sed ut amicum decet amico tibi loquor. Reconciliare proxtue. De morte uero Lulie nullatenus conturberis. Bene feci quia ipse exiuri eum. Non enim decebat eum tam nefanda scelera approbare. Indigne autem egisti uolens gladium tuum in me vibrare. Hec eo dicente incepit flere Philipus pietate commotus. Egressus est autem Alexander et abiit ad Olympiam matrem suam. dixitque illi. Tu mater mea non sis patri meo molesta. Quamuis enim absconditum sit peccatum tuum reprehensibilis esse uideris. Et hec dicens duxit ipsam ad Philipum. Philipus autem ut uidit eam. osculatus est eam.

Quomodo nunciū Darij impe-  
ratoris venerūt ad tollendū tribu-  
ta consueta dari p̄ Philipū patrē  
alexandri. ⁊ de responsione ipsius fa-  
cta per alexandrum.

## **H**ec uene-

runt reguli multi a dario  
destinati ad philippum re-  
gē census et tributa querētes. Qui-  
bus alexander dixit. Dicitē Dario  
imperator nostro. Idostq; enī Phi-  
lipi fili⁹ adoleuit. gallina que oua  
aurea generabat cōsumpta est steri-  
litate. ⁊ Darus tribuus ⁊ censibus  
est priuatus. Audientes hec nunciū  
darij mirati sunt valde ex prudētia  
⁊ sermonibus eius. ⁊ reuersi sūt ad  
Darium regem persarum.

Qualiter alexāder iuit ad expu-  
guandū armenia iussu Philipi. et  
rediens cū victoria interfecit pausa-  
miam qui in Philipum patrē eius  
irruerat. ⁊ ipm interfecit.

## **Q**uereā nūciatum

est philippo regi q̄ leuasset tra euz  
grina armenia q̄ fuerat subdita illi.  
Et p̄parato exercitu direxit illuc ale-  
xandrum vt pugnaret cū illis. illaq;  
iugo suo subiceret. Erat autē q̄dam  
homo tunc in macedonia nomine  
Pausania fili⁹ cereuste vir audax  
⁊ velox subditusq; philippo. Hic cū  
multis temporib⁹ cōcupisceret O-  
limpiam conurationem fecit tra  
Philipum. Et congregato popu-  
lo hostiliter abiit cōtra regem. Au-  
diens hec Philipus obuiauit ei in  
campo cū paucis. Vidensq; multi-  
tudinē quas Pausania duxerat

tergauerus aufugit. Quē insecut⁹  
Pausania vibrata lancea pfodit eū.  
Qui q̄uis fortiter vulnerat⁹ esset.  
nō tamē statim mortuus est. Face-  
bat enī in tramite semiuu⁹. Adari-  
ma liquidē turbatio facta ē in ma-  
cedones dū sperabant euz esse mor-  
tuū. Et Pausania in superbia eleua-  
tus intrauit audacter palaciū. ⁊ ex-  
inde Olimpiā trahens vt secū duce-  
ret ⁊ eam haberet. Accidit autem vt  
alexander victis armenijs triūphū  
reportaret victorie. inuenit in regno  
turbationē maximā de Philipo.  
Olimpia autē exiens incognitū lo-  
cum palacij vt vidit signa et vexilla  
victorie alexandri cepit vociferare  
ad eū dicens. Fili alexander vbi ē fa-  
tum qd̄ a dijs accepisti vt victor et  
nō victus existeres. Audiens pau-  
sania aduentum alexandri exit con-  
tra eum. Quem vt vidit alexāder fa-  
cto impetu ⁊ euaginato gladio iru-  
cidauit eum.

Qualiter venit ad alexandrum  
q̄ Philipus pater eius nōdū erat  
extinctus. ⁊ qualiter ipsum honori-  
fice sepeliuit.

## **W**idā autez

de exercitu dixit alexādro.  
Rex alexāder pater tuus  
philippus mortu⁹ est in campo. ale-  
xander autē hoc audiēs. eumq; con-  
spiciens semiuuū amarissime flere  
cepit. Intuens eū Philipus dixit  
ei alexander. iam let⁹ morior. qz occi-  
dendo interfectore meū acutam de  
me sumpsisti vindictam. Et hec di-  
cens continuo expirauit. Itaq; ale-  
xander plorans mortem Philipi.  
ipsum honorifice sepeliuit.



Qualiter alexander sedit i solio  
patris coronat⁹ ⁊ de parlamēto ma  
cedonib⁹ facto vt se ad arma para  
rent. sibiq; militiā eligendo.

## IIo autē die

Alexander p tribunali in so  
lio patris eius sedit. ⁊ cōgre  
gata multitudine populi talit̄ est af  
fatus. Viri Macedones. Traces  
Thessalonicenses ⁊ Greci intuemu  
ni alexandriū vt fugiat a vobis om  
nis timor omnium barbarorum. Illos  
siquidē subiugabo imperio meo. vt  
nō barbari. sed greci armorū gloria  
condemnent. Siquis ex vobis ar  
ma nō habet tollat de palacio meo  
⁊ pparet se ad pugnam. Et q̄ habet  
muniatur armis suis. Audientes  
hec senes milites vna voce respōde  
rūt dicentes. Rex alexander. multo  
tempore militamus cum philippo.  
Nō est nobis virtus vt ferre arma  
valeamus ⁊ angustias preliorum. qz  
etas nostra iam in senectute posita  
est. Unde si placet elige tibi iuuenes  
⁊ militia quam hactenus egim⁹ re  
censetur. Respondit alexāder ⁊ ait  
senibus. Nōalo eligere senum gra  
uitatem prouisam qz iuuenum ve  
locitatem improuisam. Quia iuue  
nes solent mortem recipere in iuue  
tute sua numū confidentes. Senes  
autem agunt cuncta consilio tūbā  
tes. Hec eo dicente omnes ei⁹ sapi  
entiam laudauerunt. ⁊ acquiescere  
sapientie eius decreuerunt.

Quomodo Alexander ppara  
to exercitu venit italiam volens ro  
manorum superbiam refrenare et  
eos sibi subiugauit.

## IIIo aliquos

dies congregato exercitu  
⁊ multitudine preparata. ce  
pit italiam nauigare. ⁊ veniens cal  
cedoniam expugna uiteam. Calce  
dones autē supra muros ciuitatis  
ascēdētes ei foriter resistebāt. Qui  
bus alexander ait. Vobis dico cali  
cedones. Aut pugnate viriliter aut  
potestati subiugamini pugnatorū.  
Terūtā mē calcedoniā apprehendit  
Eriensq; inde et nauigādo pelago  
ingressus ē italiā volens romanorum  
supbiā refrenare. Consules vō ro  
manorum aduentū alexandri audien  
tes valido sunt timore pterriti. ⁊ con  
gregato populo auritalenta. lx. mi  
lia. ⁊ coronas aureas cētūz direxe  
rūt alexādro. supplicantes illi vt eos  
nullaten⁹ expugnaret. Alexāder ve  
ro recepto a romanis tributo ⁊ a cun  
ctis italiāz habitantib⁹ vsq; ad mare  
occidentis quorū regio vocat̄ euro  
pa reliq̄t eos in pace. Et exinde sul  
cato pelago affricāz pperauit i qua  
paucos rebelles inuenit. eā suo im  
perio subiugauit. Eriēs autē de affri  
ca pcepit militib⁹ suis vt ingrederēt  
secū naues ⁊ venit ad pharādem  
insulā ad deū Hamonē sulēdum.  
Factūq; est cū irēt ad tēplū hamo  
nis obuiauit eis i itinere ceru⁹ quē  
pcepit alexāder a militib⁹ sagittari.  
Illi vero plures mitētes sagittas.  
ipm tāgere nullaten⁹ potuerūt. Et  
aut alexāder apphēdit vnā de sagit  
tis. ipm ceruum p̄nue vulnerauit  
Ab ipō itaq; die iste loc⁹ sagittari⁹  
appellat̄. Et ingressus tēplū hamōis  
fecit ibi victimas. Supplicauit alexā  
der deo vt ei vera respōsa pmitteret  
Deinde moto exercitu venit in locū

qui dicitur Tapbostru. in quo loco  
erāt mille quindecim. ⁊ habebat flu-  
mina duodecim q̄ cursu suo in ma-  
re labunt. Et erant ibi porte claustr  
carbenis ferreis firmate ubi alexan-  
der imolauit dijs. Eades igit̄ nocte  
apparuit alexandro in somnis deus  
Serapis in habitu excelso ⁊ forma  
horribili timenda dixit illi. alexāder.  
potes ne mutare hūc montē. ip̄m q̄  
super humeros tuos transportare.  
Alexander respondit. Et qualit̄ q̄s  
esset qui hoc posset. Serapis dixit.  
Sicut mons iste. nō mutabit locuz  
suum. sic nomen ⁊ fatum tuuz nar-  
rabitur vsq̄ ad viscera seculoz. Ad  
hec alexander cepit ei supplicare di-  
cens. Rogo te Serapis qua mor-  
te debeo mori tibi pphetizes. Aut se-  
rapis. Bonū est ⁊ absq̄ dolore vlti-  
mum suppliciu ignorare. Et tamen  
rogasti me tibi dicam. Id est bibita  
pononē mortē gustabis amaram.  
In iuuetute enim finies tuos. Pro-  
litamen hora aut tempus inquire-  
re. q̄ nullatenus tibi reuelabo. Vi-  
cetur enim tibi a dijs orientalib⁹ fa-  
tum tuū. Exurgens autē alexander  
a somno tristatus est valde. Et cepit  
ciuitatem suo nomini fabricari. cui  
nomen imposuit alexandriam.

Quomodo Alexander subiuga-  
uit sibi Egyptum. Syriā Tyrum  
⁊ totam iudeam.

**Post** hec au-  
dientes egyptij aduentuz  
alexandri exierūt obuias  
illi. ⁊ subiugati sunt illi. eū q̄ in egypto  
honorifice receperūt. Intrans  
autē alexander egyptum inuenit sta-

tuam regalē magno lapide sculptā  
quā intuens alexander. Hec statua  
dixit cui⁹ est. Egyptij responderūt.  
Statua ista regis anectanabi peris-  
sissimi egyptioruz est. Audiens hec  
alexander dixit. Anectanab⁹ pater  
meus fuit. Et hec dicēs strauit se in  
terram. ⁊ cepit statuā osculari. De-  
inde accepta militia Syriā est p̄fes-  
cens. Syri vero viriliter resistentes  
pugnauerūt cū eo. ⁊ quosdā suos  
milites occiderunt. Exinde veniens  
Damascū eam expugnauit virilit̄.  
Deinde capta Syria vēit. ⁊ castra  
metatus est supra ciuitatē Tyrum  
ubi alexander cū exercitu cōmorās  
multa incommoda perpessus fuit.  
quia erat fortis ciuitas tam maris  
circūdatione. tam edificiorū cōstru-  
ctione. tam et ipsius loci fortitudi-  
ne naturali q̄ nullatenus ciuitatem  
poterat cum impetu obtinere. Con-  
struxit autē alexander edificium in-  
gens in mare qd̄ ciuitatē tam forti-  
ter obtinebat q̄ nulla nauigia n̄ clas-  
ses poterant portū ciuitatis attinge-  
re. Alexander autē attendebat quoz  
modo posset vrbes inuadere. Cepit  
itaq̄ exercit⁹ indigere. Ador alexan-  
der misit litteras ad pontificē iudeo-  
rum nomine Jadelū monens euz  
vt sibi auxilium impenderet ⁊ vena-  
lia que vulgariter mercatū dicitur  
suo exercitui p̄pararet. Censum etiā  
quē Dario dabat sibi sine omni di-  
latione exhiberet. eligeretq̄ magis  
macedonū amicitiaz q̄ persarum.  
Idontifex vero iudeoz respondit  
litterarū portitorib⁹. etiā iureiuran-  
do dario se dedisse. nec vnicuiq̄ cō-  
tra eū arma leuare etiā veniente da-  
rio iuramenta nulla posse mutare.  
Audiēs hec alexāder irat⁹ ē valde ⁊

principem iudeorum dicens. Tale faciam vindictam de iudeis ut discernat quorum precepta debeant observare. Noluit tamen derelinquere Tyrum. Elegit autem Adaleagrū. deditque sibi milites quingentos precipiens illis ut vallem peteret iosaphat ubi armenta plurima pascebantur ex ciuitate Sadii. Samson autem ducebat eos quia vniuersa loca regionis illius apertissime cognoscebat. Cum igitur vallem intrassent predictam. predictamque duceret infinitam. obuiauit eis theosellus dux armentorum. multosque ipsorum mortuos prostrauit. Adaleager vero robustus in fortitudine armorum vniuersos armentorum custodes expugnauit. Saulus vero ipsius ducis armentorum verticem amputauit. Cum igitur hec omnia essent Bitirio cognita de ciuitate Sadii exiit cum equibus triginta milibus ad prelium paratus. Tanta siquidem erat copia pugnantiumque ex nimio clamore terre tremere videbat. Quod videntes Macedones turbati sunt. Uolebant igitur Adaleagrū mittere ad alexandrum ut in eorum subsidium pueniret. nullos in eorum uoluit suscipere Adaleager. Pugnatum est tandem inter eos. Samson a byturio est extinctus. Macedones autem nimia hostium circumfusione oppressi succubere videbant. Quod videntes arrideus abiit ad alexandrum. sibi quoque grecorum incommoda intimauit. Alexander autem relinques Tyrum uenit in iosaphat ubi Byturium et totum eius exercitum profudit. Reuersus autem Tyrum inuenit edificium quod in mari struxerat funditus dissipatum. Balaam enim cum omnibus habitantibus tyrum post recessum alexandri egressus edificium illud viriliter expugna-

uit. Quod videntes macedones iterum turbati sunt. et Alexander cum eis quasi de captione tyri oipharie diffidebat. Nocte itaque subsequenti apparuit alexandro quatenet uiam manu. et cum iactaret eam in terram. terensque pedibus unum exprimebat. Exurgens autem alexander a somno ait. et fecit ad se venire ariolum sibi quoque somnium quod uiderat enarrauit. Cui ariolus respondit. Alexander esto robustus in Tyrum et noli in aliquo titubare. uiam quam tenebas in manu eamque proieciens in terram pedibus conterebas. hec ciuitas est quam debes propriis manibus expugnare. ipsamque pedibus concalcabis. Alexander autem cogitauit quibus modis posset ciuitatem expugnare. Construxit itaque in mare ingens edificium classium quod erat centum anchoris alligatum. Erat siquidem tante celsitudinis quam muris turribus tyrorum alexander eminebat. Alexander autem solus illud edificium ascendit armis fulcitus. precepit ut totus exercitus se pararet ad pugnam. et mox ut ipsum uiderent ingredi ciuitatem omnes impetum faceret versus muros. Bessilis itaque anchoris edificium parebat ad latera muri ciuitatis. Alexander autem persiliuit in terram ubi stabat Balaam. et facto impetu ipsum occidit. facies ipsum cadere in profundum. Uidentes hec macedones et greci. continue muros ascendere ceperunt. alij scalis. alij manibus adherentes. Instantium enim erat tyri balaam ducis eorum extinctione timore perterriti quam nullatenus grecorum impetu resistebant. Sicque capta ciuitas et usque ad radices funditus dissipata. Elias etiam duas ciuitates funditus expugnauit. In quibus

quanta mala sustinuerunt Syrii.  
usque hodie memoratur. Deinde a  
moto exercitu peruenit in ciuitatez  
Bazā. et ea capta in Hierusalē ascē  
dere festinabat.

Qualiter iudei dictu angeli cum  
magno honore receperunt Alexan  
dram.

### **Ueniens Sa**

delus pontifex iudeorū ad  
uentum Alexandri timuit  
valde. et conuocans iudeos indixit  
ei si ieiunia triduana cū supplicatio  
nib⁹ et imolationib⁹ deū inuocare.  
Nocte igitur eadem post sacrificiū  
apparuit ei angelus domini dicens  
Noli timere. sed continuo orna pla  
teas et portas aperias. et omnis po  
pulus exeat veste albissima prepara  
tus. Tu autem et reliqui sacerdotes  
cū stolis leguminis occurrite obuias  
alexandro. Sic enim eū oportet regna  
re. quia totius mundi dominator erit.  
Deinde ipse ira domini conculca  
bit. Quia somno excitat⁹ conuoca  
tis iudeis narrauit eis quecumqz vi  
derat dormiēdo. Idrecepit itaqz fie  
ri quē admodū in somno sibi fuerat  
reuelatū. Statim exiens de ciuitate  
p̄nacū sacerdotib⁹ et ciuū multitu  
dine peruenit ad locum qui scopo  
lus nuncupatur vnde templū et ipsa  
ciuitas conspicit. ibi magni alexan  
dri expectabat aduentū. Alexander  
autē appropinquans ad locū qui di  
citur scopulus. et cernens multitu  
dine populi vestib⁹ albis indutam.  
et sacerdotes albissimis stolis orna  
tos. pontificemqz iudeorū indutus  
stola candida iacinctina. et super ca  
put ei⁹ habentē syndonē mundā. et

desup laminā aureaz fabricatam in  
qua nomē dei tetragramaton scri  
ptus erat. statim p̄cepit oib⁹ suis res  
tro consistere. Ipse vero alexander  
sol⁹ abiit ad eos et p̄iecit se ab equo  
in terrā. et nomē dei quod scriptū vide  
rat adorauit. Statimqz omnes iu  
dei alexandri salutare ceperūt. et cla  
mare vocibus altissimis. Quat vi  
uat altissimus alexander venit. Qu  
uat uiuat altissimus imperator alex  
ander. Quat uiuat victor inuict⁹  
super omnes terrenos p̄ncipes glo  
riosus. Videntes hec reges Syrie  
plurimum obstupescunt murmura  
bant. Quidam vero ex principibus  
eius cui nomē erat Isdarmonen in  
terrogauit eū dicens. Isdarme im  
perator. Quid est omnibuste ados  
rantib⁹. ipse adorasti principem iu  
deorū. Cui alexander. Nō hūc sed  
deum cui⁹ pontificatu fungit⁹ ados  
raui. Nam p̄ somniū in huius hab  
itu conspexi eū cū adhuc macedo  
nie essem. et cum cogitares quomō  
do possem asyam subiugare. illud  
siquidē in somnio me negligere nul  
latenus incitabat. sed p̄fidenter trās  
sire. Ideoqz animaduerto ipm esse  
quem p̄ somniū intuebar. Exinde  
arbitror diuino iuuamine me Bas  
rium vincere et persarū potentiam  
soluturum. et omnia que in animo  
meo spero aduentura esse confido.  
Et hec dicens cum sacerdotibus ci  
uitatem ingressus et intrauit tem  
plum dei quod ille sapientissim⁹ Sa  
lomon construxerat. et p̄m sacerdo  
tum ostensionem deo victimas im  
molauit. Pontifex autē obtulit ei li  
brum Danielis in quo erat scriptū  
quēdā grecoꝝ psalꝝ potētā destru  
cturū. alexander autē existimās seipm

fore gauisus est valde. Statim qz pontifici et alijs sacerdotib<sup>9</sup> multa contulit donaria preciosa. dixitqz vt petentes quascunqz donatōnes acciperent. Pontifex ergo iudeoz petijt dicens. Liceat nobis patrū legibus p̄potiri. et anno septimo sine tributo p̄sistere. Alexander vero omnia cōcessit eis. Deinde postulauit pontifex vt iudei in media et babyloonia p̄statu suis legib<sup>9</sup> potirent. Cōcessit eis omnia que poscebāt. Alexander vero disponēs de hierosolima. et dimisso adromatico duxit exercitū ad reliquas ciuitates. et ad quas puenit amicitabiliter recipiebatur.

Quomodo Syri narrauerunt Bario qd de uicini fuerant ab alexandro. et eius figuram sibi portauerunt in membrana pictam. quam Barius desperxit.

### **D**em tem

e pore Syri q̄ fugerūt ab alexandro Bario narrauerūt. Audiens hec imperator Barius sciscitatus est ab eis de aspectu et forma alexandri. Illi vero ostenderunt imaginē eius in membrana depictam. quaz cum vidit Barius desperxit propter formule paruitatē. Et statim direxit ei pilam ludicam et zocham que fit de virgīs que a capite curuatur. et cancrum aureaz. et epistolam taliter continentem.

Epistola missa a Bario alexandro macedonū imperatore.

### **A**rius rex re

gum et domin<sup>9</sup> dominātium parens solis qui lu-

cet vnacū perfidis dūis famulo nostro alexandro dirigimus. Audimus quia elat<sup>9</sup> in supbiā et p̄ vanaz gloriā exaltat<sup>9</sup> congregasti latronū culos de finib<sup>9</sup> occidentis. et volueris cū multitudine persarū preliari. quorū vigores nequaquā extingues. Quomā et ipsi dūi qui totum mundum fulcunt et sustentāt. nomē nostrū approbant et cōmendāt. Tu autē vt homulus imo virozū minus de tua cupiēs trāscendere paruitate tanqz mus prosiliens de scissura. Egressus em de terra cetibim. et p̄ spaciola loca perfide tradis salus. et ludos exercis vt mus in domibus. vbi catule vel muscipule nō sūt. Ego vero latēter respiciens gressus tuos dū secure crederis stulzare te facto impetu apprehendam. Sicqz turpiter fines dies tuos. Respicere igit a tuo proposito te oportet. si tuā cupis infamiam poliare. Reuertere igitur o miser et pauperrime. et req̄sce in sinu matris tue. Ecce tibi dirigo pilam ludicam et zochā. cū quibus ludū exerceas puerorū. Quia cum sis puer te decet et oportet puerilia p̄tractare. Non si quis dem q̄ tanta est indigētia tua q̄ vix miserima corpora sustentas. Credis itaqz imperiū Barii subiugare. Idem animā patris mei tantū aurū in regno perfide req̄scent q̄ solis vinceret claritatem. si ab initio esset congregatum. Quapropter tibi mandamus firmiter iniungendo vt hac stulcia et vana gloria relictis macedoniam reuertaris. Quod si facere non curabis dirigemus ad te innumerabilem copiam armatoz qui te non vt philippi filium sed vt principem latronū crucifigant.

Quomodo Alexander fecit les-  
gi coram suis militibus epistolam  
missam a Bario et voluit nuncios  
suspendio puniri.

## Enientes ita:

¶ Quos qui missi fuerant a Ba-  
rio imperatore ad alexan-  
dru[m]. obtulerunt ei epistola[m] missam a  
Bario cum vna canera aurea pila et  
zocba. Alexander precepit illam coram  
omnibus publicari. Milites siquidem  
audientes epistole tenore non modice  
cum turbabant. Videns autem alexan-  
der tristes factos, dixit eis. O comi-  
tiones mei fortissimi quare corda  
vestra ex vobis epistole Barii como-  
uentur. An nescitis quod canes qui mul-  
tum latrant nullam habent lesionis effi-  
cacia[m]. Nos itaque credidimus quod epis-  
tola in aliquo verum dicat, hoc est de  
auri multitudie quae Barius dicit  
se habere. Et ideo oportet nos cum eis  
preliari viriliter. Quia multitudo  
auri eiusdem cum eo pugnare ardentissi-  
me compellit. Et hec dicens precepit mili-  
tibus suis ut nuncios Barii capere-  
rent, ipsosque crucis patibulo torque-  
rent. Et illi ceperunt altis vocibus cla-  
mare. Rex alexander que culpa ve-  
get in nobis prege nostro quod debeamus  
stormeta subire. Quibus alexan-  
der respondit. Dicta impatoris ves-  
tri hoc facere me compellunt, qui  
vos ut ad latrunculum destinavit.  
Et illi responderunt dicentes. Non scri-  
psit impator noster hec. Quia ma-  
gnitudo vestra sic sibi pariter est igno-  
ta. Dimitte nos, quod erit sibi tua gloria  
per nos reuelata. Alexander autem pre-  
cepit illos dimittere, et ad conuiuium  
mutari. Sedentibus illis dixerunt

alexandro. Rex si vestre placet ma-  
iestati imperate ut equites mille no-  
biscum veniant, quia Barium in ma-  
nibus eorum trademus. Quibus ale-  
xander respondit. Letetur animus  
vester in hoc quod sedetis, quia per tradi-  
tione vestri regis vobis non dabitur  
vnius miles. Illio itaque die precepit  
alexander epistolam scribi Bario  
in hunc modum.

Epistola missa ab alexandro  
Bario imperatori.

## Alexander fili

a us Philippi et Olimpiere  
gine Bario regi regum pa-  
renti solis qui lucet vna cum perfidis  
dijs, dicendo. Mandam si bene vo-  
lumus inspicere veritatem propria non  
sed mutuata viciate possidemus que  
tenemus. Quia cum omnes in rota  
fortune volubili militemus, sepius  
de diuitijs in paupertates, de leticia  
in tristitia, de altitudine in profun-  
dum, et contrario variamur. Non er-  
go debet aliquis cum in sublimiori par-  
te roteresideat, tantum in sua perfidie  
cellitudine quod per superbiam eleuatus  
ac in vanam gloriam deductus facta des-  
piciat minimorum, cum minimus se-  
pius extollatur, et altissimus usque  
ad puluerem deprimatur. Turpi-  
tudinem atque dedecus esse putato tam  
lucidissimo impatori prout ab ho-  
minibus esse despicieris mihi paruo  
et humili talia destinare. Tu enim es  
par soli et in trono misso a dijs sedi-  
cis cum dijs perfidis residere. Sed cum  
dij sint immortales, mortalium habere  
confortium penitus vilipendunt.  
Mortalis certe sum ego, et sic ad te  
venio quasi cum homine mortali.

pugnaturus. Tu vero qui magnus  
 et excelsus es, vis te quasi dicere im-  
 mortalem, cum veneris mittere pu-  
 gnam nobiscum, nihil acquies si vi-  
 ctorem reportabis, quia paruum ho-  
 minem et latrunculum obtinebis.  
 Quod si ego vicerem, gloria mihi maxi-  
 ma erit, quia imperatoris magnifi-  
 centissimi victoriam adipiscar. Verum  
 quia dixisti perfidiam auro plurimo  
 habundare, acuisi sensus nostros,  
 et fecisti nos strenuos in virtute ut  
 aurum vestrum possim acquirere, et  
 quam nos dixisti habere paupertatem  
 repellere. Ex eo vero quod nobis pilam  
 ludicam, zocham et cancrum aureum  
 direxisti, que futura sunt certissime  
 prophetasti, et que nos speramus diis  
 fauentibus euenire. Idcirco rotundita-  
 tem vero pile intelligimus orbem terra-  
 rum, quod imperio nostro debet subiuga-  
 ri. Idcirco zocham que a capite curua  
 existit contemplantur quod omnes reges  
 et terrarum principes coram nostra pre-  
 sentia curuabunt. Idcirco cancrum au-  
 reum quod caput hominis induit et con-  
 girat nos victores, et non victos arbi-  
 tramur. Tu autem qui magnus es et  
 potentissimus iam nobis tributa de-  
 disti, dum a te pilam ludicam, zocham  
 et cancrum aureum, que tantas in se con-  
 tinent dignitates receperimus. Cum  
 hec scripta fuisset epistola vocauit  
 ad se nuncios darii imperatoris, et da-  
 tis illis donis optimis et epistola re-  
 cesserunt. Post hec alexander amo-  
 to exercitu cepit ire. Barium itaque ple-  
 cta epistola turbatus est valde. De-  
 inde scripsit epistolam satrapibus su-  
 istali modo.

**Ex regum da-**  
 rii Idamio et Anthiocho

satrapibus gaudium. Et diuini  
 quod Alexander philippi macedonis  
 in stulticiam eleuatus intrauit. Ely-  
 am ipsamque pulchritudine euacu-  
 auit. Quapropter dicitur vobis fir-  
 miter in mandatis, ut magnis et stre-  
 nuis viris nostri imperii fidelibus con-  
 gregatis contra puerulum illum insur-  
 gere non tardetis, apprehendentes il-  
 lum, et coram nostra presentia ducen-  
 tes, ut illo pueriliter flagellato indu-  
 am purpura, et dirigam eum matri  
 sue Olimpie derogatum. Non enim  
 decet eum pugnare, sed cum pueris  
 puerilia exercere. Relegentes itaque  
 satrapes darii epistolam taliter da-  
 rio rescripserunt.

Epistola missa Bario a primo  
 et anthiocho satrapibus.

**Egi regum da-**

rio deo magno Idamio  
 et anthiocho seruitutes.

Sciat magnitudo vestra quod ipse pu-  
 er alexander, qui ut dicitis nostram  
 prouinciam deuastauit et dissipauit,  
 nos congregata multitudie cum  
 eo pugnantem terga verimus, et vi-  
 euimus de manibus pugnantium.  
 Nos itaque quos dicitis vestri im-  
 perii adiutores, maiestati vestre hu-  
 militer supplicamus, ut nobis vestris  
 fidelibus succurratis. Cum autem  
 Barium ipsam epistolam perlegisset,  
 superuenit nuncius alter dicens, quod alex-  
 ander castrametatus erat super flu-  
 uium qui siragma dicitur. Et diem  
 hec Barium imperator, iterum scri-  
 psit Alexandro hoc modo.

Epistola missa Alexandro per Ba-  
 rium et semen papaueris.

b

## Strius rex re

**D** gum & dñs dominantius  
famulo nostro alexandro  
mandam<sup>9</sup>. **I**der vnuerſum orbes  
comēdatū est nomē Barii & lauda  
tū. quoniā & dii tubabāt nomē ei<sup>9</sup>.  
**T**u autē qualiter aususes piransi  
re flumina mōres & maria et facere  
impetū contra nostri imperij maie  
statē. **M**axima siquidēz tibi gloria  
esset si absq; nostra licētia volunta  
teq; posses macedoniā gubernare.  
**M**elius tibi esset de tuis maleficijs  
penitere q; a nobis iniuriā pualidā  
promereri. **C**ū absq; nostra domi  
natione terra possit q; si vidua nun  
cupari. **R**euertere igit in terrā tuaz  
pauisq; nostre indignatiōis ira sup  
caput tuū irruat & descēdat. **T**eruz  
vt quanta sit gloria et fortitudo no  
stra agnoscas. significam<sup>9</sup> tibi per  
hec grana papaueris q; in mantica  
destinam<sup>9</sup>. **V**ides ergo si hec gra  
na poteris numerare. sic p certo sci  
as q; noster populus poterit sic nu  
merari. **Q**uod si facere nō valebis  
reuertere in terrā tuā & obliuiscere q;  
fecisti. quia innumerabilē est nostro  
rū copia pugnatorū. & de cetero ta  
lia facere non presumas.

**Q**uomodo nuncij Barii obtu  
lerunt alexandro epistolam Barii  
& semen papaueris sibi missi.

## Wm autem

**C** venissent nūcij darij ad  
alexandru epistolā sibi &  
semen papaueris obtulerūt. **A**lex  
autē vt alexander epistolaz legit mit  
tens manū in mantica tulit de ipso  
semine. mittensq; illud in os suū ce

pit mandere dicēs. **V**ideo q; hoies  
illius multi sunt. sed sicut hoc semē  
molles reperiuntur. **I**nter hec ves  
nerunt quidā de macedonib<sup>9</sup> dicen  
tes alexandro. q; olimpia mater sua  
infirmitate graui teneretur. **A**udi  
ens hec alexander tristis est valde ef  
fectus. **A**ttamen scripsit epistolā da  
rio ita continentem.

**E**pistola missa dario ab alexan  
dro qñ misit piper p semine papau  
ris qd receperat a Bario.

## Alexander fi

**A** lius philippi & regine o  
lumpie Bario regi perſa  
rū mādam<sup>9</sup>. **S**cias q; plurime epi  
stole aduenerūt q; inuitos facere cō  
pulerūt q; dicem<sup>9</sup>. **T**u autē noli cogi  
tare q; pre pauore aut dubitatione  
tue vane glie dirigam<sup>9</sup> retrocedere  
gressus nostros. sed vt videā matrē  
meā q; infirmitate grauissima deti  
net. **S**cias ergo q; nō post multum  
temp<sup>9</sup> ad te cum maxima copia pu  
gnatorū festinamus & citius venie  
mus. **E**cce nunc tibi instar seminis  
papaueris dirigim<sup>9</sup> istud piper. vt  
cognoscas q; multitudo semis pa  
paueris h<sup>9</sup> paruissimi piperis acu  
mine subiugat. **H**anc epistolaz de  
dit alexander militib<sup>9</sup> Barii & piper  
& optima dona. & dimisit eos.

**Q**uomodo Alexander redeūdo  
macedoniā expugnauit amontam  
principem Barii. & vicit eum.

## Et de amo

**D** to exercitu cepit macedo  
niā remeare. **E**odēq; tpe  
vir qdā potētissim<sup>9</sup> cui nomen erat  
Almonta pnceps milite Barii sub



arabia cū manu hostiūz residebat. Hic audiens aduentum alexandri vniuerso moto exercitu opposuit se contra alexandriū. cepitq; cū eo viriliē preliari. Valde mane siquidem inchoatū est preliū. et vsq; ad occasus solis eqliter pugnauerūt. Sic etiā p tres dies p̄nuos pestiferū bellū durauit. Tā fortis enī fuit ipsa pugna q; passus fuit sol eclipsim. nolēs tantam sanguinis effusionē cōteplari. Deinde ceperūt multa cadauera a parte p̄saz cadere. qd̄ vidēs p̄nceps milite tergauerus de manib; inimicorū vir cū paucis euasit. Cū tanta siquidē celeritate cucurrit q; añ dariū ipos q; ab alexandro reuerli fuerāt reperit. et dario adhuc tenente in manu ep̄tam et sciscitāte qd̄ alexander de semine papaueris egisset. Illiq; r̄ndentib; apphēdit et momordit. dixitq; mlti sūt. sed molles. Et ceptoq; dari; de pipere alexandri et misso in os suū mādēte illo et suspirante et dicēte. Idauis sūt ei; milites sed sunt fortes vt hoc piper ostēdit. vir inueniet in orbe p̄tra stātes. Respondit amonta. d. Etiaz dñe paucos milites bz alexāder. sed fortes. q; multos meos milites occiderunt. a q; manib; vir euasi. Alexāder autē in supbiā nullaten; est eleuat;. ex eo q; victoriā p̄secut; est. q; tam p̄sastā macedones q; occisi fuerāt recōdere fecit in sepulchris.

Quo alexander venit in ciliciā et in sauinā et in ciuitatez p̄sopolis. deinde in asyā eā subiugādo. et milites sibi adiunxit.

### Est hec uenit

p alexander in ciliciā et in sauinā in q; multe ciuitates

suo impio iurauerūt. Et insup decē et septē milia hoīm suo exercitu p̄gregauit. Inde q; venit ī sauinā que sine p̄radictōe subdita est illi. Ascēdit etiā alexāder ī montē thaurū. et venit in ciuitatez q; p̄sopolis nuncupat. in q; sunt nouē milia. a q; accepta milia egressus est asyā ciuitates plurimas subiugādo. Venitq; in frigiā. et ingressus templum solis ibidē victimas imolauit. Veniens autez ad flumen q; stamadro dicit. cui; latitudo. xv. cubitis designat. Dixitq; illis homib; Beati q; laudes homeri adepti estis. Quidā vero ex circūstātib; noie Boccomictus respondēs ait. Rex alexander p̄beriores laudes d̄te scribere queo q; fecit. Ihomerus de his q; ciuitatē destruxerūt troianā. q; maiora q; illius temporib; p̄fecisti. Cui alexāder ait. Magister cupio sapiētis eē discipul; magis q; vilis laudes habere. Post hec moto exercitu venit macedoniā. inuenitq; matrem suā Olimpiam ab egritudine conualuisse. et cum ea diebus paucissimis ē locutus.

Quomodo alexander exiens macedoniā iterum venit in persidem

### Et de amoto

b exercitu exiens macedoniā cepit contra persidē p̄ficisci. Et castrametat; ē ī loco q; d̄ abdyron. et homies illius ciuitatis portas vni; diq; firmauerūt. Vidēs q; hec alexāder iratus est valde. et p̄cepit militib; suis vt eam incēderēt. Milites autē alexandri facto impetu vrbez ex pugnare ceperūt. Ciuitatenses v̄o videntes se non posse multitudinez

armatorū sustinere. q̄ loc⁹ nō erat naturaliter munit⁹. ceperūt vociferare ⁊ dicere. Rex alexāder nō clausimus portas ciuitatis vt tue celsitudinē obstarem⁹. sed timētes Dariū regē persarū. q̄ hoc audito mitteret satrapas suos q̄ nos vndiq̄ dissiparent. Quibus alexander respondit. Elp̄te portas ciuitatis si vultis euadere pugnatores. Eū autē cū Darīo finē fecero. tūc vobiscū colloq̄o fungar. Audiētes autē adunate aperuerūt sibi portas. Et inde trāsīens brychia venit ī obliquo. ⁊ inde caldeoꝝ polim p̄transiuit. Beinde venit ad flumen senis vbi fame p̄ualida oppressus est exercit⁹ alexandri. Murmurabāt enī milites dicētes. Equi nostri deficiūt incessanter. Quibus alexander p̄fortanseos d. Viri cōmiliones mei fortissimi q̄ hucusq̄ bellorū pericula passi estis. nunq̄d p̄pter defectū equorū diffiditis de salute. Nonne si vita regnauerit ī corporib⁹ vestris. equos innumerabiles reperiem⁹. Si autē vita p̄uabimur corporali nihil nobis copia eq̄rū valebit. Festinem⁹ ergo ad loca talia proficisci. vbi nobis ⁊ equis nr̄is largissime cibaria capiamus.

Quomodo Alexander venit ad templum appollinis. qui vocauit eū Herculem.

### Est hec autē

p̄ ad finem ducendi venit ī locum q̄ dicit̄ lirus. vbi multa cibaria ⁊ animalū pascua inuenit. Beinde a motu exercitu venit ī locū qui dicit̄ iragacintes. ⁊ castrametat⁹ est ibi. Et ingressus est tēplū appollinis ⁊ voluit ibi victimas facere.

⁊ diuina responsa p̄cipere. Sed dictum est sacerdote femina virgine eiusdem templi cui nomen erat zochoza q̄ non erat hora responsionis. Altera q̄ die venit alexāder ibi q̄ victimas immolauit. Statimq̄ vocauit illū ⁊ appollo. Hercule. hercule. Respondit alexander. Cur hercule me vocasti. nunc vero responsa tua falsa videntur.

Quō alexander venit Thebas quam expugnauit ⁊ funditus euerit eo q̄ fortiter sibi restitit.

### Viens inde a

e alexander venit ad ciuitates que theba dicit̄. dixitq̄ hominib⁹ ciuitatis illi⁹. Date mihi q̄ngentos milites q̄ veniāt in adiutorium meū in armatorū habitu p̄paratos. Audiētes hec thebei clauserūt portas ciuitatis. ⁊ armatis ex eis decē milib⁹ armatorū ascēderunt muros. ceperūtq̄ altis vocib⁹ clamare. Alexāder nisi recedas a nobis te turpiter actuos milites p̄figemus. Audiēs hec alexāder subridens ait. Thebei multū estis de fortitudine cōmendati clausistis portas ciuitatis. ⁊ dixistis mecū velle pugnare. Hō fortis ⁊ belloꝝ cupid⁹ nō recluditur infra muros. sed in cāpo pugnat vtriliter p̄ hostes. Hīs dicit̄ p̄cepit q̄ tuorū milib⁹ sagittariorū vt ipam circūciāt ciuitatē. ⁊ stātes supra muros feriāt ⁊ vulnerēt sagittis. H̄recepit ⁊ duob⁹ milib⁹ equitū fundamēta q̄ p̄struxerant amphyon ⁊ zoch⁹ rūperēt. Alijs mille p̄cepit vt cū ardētib⁹ faculis portas vndiq̄ incēderēt ciuitatis. Illa vō tria milia ordinauit vt cū arietib⁹ p̄cyterēt muros. et

ferreis instrumentis dissiparet. Ipse vero alexander cum fundibulariis et reliquo exercitu consistebat. Inchoato itaque prelio civitatis ex una parte diris ignibus urebatur. Populus autem per murum precipitans, alij morientes, alij siquidem tibie et brachia frangebantur. Erat autem quidam intra exercitum alexandri sistorius inimicus, hic gaudebat videns civitatem dissipari. Sed alius mulicus civitatis ysuimea nomine videns sue patrie desolationem, alexandri pedibus prostratus illico cepit partem musicam lamentari. Sperans flectere alexandrum ut erga civitatem pietate flecteretur. Intuens autem eum alexander dixit. Quare me cum tanto conamine rogasti. Ysuimea respondit, ut posse animi tui ad misericordiam flectere. Audiens hec alexander iratus est valde, et iussit muros civitatis evelli ab ipsis fundamentis. Et inde moto exercitu cepit ire, cuius vestigia quidam nobilissimi civitatis nomine ditomatius comitabatur. Thebei vero qui remanserant ex incendio civitatis petierunt responsus a belphumadeta apollinis. Quibus respondit apollo dicens. Ille qui thebanas destruet civitatem tres victorias consequetur. Et tribus victoriis adeptus, statim nostram civitatem reformabit in forma pristina.

Quomodo alexander venit corinthum, et quidam thebanus cuius in luctis obtinuit propter quod resecta fuit civitas thebarum.

### Alexander ita

quod thebanam civitatem relinquit abijt corinthum. Rogaverunt eum corinthii ut eis manibus luderet. Quorum precibus acquievit et pervenit ad spectaculum populi multitudo. Qui-

bus innumerabilibus dixit alexander. Quis ex vobis erit incipe ludum. Ditomatius quem supra nominavi de urbe thebana respondens dixit. Sive stre complaceat maiestati ego accepta prete luctandi ludum arripiam prima vice. Et statim iussu alexandri luctatus est, et vicit. Et dixit alexander. Si ter viceris coronaberis. Statimque luctatus secundo et tertio devicit. Statimque iussu alexandri coronam accepit in capite gloriosam. Dixerunt autem tunc ei precones. Nobis indica nomen suum. Ditomatius ait. Sine civitate vocor. Audiens hec alexander dixit. O beatissime certator ut quod sine civitate vocaris. Ditomatius respondit. Quare impator ante regali dyade mate fulgens civitatem habui appellatam. Postquam vero impatorum suscepisti civitate penitus sum privatus. Hoc responsum intelligens alexander, cognovit quod de thebeis diceret. Et ait preconibus. Vociferentur ut thebanus habeat reficere thebanam civitatem.

Quomodo alexander intrauit templum Apollinis, et responsum habuit quod mundum sibi subiugabit uniuersum.

### Et inde exiens

de corintho venit ad civitatem que plathea dicitur. Cuius principatu quidam nomine straxagonas fugiebat. Et ingressus templum dyane iuenit sacerdotem feminam virginem que sacerdotalem habitum vestiebat. Que ut vidit eum dixit. Beneuenisti alexander. Tu debes mundum tibi supponere uniuersum. Alia itaque die ingressus est straxagonas templum in quo erat ipsa sacerdos. Quem ut vidit ipsa eum taliter alloquitur. Quid vis straxa-

gonas post paucos dies tu priua-  
beris principatu. Quo audito stra-  
ragonas iratus est valde. et dixit ei.  
Non es digna sacerdotio fungi. Alex-  
ander ingressus est ad te et bene va-  
ticipinata es ei. mihi autem dixisti quod  
vniuersum perderem principatum.  
Cui sacerdos. Moliurasci. sic enim  
oportet fieri. nec potest vllatenus pre-  
termitti. Factumque est ut post paucos  
dies alexander iratus est contra stra-  
ragonam. ipseque de principatu suo  
deposuit et eiecit. Straxagonas au-  
tem abiit athenas. vbi de alexandro  
quoniam principatu suo priuauerat  
cum lachrymis conquestus est. Athe-  
nienses vero hec audientes irati sunt  
valde. dicentes se graua contra ale-  
xandrum facere. nisi forte straxago-  
nas suo principatu redderetur.

Quomodo Alexander venit a-  
thenas. et qualiter scripsit eis.

### Alexander au-

te amoto exercitu venit a-  
thenas. Audiens autem que  
athenienses dicebant. scripsit eis epi-  
stolam ita continentiem. Alexander fi-  
lius philippi et regine Olimpie a-  
theniensibus hec dicimus. Postquam  
mortuus est pater noster sedimus in  
dignitatis solio. descendimus in com-  
finito occidentis. vbi omnes habitan-  
tes nostro imperio se subdiderunt.  
ab iberoma vsque ad mare occide-  
ntis. Alii recipientes nos pacifice. Alii  
prelio subiugati. Molentes itaque ad  
nos venire pacifice. habitaciones eo-  
rum fecimus funditus dissipari. Nunc  
autem egredientibus nobis de mace-  
donia et per totam partem affricę. trāseun-

tibus ibebant ceperunt nostro impe-  
rio derogare. quorum superbiam fec-  
imus vsque ad terram declinari. Vobis  
autem atheniensibus scribumus  
ut nobis decem philosophos dirig-  
gatis cum quibus cupimus nostrum  
ingenium exercere. Nihil aliud a vo-  
bis petimus nisi ut nos tanquam reges  
et dominum timeatis. Si autem nostro  
non vultis imperio colla submitte-  
re. oportet vos nobis formiores ex-  
istere. aut fortiores vobis imperio de-  
clinari. Legentes itaque athenienses  
epistolam. ceperunt vocibus insanire.  
Eusculus autem philosophus con-  
surgens in multitudine populi di-  
xit ut nequaquam verbis acquiesceret  
alexandrum. Populus autem congreg-  
gatus in vnum supplicauerunt demo-  
stheni philosopho ut eis consilium  
daret. et quicquid videretur suo con-  
silio aperiret. Ille igitur eleuans se  
et manu imperans silentium taliter  
est locutus.

### Tri concives

mei percipite supplico ver-  
bula mea pacifice et audia-  
tis. Si tales vos sentitis esse ut va-  
leatis magnitudine opprimere ale-  
xandri. pugnate cum eo. et verba eius  
nullatenus admittatis. Sin autem  
eius flectimini maiestati. Scitis enim  
quod sicut audiimus a maioribus nos-  
tris. Sennes rex fortissimus et excel-  
sus licet multas fuisset victorias con-  
secutus. tamen in clayda dāna mul-  
ta est perpessus. Hic autem alexan-  
der innumerabiles pugnas exerci-  
it. in quibus nihil aliud quam victorias  
semper reportauit. Nonne habitan-  
tes tyrum milites erant fortissimi. et in

omni armorum exercitio eruditū. q̄d  
eorū profuit mltitudo vel fortitudo  
Thebei sapientia multa remitebāt.  
qui ⁊ quorū ciuitas arte pugnandi  
nō modicū ornabant. Quid autez  
eorum pfuit sapientia ⁊ vigor for-  
tissimus p̄horū. Melipenses q̄n-  
tumcūqz pugnauerūt cū alexādro  
tandem succubuerūt ab impetu ar-  
matorū. Nōne intellexistis q̄ in nu-  
merabiles ciuitates ad quas abiit  
sine pugna ⁊ altricatōne aliqua sue  
sūt suppositae maiestati. Ex eo q̄ stra-  
ragonem suo prauauit p̄ncipatu be-  
ne fecit. Culpa enī straxagonis in-  
teruenit. quomā sicut audiūm⁹ ale-  
xandri etiā sapientia circūfultum q̄  
sine culpa straxagonēz minime eie-  
cisset.

Quomodo atheniēses miserūt  
tributa magna alexandro. ⁊ coronā  
aureā fulcra gemmis p̄ciosissimas.

### Volentes ita

a qz athenienses vnanimiter  
ceperūt p̄siliū demosthenis  
approbare. ⁊ statuerūt alexandro co-  
ronā aureā dirigere pensantē libras  
centū quinquaginta. ⁊ mīses p̄mu-  
tentes ei censum pariter et tributa.  
Rethoricos autē ei nullaten⁹ dūre-  
rerūt. Thebentes autē missi ad alexā-  
driū obtulerunt ei coronam aureā  
am census ⁊ tributa annualia pro-  
mutentes prout athenienses accepe-  
runt. Audiēs eos alexander statim  
eiusculi consiliū intellexit qui dūre-  
rat vt resisterent alexandro. ⁊ p̄siliūz  
Demosthenis dicentis vt manda-  
tis alexandri minime obuiarent.  
Scripsit tamen eis epistolā ita con-  
tinentem.

Epistola missa Atheniensibus ab  
alexandro.

### Alexander si-

a lius philippi ⁊ elir p̄ie  
regine. Quousqz sub po-  
tenti manu grecorum Barbaros  
submittamus. nomen regum nul-  
latenus assumemus. Atheniensibus  
hoc dicimus. Non cogitauim⁹ ci-  
uitatem vestram cū exercitu intro-  
ire. sed tantum cum principibus q̄s  
habemus. Id proposuimus siquidē  
vos ab omni suspitione criminis li-  
berare. Vos autem de nobis cōtra-  
rium cogitastis. prout vestra mani-  
festat conscientia. Testes enim mi-  
hi sunt dii. q̄ si quis ex vobis cōtra  
nos calcaneum erexisset contra euz  
iram indignationis nostrae nullate-  
nus fudissemus. Sed vt scitis mali  
semper cogitant mala ⁊ cōmutunt.  
Nescitis q̄ Eonibus cōtra nos ar-  
ma leuantes dignum inde meritis  
acceperunt. Vos autem in nobis  
conscientiā habentes culpastis nos  
iam. quia straxagonem deposui-  
mus qui grauer contra nostram  
maiestatem commisit. Scripsimus  
vobis vt decem philosophos mite-  
retis. Vos autem nostrum abieci-  
stis mandatū post terga. ignorātes  
potentiam alexandri. Licet autem  
unde possitis de culpa reprehendi. ta-  
men vobis omnis iniurie delictum  
remittimus omnemqz cōtumacie  
prauitatem. Confortamini igitur ⁊  
estote leni. nullam enim a nobis su-  
stinebitis grauitatem. ex eo q̄ De-  
mosthenis consilio adhesistis. Les-  
gentes hanc epistolam Atheniēses  
gausi sunt valde.

Quomodo Lacedemones ne-  
gantes recipere alexandrum para-  
uerunt se ad pugnam.

## Et de amoto

**D** exercitu venit Lacedemont  
am alexander. Lacedemo-  
nes autem mandatis ei<sup>9</sup> nullo mo-  
do parentes vnanimiter referebant  
Non sunt imbecilles sicut Atheni-  
enses qui timuerunt impetum ale-  
xandri. sed virtutem nostram virili-  
ter ostendam<sup>9</sup>. His itaq; dictis por-  
tas ciuitatis clauserunt. et ascenden-  
tes muros vndiq; consistebat. Ascen-  
derunt etiam naues. sibiq; ad litus  
maris obuiam exierunt. Vidēs hec  
alexander direxit eis epistolam ua-  
continentem.

Epistola missa Lacedemonib<sup>9</sup>  
ab Alexandro vt ipsius mandatis  
obedirent.

## Alexander fili

**A** us philippi regine Olim-  
pie Lacedemonib<sup>9</sup> hoc di-  
cimus. vobis consulimus vt fidem  
quam a nostris antecessorib<sup>9</sup> acce-  
pistis integraliter seruetis. Et no-  
lite manus extendere ad altissima q̄  
tangerenō potestis. Si enim gau-  
dere cupitis fortitudine psonarum.  
sic vires vestras ostendite vt a nob̄  
dignum recipiatis honores. Ideo<sup>9</sup>  
q; firmiter vobis damus in māda-  
tis vt grans de vestro nauigio exea-  
tis priusq; ignis vos turpiter com-  
pellat prosilire. Quod si facere vili-  
pendius videbitis vosmetip̄os rep̄-  
bensuros cū viderit alexander.

Quomodo Alexander expugna-  
uit Lacedemones.

## Egentes hanc

**I** epistolam Lacedemones  
irati sunt valde. Ceperunt:  
q; ad pugnandum se fortiter prepa-  
rare. Alexander itaq; cum exercitu  
circūiens ciuitatem. et facto impetu  
cepit precipitare eos per muros. ali-  
os mortuos. alios vulneratos. Fla-  
ues autem igne succense cremaban-  
tur. Reliqui vero qui remanserunt  
tale cernentes periculum exierūt de  
ciuitate. et prosternentes se pedibus  
alexandri. rogabant vt penitus non  
capti uarentur. Respondit eis Ale-  
xander. Veni ad vos mansuetus. et  
māsuete me recipere nolulistis. Eo-  
cremate sunt naues vestre. et ciuitas  
populo depauperata. Nonne dixi  
vobis vt non extenderetis manus  
ad sidera que nemo tangere potest  
Qui enim ad tam ardua scandit.  
vt pedis non habeat firmitatem. ir-  
remediabiliter cadit in profundum  
Ceterum si bene conspiciamus vos  
non criminaliter reprebendim<sup>9</sup>. cū  
de nobis facere sperabatis sicut rer-  
res et parentes vestri antiquitus fes-  
cerunt. Nunc autem spes vestra pe-  
nitus vos sefellit. quia sustinere ne-  
quistis impetū armatorum. Et his  
dictis Lacedemonibus imposuit li-  
bertatem.

Quomodo Alexander iterum  
ingressus est regiones Barbaroan  
de quo Barius valde timuit eius  
aduentum.

## Ein de amoto

**D** exercitu ingressus ē partes  
cilicie in regiōes barbaroz  
Barius itaqz impator audiēs ad-  
uentū alexandri perterritus est valde  
Statimqz congregās pncipes ⁊ satra-  
pas suos consuluit eos dicens. Ut vi-  
deo iste sic vadit pugnādo victoria  
crescit pariter ⁊ virtute. Ego autē puta-  
bā illū esse latrūculū q̄ tāqz p̄redo re-  
giones debiles p̄liaret. Ipse siq̄dem  
pugnat vt vir. ⁊ sicut rex humiliat. ⁊  
q̄nto plus sup̄ ip̄m nitōr exalta. tā-  
to magis nomē ei⁹ ad altissima sub-  
limatur. Duxerit ei ludicaz pilam ⁊  
zocham vt ludū disceret puerorum  
Sed quē dixi discipuluz vidēt ex-  
dere magistrū. ⁊ q̄cūqz vadit illum  
fortuna p̄spere comitatur.oportet  
ergo nos de saluatiōe nostra pluri-  
mū meditari. ne in elatione ⁊ stultit-  
cia vane glorie incidam⁹ periculuz  
despicēdo ip̄m dicētes. Nihil ē ale-  
xandri sup̄bia elati. eo q̄ p̄sidia gau-  
deam⁹. cū paruitas ei⁹ crescit ⁊ ma-  
gnitudo nostra deficiat. Nō dubi-  
to enī q̄n sup̄na p̄uidencia adiuuat  
eū. volēs illi p̄cedere ⁊ dyadema. tēs-  
pus illi faueat ⁊ augmentet. et dum  
credidi illum eicere de ellada. eiecit  
nos ip̄e de perfidia.

Quō Barius imperator consi-  
lia fecit cū suis p̄ncipib⁹ q̄liter pos-  
set resistere alexandro.

## Is dicitis a

**b** dario respōdit macher  
frater ei⁹. Magnificasti  
alexandri. d. q̄ ille exardescit ingre-  
di p̄sidiā q̄z nos elladam occupare.  
Unde si placet vtere morib⁹ alexā-  
dri. ⁊ sic tuū stabit regnū incōcussuz.

⁊ alia plurima subiugabis. Alexan-  
der enī volēs pugnare cū aliq̄. satra-  
pas aut p̄ncipes nō trāsmittit. s; ac-  
cedens ipse in p̄lio sibi nomē et glia  
nascit. Audiēs hec dari⁹ dixit. Des-  
beo ab illo an ille a me exēpluz collu-  
gere. Respōdit vn⁹ de p̄ncipib⁹ di-  
cens. Alexander in oībus peritissi-  
mus in nullo delinquit. sed p̄ semet-  
ip̄m viriliter agit cūcta. qui forma⁹  
ip̄az a natiuitate accipit leonis. Cui  
dari⁹. Unde hoc tibi notuz. Ille res-  
pondit. Cū tuo iussu tollere a p̄bis  
lupo censum accederem⁹ macedo-  
niā vidi figurā ei⁹ summāqz sapien-  
tiā. Unde si tibi placet p̄ cunctos fi-  
nes regni tui dirige. ⁊ cōgregās oēs  
satrapas tuos ⁊ p̄ncipes vniuersos  
q̄z sub regno persaz gens plurima  
continet. Parthi necnon ⁊ Medii.  
Sipollimati. Itali. Barthei. Biru-  
mani. q̄ vero gentes centū q̄nq̄z gē-  
ta tue seruiāt maiestati congregentur  
omnes in vnū ⁊ queram⁹ a diis au-  
xilium. Unde cū viderit alexāder ple-  
nitudinē gentiū ⁊ barbaroz virtutem  
vniuersa membra ei⁹ timorib⁹ ⁊ tre-  
morib⁹ rapiant. Cui ali⁹ ex p̄ncipi-  
bus dixit. Bonū consiliū sed nō vti-  
le promulgasti. An ignoras q̄ vn⁹  
lupus maximum fugat gregem pe-  
cudum ⁊ dispergit. Ita ⁊ grecoruz  
sapiencia superat multitudines bar-  
barorum.

Quomodo Alexander balnea-  
uit in flumine ex quo propter aque  
frigiditatem infirmus fuit.

## Posterea Alex

**i** xander cōgregata maria  
multitudine pugnatorū pue-  
nit ad numerum ducentoz milium

hominum. et a motis tentorijs venit ad fluvium qui oceanus nuncupatur. ex quo aqua labitur frigidissima et pura. accidit autem voluntati eius ut in ipso fluvio lauaretur. Factum est autem sed lesio maxima facta est in capite eius. ita quod doloribus et febribus maximis torqueretur. Quos videntes macedones infirmari turbati sunt valde timentes inter se referre ceperunt. Si nota fuerit Bario infirmitas alexandri. facto impetu super nos penitus nos delebit. Sanitas enim alexandri omnes milites confortabat.

Quomodo medicus Alexandri potionem sibi dedit. ex qua statim convaluit Alexander.

## Alexander ita

quod vocavit ad se medicum suum nomine Philippi. et de infirmitate sua sagaciter inquirebat. Erat itaque medicus ille iuuenis. et in omni arte medicine perfectus. Pro miserat enim alexandro quod per unam potionem ipsum ad sanitatem pristinam revocaret. Quidam vero princeps militie que tenebat armeniam nomine Sardamerius que valde huic medico iudebat. ex eo quod ab alexandro dulcius amabatur. scripsit alexandro dicens. Cave tibi a Philippi medico. noli quantum tibi obtulerit bibere potione. Barius enim promisit sibi filiam suam coniugio copulare. ipsumque regno suo coniungere. si te occasione aliqua suffocaret. Idcirco gens autem alexander epistolam nullatenus turbabat. Confidebat enim multum de pura scientia philippi. Interea philippus cum potione parata ingressus est ad alexandrum. sibi que quas

dixerat obtulit medicinam. Alexander autem susceptam potionem in una manu tenens medicinam. et alia manu tenens epistolam. in facie medici fortiter intuebatur. Cui medicus ait. Noli maxime impator expavescere potionem sed bibe illam. Statimque alexander potione sumpsit. Deinde philippo indicavit epistolam. Lecta a philippo epistola dixit. Maxime impator non sum in culpa ex hoc quod epistola refert. Alexander itaque sanus effectus est. vocavitque ad se philippum. et amplexatus est collum eius dicens. Nosti Philippe amorem et fiduciam que habui ad te. Primum enim potionem tuam bibe. deinde epistolam tibi monstravi. Cui philippus ait. Maxime impator ipsum precipe coram tua presentia stare. qui talem tibi epistolam destinavit. Instruitque enim me tale facinus perpetrare. Hec alexander iussit ad se Sardamerium venire. et percunctatus invenit eum morte dignum. Sicque precepit ut capite privaretur.

Quo alexander subiugavit sibi Armeniam et Mediam. et venit ad flumen eufraten. et ibi pontem construxit fecit cathenis colligatum.

## Et de amoto

exercitu venit in Mediam et Armeniam magnam. ipsa quoque suo impio subiugavit. Deinde ambulans diebus multis ingressus est locum aridum et inaquosum. ubi aqua minime consistebat. et transiens per locum quem dicitur adriacus venit ad fluvium eufraten. ibique tentoria fixit. Statimque alexander iussit afferi ligna et pontem classicum fecit super ipsum flumen preparari



et stringi clavis ferreis et cathenis  
et precepit suis militibus ut transirent.  
Illi vero videntes fluvium magnitudinem  
cursu velocissimo permeare nuntia-  
runt per ipsum incedere ne cathene oppres-  
se magno pondere frangerent. Vi-  
dens autem eos alexander dubitare pre-  
cepit custodibus qui ducebant animalia  
ut primum transitum exercerent. Deinde  
omnis exercitus sequeretur. Milites  
vero adhuc titubabant. Alexander ve-  
ro iratus est valde. et vocatis principibus  
suis primum ipse intravit. Deinde prin-  
ceps et omnis exercitus sequebatur. Flu-  
vium duo tygris et eufrates pergunt per  
mediam et mesopotamiam et babilo-  
nem. et sic in nilo incorporantur.

Quo alexander destrui fecit pontem  
postquam fluvium transiit.

### De transitu

Set ergo alexander et omnis ex-  
ercitus castrametatus est. et  
pontem fecit undique dissipari. Quod vi-  
dentes illi de exercitu tristi sunt val-  
de. et murmurantes intra se referre ce-  
perunt. Si acciderit ut de primo fugia-  
mus non erit nobis transitus super aquas.  
Intelligens autem alexander murmura-  
tiones. dixit illis. Quid est quod in vos  
dicitis. Si acciderit ut de primo fugia-  
mus. non erit nobis transitus super aquas.  
Ideo certo sciatis quid ego feci potius  
ligamina laxari ut viriliter pugnare-  
mus. aut si fugam magis quam pugnam  
eligerem. omnes unanimiter peream.  
Victoria est in pugna non his qui fugi-  
unt sed qui sequuntur efficaciter. Confor-  
tentur itaque corda vestra. et quasi ludum  
pugne fortunam existimetis. quia cer-  
tissime scitote quia nullo modo videbi-  
tis macedoniam. quousque omnes barbaros

deprimemus. Tunc siquidem cum  
victoria revertemur.

Quomodo Darius imperator  
pugnauit cum alexandro macedo-  
ne et fugit.

### Posterea Dari

us imperator hostium mul-  
titudine congregata et ordi-  
natis super satrapibus quingentis exiit  
castrametatus est super fluvium tygris.  
Alio itaque die conuenerunt Darius  
et alexander ceperunt acriter periclitari.  
 tandem cadere ceperunt plurimi  
barbarorum. Videntes autem bar-  
bari se victos fugae presidium petierunt.  
 In ipsa siquidem pugna fuit vir qui-  
dam persarum acer animo et corpo-  
re magnus et formosus. Cui spon-  
derat Darius filiam suam dare in  
 uxorem. si alexandrum gladio occi-  
 disset. Hic autem indutus veste et  
 armis macedonum intra acies pu-  
 gnantium mixtus stetit post tergum  
 alexandri. et euaginato gladio per-  
 cussit tam fortiter caput eius ut gas-  
 lea penetrata caput alexandri ali-  
 qualiter vulneraret. Videntes hoc  
 milites alexandri statim apprehen-  
 derunt illum. statuentes eum ante fa-  
 ciem alexandri. Dixit et Alexander  
 O strenuissime vir ut quid caput  
 meum vulnerasti gladio. Existima-  
 bat autem alexander ipsum esse ma-  
 cedonem. Nonne cognoscebas me  
 esse alexandrum adiutorem et ser-  
 uum vestrum. Cui persa barbarus  
 respondit. Non me existimes mar-  
 me imperator esse macedonem. sed  
 ex gente crudelissima barbarorum.  
 Hec ideo feci. quia Darius mihi  
 promisit filiam suam legumare.

si caput tuū suo conspectui p̄sentarē.  
Alexander itaq; cunctis militi-  
bus suis vocatis ip̄m statuit coras  
illis. Et quicquid ex eo factur⁹ erat  
implozabant. Milites autem dice-  
bant vt crucis subiret tormentum.  
Alij vt capite priuaret. Quidaz ve-  
ro voluerūt ip̄m diris ignib⁹ cōcre-  
mandū. Alexander aut̄ his auditis  
respōdit. Quid enim malifecit vir  
iste si curauit mandatū domini sui  
adimplere. qui enī iudicat illū mor-  
te dignū seip̄m iudicat in futurum.  
Nā si ego iuberem alicui vestrū ne-  
care. Barū eadez vobis incumbere-  
ret pena a Bario inferēda. quia ius-  
tum iudicatis barbarū puniēdū.  
Et hec dicens iussit ip̄m ire cū salu-  
te. cōmendans eū de virtute ⁊ forti-  
tine. Audiens itaq; Barius satra-  
pes suos succubuisse. statim voca-  
uit multitudinē equitū ⁊ peditum  
ascendens in montes silicie. tantum  
ibiq; cum toto exercitu sperans ale-  
xandri fortitudinē superare. Igitur  
congressus pugna cū alexandro da-  
rius victus fugit. Alexander aut̄ p̄-  
secutus est eū vsq; ad ciuitatē Ba-  
cerem ⁊ castrametatus est ibi ⁊ dijs  
suis victimas imolauit. Alio vō die  
ip̄am ciuitatez acriter expugnauit.  
apprehendensq; illā posuit ibi solū  
magistratus. ⁊ omnes ciuitates per  
circūitum positas sue supposuit do-  
minationi. In ipsa liquidē ciuitate  
inuenit thauros innumerabiles cō-  
gregatos ⁊ matrem Barij et filios  
et proxem.

Quomodo vnus ex principib⁹  
Barij venit ad Alexandrum p̄mit-  
tens Barium in manus eius se da-  
turum.

## De hoc vnus

1 ex principibus militie Barij  
imperatoris venit ad alexan-  
dram dicens. Maxime imperator  
vnus ex principibus militie Barij  
sum. cui innumera seruitia contuli.  
nihilq; boni consecutus sum ab eo  
Quapropter si cōplacet vestre ma-  
iestati exhibere mihi decez milia iu-  
uenum armatorū. Spondeo enim  
me Barium ⁊ maximā multitudi-  
nem militie eius traditurū. Audiēs  
hec alexander dixit. Amice non tra-  
dam tibi extraneos cū tuos cupias  
impugnare. Interea quidā ex prin-  
cipibus Barij scripserunt sibi epis-  
tolam ita contentem.

Epistola missa Bario a satrapis  
bus suis.

## Egi regū pre

r. claro deo magno Staxi ⁊  
spyothir satrapes seruitu-  
tem. Scripsim⁹ alystēporib⁹ maie-  
stati vestre. et nūc vobis scribimus  
iterato alexandri macedonis argu-  
mentū. Ipse enim vt leo ad terras  
nostras pueniēs omnes facultates  
nostras rapid⁹ exortauit. nostros  
milites interfecit. Sicq; sum⁹ tanta  
tribulatione oppressi q̄ impetū eius  
de cetero sustinere non valemus.  
Quapropter deitati vestre supplica-  
mus q̄ seruitutē nostrā ad memori-  
am reducendo nobis dignemini ta-  
liter subuenire. vt hostibus resisten-  
tes violentiā quā nobis ingerūt re-  
pellamus. Qua lecta statim scripsit  
alexandro hoc modo epistolā.

Epistola missa Alexandro a  
Bario.

## Arius rex per

**D** sarū r rex regūz famulo no-  
stro alexandro mandamus  
super ad aures nostras puenit q  
paruitatez tuā nostre credis celsitu-  
dini coequare. Sed impossibile est  
inertem r ponderosum asinū ad si-  
dera sublimari. cuius alis r volatiuis  
careat instrumētis. Non eleuet cor  
tuū in supbiā ppter victorias quas  
fecisti. Audiuim⁹ siquidem q erga  
matrē meā r filios benignitatē ma-  
ximā ostendisti. Unde p certo scias  
q q̄ diu illis benefeceris nō me ha-  
bebis amicum. r si male illis feceris  
maiores ppter ea inimicitias nō ha-  
bebis. Nō pigriteris ergo torquere  
eos. q̄ q̄q̄ iraz nostre sententie vi-  
debis sup tuam arrogantiam pro-  
mulgandaz. Alexander itaqz rece-  
pta epistola legit eā subridēs. Et re-  
spondit Bario tali modo.

Responsa Alexander dedit  
Bario.

## Alexander fili

**A** lius Philippi r olimpiere  
gine Bario regi persarūz  
dicendo mādām. Supbiā elatio-  
nem r vanā gloriā diu odio habue-  
runt. Sicqz mortales puniūt cū si-  
bi nomē immortalitatis assumūt. Tu  
quoqz non cessas quousqz poteris  
deos blasphemare. Ex eo vō q nos  
redarguis ppter benignitatē quā p  
geniei tue ostendim⁹ inepte cogita-  
tionis tue moueris. Quoniam illud  
nectue cause captāde beniuolentie  
nec grante r sequēde pegim⁹. Sed p  
cessit solū modo de nostri cordis ele-  
gantia r viute. De victorijs demiqz

quas nobis diuina pudentia ero-  
gauit nullaten⁹ extollimur. Si enī  
nos adiuuant quostu quondie vi-  
lipendis. Hec itaqz sit tibi epistola  
nunctibi trāsmissa. Caue igitur tibi  
q̄ certissime contra te venio festinā-  
ter. Hanc epistolam dedit alexander  
nuncijs Bario r dona optima. r di-  
misit eos. Deinde scripsit epistolaz  
alexander principibus suis tali mo-  
do.

## Alexander fili

**A** us Philippi r Olimpiere  
gine pncipib⁹ r subiectis sa-  
trapib⁹ nostris habitantib⁹ Syrie.  
Capadocie. Beplogione. Arabie.  
Paphlagonie. Laodice. et alijs  
gentib⁹ gratiā. Nam⁹ vobis firmis-  
ter in mādatis vt vnusqz vestrum  
nobis pparet pelles animalū mor-  
tuorū mille rfectas. eosqz alexandriaz  
dirigatis. vt nobis r nostris militū  
bustā indumēta qz calciamēta pre-  
parent. r q camelos nostros quos  
habem⁹ alexandrie vsqz ad eufra-  
ten fluiūz dirigatis. Inter hec itaqz  
q̄ vn⁹ ex pncipib⁹ Bario noīe no-  
stodi scripsit epistolā Bario ita con-  
tinentem.

Epistola missa Bario ab Ana-  
staldo p̄mate suo. q̄ alexander euz  
expugnauit.

## Ario preclaro

**D** deo magno Hostodi serui-  
tutem. Non decebit me talia  
vestre mittere maiestati. Sed iuit⁹  
facio hec r coact⁹. Sciat itaqz vrā  
sublimitas manifeste q̄ duo magni  
nostri in prelio qd cū alexandro cō-  
milimus diem vltimam clauserūt.  
Ego autez vulneratus grauissime

ausugi. plurimi etiā vestri potēs-  
tissimi & preclarissimi milites vestrū  
imperium denegantes se exercitū  
alexandri iunxerunt. qui eos hono-  
rificerecepit. illisq; regales prouinci-  
as erogauit.

Respanſa Darij.

**E**ccepit itaq;

**D**arius epistolaz scripsit  
Hlostodi principi suo vt  
multum exercituz prepararet & gen-  
ti Macedonum cōtrastaret. Scri-  
psit & aliam litteram ad Isidorum re-  
gem Indorum. vt sibi dignaretur au-  
xilium impartire. Isidorus vero re-  
spondit Dario hoc modo.

Epistola missa Dario per Isido-  
rum regem Indorum.

**D**ius Indo-

**D**arius rex Dario regi per-  
sarum Salutem. Qua-  
rerogastis nos vt in vestrum auxi-  
lium veniremus. Parati sumus &  
fuimus semper in vestrū adiutoriū  
aduenire. Sed impediuit nos infirmi-  
tas qua tenemur. Nobis enim mo-  
lestū est valde de iniuria quā graui-  
ter sustineis. Unde scias nos cuz  
decem milibus legionibus in vestri  
adiutoriū in primo accessurū.

Quomodo Rodoga mat̄ Da-  
rij scripsit sibi vt pacem alexandri pe-  
teret. & cum ipso iteruz nullo modo  
pugnaret.

**Q**uā audisset

**R**odoga mater darij im-  
peratoris q̄ prepararet se

Darius cū exercitu. vt aliaz pugna  
committeret cum alexandro. tristis  
effecta est valde. Que statim scripsit  
ei epistolam continentem ita. Regi  
persarum Dario dulcissimo filio  
suo Rodoga mater dirigit gaudi-  
um. Audiuimus q̄ tuum populuz  
congregatus es et alias plurimas  
gentes. vt cum alexandro rursum pu-  
gnares. Sed nil tibi valet. Nam si  
omnes habitantes in seculo congre-  
gares. sibi minime posses resistere.  
cum diuina prouidentia ipm foue-  
at & sustentet. Dimitte igitur sensus  
altitudinis & declina paululū a glo-  
ria tua fauens magnitudini alexan-  
dri. Melius est enim tibi relinquere  
que retinere non potes. vt que tene-  
ri possunt pacifice fruantur. ne duz  
velis omnibus imperare. & rumpse ab  
omnibus excriminari. Relata da-  
rio epistola turbatus est. & fleuit val-  
de venientibus sibi parentib; in me-  
moria.

Quomodo Alexander iuit ad  
Darium psonaliter in figura mer-  
curij.

**Q**uereā alexā

**A**lexander amoto exercitu appro-  
pinquauit se ciuitati perses  
in qua Darius consistebat. Ita vt  
sublimia loca montium que erāt su-  
pra ipsam ciuitatem conspiciebat.  
Alexander autem precepit militib;  
suis vt inciderent ramos arborū et  
herbas euellerent. easq; inferrēt eq̄-  
rum pedibus. & mulorum quos vi-  
dentes perses ab excelsis montibus  
stupebant. Et veniens iuxta ciuita-  
tes perses in qua erat Darius itine  
redierū trū. Et castrametatus est  
ibi. Et conuocatis principibus suis

ait. Mittam<sup>9</sup> nūciū Bario dicētes  
illi vt pugnet nobiscū. aut se subiciat  
at potēne pugnatōz. Eadē vero no  
cte apparuit alexādro mercuri<sup>9</sup> por  
tans clamidē ac vestē macedonicā  
dicēsq; illi. Fili alexander cū opus  
tibi fuerit semp i adiutorio tibi asta  
bo. Vide igit ne mittas Bario nū  
ciū quē dixisti. volo enī vt induas fi  
gurā meam z pergas illuc. q̄uis sit  
periculosus regi accedere p legato.  
Noli tñ expauescere. qz ego in adiu  
torū sum tibi. nullāq; angustia; su  
stinebis. Exurgens aut alexander a  
somno magno gaudio est repletus  
z cōuocatis amicis suis illis somni  
um suū qd viderat recitauit. At illi  
consuluerūt ei vt ita faceret quē ad  
modū p somniū ei reuelatum fuit.  
Alexander itaq; vocauit vnū de p̄n  
cipib<sup>9</sup> militie sue cui nomē erat eu  
mulus. Erat enī vir fortis audax et  
fidelissimus alexandro. z eum iussit  
equū ascendere vt sequeretur eum.  
Factūq; est ita. Et cū praxissent am  
bo ad fluuiū qui dicitur grancus. qui  
stagna lingua persica nuncupatur  
inuenerūt illū coagulātū. Ador ale  
xander mutato habitu in p̄ncipem  
militie sue cū duobus equis eum di  
misit. z cū illo in quo sedebat transi  
ens ipm fluuiū. cepit contra ciuita  
tem Barii p̄ficisci. P̄nceps v̄oro  
gabat eum dicēns. Maxime impe  
rator transire tecū fluuium me per  
mitte. ne forte tibi aliqua angustia  
euenerit. Cui alexander dixit. Expe  
cta me hic quoniā mihi adiutor erit  
quem fui in somno contemplatus.  
Iste enim fluuius quē superius di  
ximus hyemali z vernali tempe to  
ta nocte coagulat<sup>9</sup> existit. Adaneve  
ro cū calet sol dissoluitur. et cursu tā

rapido fluit. vt si quis ingressus fue  
rit velocitate fluuij rapiatur. Est au  
tem latitudo eius stadiū vnū. Cum  
autem venisset alexander ad portas  
ciuitatis. audientes eum perse non  
modicum in figura eius obstupue  
rūt. existimātes illū deum esse. Sta  
timq; interrogauerūt eum dicētes.  
Quis es tu. Ille respondit. Ego sū  
apocrifarius alexandri. Bario im  
perator intendens p montana. z ag  
gregato multitudine exercit<sup>9</sup> vt ali  
am pugnam cū alexandro cōmitte  
ret. Qui cū venisset ad portam ciui  
tatis z inuenisset alexandri loquen  
tem perse. miratus est valde i figur  
a eius. sperans ipm esse apollinez  
qui descendisset de celis. Statimq;  
adorauit eum dicēns. Quis es tu.  
Cui ille dixit. Misit me rex alexan  
der ad te vt tibi dicerē. Quid moraz  
facis vt timidus. Egredere itaq; cū  
amicis tuis z pugnare. aut subeas  
iugum victoris. Audies hec Bario  
dixit ei. An tu es alexander. q̄ tan  
to furore sermonem tuū p̄mulgas.  
quia vt video. non vt nūcius sed vt  
rex superba promittis. Attamen sci  
as q̄ ex dictis tuis minime p̄turbor.  
Discumbe mecum in cena hodie. z  
hec dicēns tetendit manū suam. ap  
prehendit eum per dexteraz. ipm q;  
in palacium introduxit. Alexander  
autem intra se coguans cepit dice  
re. Bonū signū fecit in me iste bar  
bar<sup>9</sup>. me per dexteraz in palaciū in  
troduxit dicēs. qz diis adiuuantib<sup>9</sup>  
meū erit in primo palacium. Et in  
gressus Barius vnacum alexandro  
in triclinium. in qua erat cena deli  
catissima p̄parata discubuit. Et p̄n  
ceps militie Barii alexandrum fac  
ie ad faciem cōsiderabat. Erat au  
t

tem ipsum triclinium vndiq; auro  
purissimo exornatum. **P**erse vero  
videntes formam Alexandri. Sa-  
pientiam. audaciam et fortitudinem.  
que in tali corpusculo latebat peni-  
tus ignorantes. **P**er Arabides liqui-  
dem et mensa et scamna erant ex au-  
ro purissimo fabricata. **P**er dicerne  
vero pocula in vasis aureis et gem-  
mis preciosissimis deferebant. **C**uius  
autem porrectum esset poculum ale-  
xandro in sinu suo illud recodebat.  
**E**llatum est et aliud vas. et de ipso  
idem fecit. sicq; tertio fecit. **E**llatores  
vasculorum cum hec vidissent impera-  
tori Bario reuulerunt. **A**udiens hec  
Barius erexit se et dixit. **E**lmice quod  
est hoc quod facis. quia vasa in si-  
nu tuo recondis. **C**ui alexander. **I**n  
conuiuio nostri regis talis consue-  
tudo tenetur ut conuiuantes si ve-  
lint tollant vascula quibus bibunt.  
**S**ed quoniam hec consuetudo vobis  
indigna videtur ea vobis indigna  
restituam sine mora. **E**t hec dicens  
reddidit pincernis. **P**erse vero qui  
sedebant in conuiuio ad inuicem di-  
cebant. **I**sta consuetudo laudabi-  
lis et bona est. **Q**uidam etiam principes  
laudabant istam consuetudinem et  
multum comendabant. **Q**uidam au-  
tem princeps Barii cui nomen erat  
**E**napolus. sedens in conuiuio in-  
tuebatur faciem alexandri. **V**iderat  
enim eum quando iussu Barii ue-  
rat Macedonia. ut iussu ipsius tol-  
leret censum a philippo. **H**ic intelli-  
gens vocem eius et figuram eius con-  
templans intra se cogitare et dicere  
cepit. **N**onne hic est alexander. **E**t  
statim erigens se accessit propinqui-  
us ad Barium dicens. **M**axime im-  
perator. **H**uncius ille quem vides

alexander filius philippi macedo-  
nis est. **A**lexander autem videns eos  
inter se mutuo loqui. intellexit quod lo-  
quebantur de cognitione eius. **S**ta-  
timque se erigens de loco suo extra tri-  
clinium exiit. **E**t accipiens flamme-  
am faculam de manu cuiusdam per-  
se. ascendit equum suum quem inue-  
nit ante palacium Barii alligatum  
et cursu velocissimo fugiebat. **P**er-  
se vero videntes hec omnes arma-  
ti cum strepitu maximo ascenderunt  
equos. et secuti sunt velociter alexan-  
dram. **S**ed cum nox esset obscura  
ceperunt errare. alij ledebant facies  
suas per ramos arborum. alij foues-  
as incidebant. **A**lexander autem fa-  
culam flammeam portans in manu.  
recto tramite incedebat. **S**ed et au-  
tem in throno suo Bario et cogitan-  
te quantum fecerit audaciam alexan-  
der. aspexit statuam auream **F**ersen-  
perfarum regis que sedebat sub tri-  
bunali triclinio. **S**tatimque ipsa sta-  
tua corruit. et in partes plurimas est  
cominuta. **V**idens hec Barius sta-  
tim dolore nimio est commotus. ce-  
pitque acriter flere et dicere. **H**oc signum  
desolationis vite mee est. et totius im-  
perii **P**ersarum detrimentum. **A**lex-  
ander autem veniens ad fluvium  
grancum. inuenitque eum coagula-  
tum et transiit. **S**ed antequam exiret  
dissolutus est fluvius. et equus eius  
absorbuit. et ipse cum difficultate ma-  
xima exiit. et conuinctus est eu-  
mulo principi suo. **S**icque ad exerci-  
tum suum remeavit. narrans quod gesse-  
rat cum Bario. et quomodo fuger-  
at cum facula.

**Q**uomodo Alexander confortabat exercitum suum.

## Lia uero die

**a** congregato exercitu peruenit ad numerum ducentorum viginti milium hominum armatorum. Et ascendens in eminentiore locum confortabat exercitum suum dicens. Non equabitur multitudo persarum plenitudini grecorum. plures enim sumus quam illi. Attamen si plures nobis fuerint non exinde cor vestrum pauescat. quia multitudo muscarum nullam inferet lesionem vesperum paucitati. Audiens hec omnis exercitus omnes una et uia uoce laudabant prudentiam suam et commendauerunt.

Quomodo Barius pugnavit iterum cum Alexandro et devictus fugit profugus.

## Barius itaque

**b** amoto exercitu suo venit ad fluvium granicum et castrametatus est ibi. Erat autem exercitus Barii magnus et fortis valde. Habebatque currus falcatos decem milia. Illius uero die peruenit in campum uterque exercitus. Alexander uero ascendens equum suum quem bucefalus dicebant nomen eius suum. et ante omnem exercitum consistebat. Quem videntes perse timebant valde. eo quod aspectus eius terribilis videbatur valde. Sonuerunt tandem tubae et buccinae. et faciente alexandro impetum super eos statim mixta est utraque acies. et ceperunt acriter periclitari. Cadebant autem ex utraque parte milites vulnerati. Erat autem sagittariorum multitudo tam maxima quam totus aer repletus sagittis tanquam ex nubibus spissabatur. Eratque in eis plangens et tribulatio tam magna ut totus campus ex semivivis et mortuis vestiret. Inchoa-

tu est autem pluvium ab ortu solis usque ad occasum perduravit. Per se tandem cedere ceperunt. Videns itaque Barius suos deficere milites tergiversus autem fugit. Erat autem iam obscura nox. unde multitudo currum falcatorum fugientium per asinum numerabiles occidebat. Cadebantque pedestres homines ante currus sicut messis in campo. quia ab equorum multitudo calcabantur. Veniens autem Barius ad fluvium invenit eum congelatum. et transientes perse ab una ripa usque ad aliam impleverunt fluvium. statimque rupta glacie quae inveniuntur in superficie fluminis perierunt. Alii uero venientes ad ipsum fluvium et neque entes fugere et fluvium transire ab insequentibus hostibus sunt interfecti. In hoc siquidem periculo mortui sunt ex persis trecenta milia hominum. exceptis his quos profunditas fluvii suffocavit.

Quomodo Barius fugiens ab impetu alexandri intrauit civitatem susis. et grauter lamentabatur.

## Veniens autem

**f** tem Barius ingressus est civitatem susis. et ascendens palatium suum intro super faciem suam se perstravit. et ex profundo pectore alta suspiria trahens plorando dicebat. Heu mihi misero. heu mihi infelici. quia celestis tribulatio me depressit. Ego enim usque ad sidera exaltatus fueram. modo usque ad terram miserabilem suam depressus sum. Nunc fugitivus et subiectus factus sum. Barius qui omnes orientales in servitutem sibi redegerat nunc subicit. Si cognitum esset homini misero. quod accidere sibi debeat in futuro. illud in presenti cogitaret. In puncto enim vni-

Diei venit q̄ homines vsq; ad nubes  
exaltat fortuna. ⁊ sublimes vsq; ad  
tenebras demergit in profundū. Et  
hoc dicens reuersus est sensus eius  
in eum. ⁊ erexit se de terra. statimq;  
scripsit epistolam Barius ad Alex-  
andrum continentem ita.

Epistola missa alexandro per  
Barium.

### **D**ominatori

**D**uo Alexandro Barius  
rex persarum gaudiu;  
dirigit. Tanta est sapiētia qua ani-  
mus vester nitescit q̄pteritorū p̄sen-  
tium ⁊ futuroꝝ mysteria p̄templā-  
tes irrephensibiliter oīa negocia ve-  
stra p̄tractans. Cognoscat igit̄ cle-  
mentia vestra q̄ ⁊ vos hō estis sicut  
⁊ nos. de muliere carnea procreat̄.  
Non igit̄ cor vestrum ad tam subli-  
mia eleuetur quin semp̄ vestra no-  
uissima cogitatis. Cū autē a primis  
solent pluma discrepare. Nō enim  
sufficit homini bella gerenti si victo-  
riā cōsequat̄. Recordamini xerxes  
regis fortissima q̄ dixim⁹ originē  
q̄ innumerabiles victorias exerceuit.  
⁊ omni p̄speritate fulgebat. Sed q̄  
vltra modū mentē suā ad sublimia  
eleuauit. omēs suas victorias in el-  
lada p̄summauit. Reminiscamini  
q̄ ex diuina p̄uidētia hanc victoriā  
accepistis. Nobis igit̄ supplicātib⁹  
vestrā misericordiam impendatis. Con-  
cedite nobis matrē. filios ⁊ prozē. et  
dabim⁹ vobis thesauros quos habē-  
mus in aydem ⁊ susis ⁊ batram.  
quos parentes nostri thesaurizan-  
tes sub terreis latibulis condiderūt.  
Dabim⁹ vobis medozū ⁊ persarū  
regiā dignitatē vt victoria ponam⁹

niquam prestitit iupiter summus  
vobis.

Quomodo nuncii Barij obtu-  
lerunt epistolam alexandro. ⁊ de re-  
sponcione eius.

### **E**nientes ita:

**D**uo nuncij Barij ad alexan-  
dram sibi epistolam obtu-  
lerunt. quā mox alexander iussit co-  
ram omnibus legi. Audientes mili-  
tes gausi sunt valde. Tunc vn⁹ ex  
principibus militie alexandri cui no-  
men erat Parmenon dixit alexan-  
dro. Maxime imperator tolle om-  
nes diuitias quas tibi spondet Ba-  
rius. ⁊ redde sibi prozē matres et fili-  
os. Audiens hoc alexander vocauit  
ad se nuncios Barij. ⁊ corāz omni-  
bus dixit eis. Dicite imperatori ve-  
stro. miramur primo si matrem fili-  
os ⁊ prozē credidit de manib⁹ no-  
stris trahere. Si victus est Barius  
nobis premiū non promittat. Sed  
se subiiciens iugo nostro omnes di-  
gnitates sue ⁊ diuitie maiestatis no-  
stro culmini exponant. Si vict⁹ nō  
est Barius iterum nobiscū pugnā  
cōmittat. Et his dictis dedit eis do-  
na optima. ⁊ dimisit eos. Beinde p̄-  
cepit militibus vt colligerent corpo-  
ra mortuozū. ipsaq; reconderent in  
sepulchris. vulneratis quoq; infer-  
rent medicinam.

Quō alexander castrametatus  
est iuxta fluuiū Brancum.

### **E**inde amoto

**D**uo exercitu castrametat⁹ est iux-  
ta fluuium Brancū. ⁊ ali-  
quantis dieb⁹ hiemauit. ibiq; dijs



immolauit victimas. Erantq; cur:  
ca ipsum fluuiū palacia pulcherrima  
summis artibus eleuata. q̄ con:  
struxerat Xerxes rex persarū. que vi:  
dens Alexander. fecit succendi. Et  
post paululū penitentia ductus pre:  
cepit vt ea nullus omnino cōbure:  
re p̄sumeret. Erat ip̄o in loco etiam  
ager pulcherrimus et marim⁹. in q̄  
antiq; reges et iudices persarū mor:  
tui condebant. In q̄ fodientes ma:  
cedones in ip̄is sepulchris vascula  
gēmea cōperiebāt. Inuenerunt ibi  
sepulchrū Isani regis assyriorū et per:  
sarū ex vno lapide ameuisto cōcaua:  
tum. habens foris sculptas palmu:  
las. et aues ex omni genere factas.  
Et tam lucidus erat ameuist⁹ vt etiam  
a foris integrū corpus hominis  
appareret. Erat quoq; in ip̄o loco  
turris angustiosa et pessima. in qua  
multi homines consistebāt. Alii trun:  
catis pedibus. alij tibis contractis.  
alij manibus mutilatis. alij oculis  
indigentib⁹. Hi audientes strepitū  
armatorū clamauerunt omnes ad  
alexandrum. Audiens autē alexan:  
der clamorem eorum iussit illos ex:  
trahi. et vidēs illos misericordia mo:  
tus doluit atq; plorauit. et mādauit  
illis dari p̄ vnumquēq; auri dra:  
gmas decem milia. et iussit illis pro:  
prietates suas in integrum restitui.  
Hos enim tenebat Barius in car:  
cere. eo q̄ fuerant nobilissima proge:  
nie nati. et vniuersas possessiones su:  
as erogabat seruis suis. Interea re:  
uertentes nunciij Barij ab alexan:  
dro narrauerunt sibi omnia que di:  
xit alexander. Barius itaq; bec au:  
diens iterū cepit preparare se vt cū  
alexandro pugnaret. Scripsit et ali:  
am epistolā ad Indorum regē In:

dozum continentem ita.

Epistola missa a Bario Indoro  
regi Indorum.

## Arus rex per

do sarum Indoro indorum re:  
gi gaudium dirigit. Super  
vobis supplicauimus. et iterum sup:  
plicamus. vt in nostrū adiutorium  
contra illos qui conati sunt dissipā:  
re nostrum palaciū veniretis. Indoro  
certo scientes q̄ simile vobis euen:  
et detrimentum. si principatum no:  
strum dimiseritis vobis videntibus  
dissipari. Nam et ipse alexander qui  
sic pugnat indomitū habet animū  
et ferocem. qui sicut leo non sinit. et  
tanq; mare cum a ventis validiss:  
mis cōmouetur. Ceterū licet inuis:  
ti tamen gentes congregauim⁹ in:  
finitas. et cum eo vsq; ad mortē pro:  
posuimus pugnare. Melius enim  
nobis est subito in bello deficere q̄  
destructionem gentis nostre videre  
et longis temporibus viuere cū do:  
lore. Quapropter vos humiliter de:  
precamur q̄ q; preces nostras inter:  
archana viscerum vestrorū admittē:  
tes nobis in angustia posito suc:  
curratis. Spondem⁹ vobis q̄ vni:  
cuiq; vestro militi in nostrum substi:  
dium venienti aureorū solidos decem.  
Melius vero quiq; sine inter:  
pellatione aliqua impendam⁹. Et  
vbicunq; ipsorū exercitus castra:  
metatus fuerit erogabimus ei cen:  
ti octoginta iuenculas ornamen:  
tis aureis ornatas. Equū vero bu:  
cifallū et totū ornatum. Alexandri et  
spolia omnū q̄ capti fuerint vobis  
et vestro exercitui tribuem⁹.

Quo puenit ad Alexandrum q  
Barius parauit se ad pugnam.

## Post hec fugi

entibus quibusdam ex prin  
cipibus Barii ad Alexan  
dum narrauerunt ei quemadmo  
dum Barius prepararet se ad pu  
gnam ut iterum pugnaret cum eo. et di  
rexerat ad Isidorum regem Indoz  
ut in suum adiutorium veniret.

Qualiter Barius imperator  
peremptus est a duobus prin  
cipibus suis.

## Uinqz audi

uisset alexander statim a  
moto exercitu suo cepit co  
tra Barium proficisci. statuens in  
corde suo qd nomē imperatoris nul  
lo modo assumeret nisi pmo regnū  
Barii imperatoris obtineret. Ba  
rius autem et Perses cum eo audi  
entes aduentum alexandri perterri  
ti sunt valde. Quidā vero ex prin  
cipibus milite Barii. vñ videlicz no  
mine Biffer. Alius Anebasantes.  
mor ut audierunt aduentum alexā  
da fecerunt inter se conuersionem  
ut Barium occiderent. acceptabile  
remunerationez ab alexandro reci  
pere cogitantes. Hec inter se firmā  
tes ascenderunt palacium. et an da  
rium euaginatis gladijs accesserūt  
Quos videns Barius dixit. O ca  
rissimi mei hucusqz vos appellau  
seruos. nunc autem dominos ap  
pello. Cur me vultis interficere. No  
ne mihi interiora tormenta sufficiūt

que ipsa viscera mea ut gladius vi  
brant. Si occideritis me latenter. et  
Alexander inuenerit vos. de vobis  
sumet plus qz de latronibus vltionē  
Illi vero nequa qz pietate moti ces  
perunt eum ferire. Barius vero bra  
chio preparato cecidit vulneratus.  
et dimiserunt eum in palacio semi  
uiuum.

Quomodo Alexander au  
diuit interitum Barii et tran  
siuit flumen.

## Adiens igi

tur Alexander interitus  
Barii transiuit flumen

Grancum cum exercitu suo velo  
citer. et intrauit ciuitatem Susis.

Ider se autem videntes eum aperu  
erunt ei portas ciuitatis. et eū hono  
rifice receperunt. Cum autem vidis  
sent ingressu alexandri ibi qui Ba  
rium percusserāt absconderūt se vo  
luntarie. volentes intelligere alexan  
dri super his que gesserant contra  
regem. Alexander itaqz ascendens  
palacium et deambulans per illud  
in edificatione illius non modicum  
ammirabatur. Construxerat enim  
illud Cyrus rex persaruz. Et erant  
pauimenta eius ex lapidibz varijs  
et candidis exornata. Parietes ve  
ro ex auro et gemmis et stellis fulgē  
tibus fabricate. et colonne auree co  
ninentes illud. Que omnia videns  
Alexander mirabatur valde. Et de  
ambulans per palacium ingressus  
est ad cubiculum vbi iacebat Bari  
us semiuiuus. Et videns illum ale  
xander misericordia motus exiit cla  
midem imperialē et cooperuit eum

Et amplexat<sup>9</sup> est eū. vulnera ei<sup>9</sup> ce-  
pit varijs fletibus enarrare. Sicqz  
consolabatur eum dicens.

## **Infortare do**

**c** mine **Barie** et surge. Et sicut  
nuper tuū imperiū tenuisti  
ita nunc **Isder** sarum recipe dyade-  
ma. sisqz potens vt hactenus fuisti  
et gloriosus. Juro enim tibi per po-  
tentissimos deos meos qz veraciter  
tibi totū imperiū renuncio. Opto  
enim tecum cibarijs frui vt<sup>9</sup> cuz suo  
genitore filius. Nemo enim potens  
dignitate gaudere debz miseris ea-  
dem dignitate fungente. cum ab eo  
fortuna et prosperitas immutetur.  
**Indica** mihi interfectores tuos vt  
vlione gladij vltimum supplicium pa-  
nantur. Hec plorando cum dixisset  
**Baris** man<sup>9</sup> suas extendit et am-  
plexatus est **Alexandrum**. **Isdectus**  
collum et manus eius osculabatur  
et dixit ei.

## **Ali alexander**

**f** vt plenius sapientia tua no-  
uit<sup>9</sup> mūdus in corruptio-  
ne posit<sup>9</sup> est. Diuina nanqz sapien-  
tia omnia p̄sciens et cogitationes ho-  
minū scrutans. sic illū a principio fa-  
bricauit vt nihil esset p̄stans aut fir-  
mū. Sed absentia sui omnia tran-  
seuntia in suū contrariū verterent.  
Si enim fecisset deus omnia p̄spe-  
ra super homines immutabilē ha-  
bundare. tanta esset supbia et vana  
gloria hominū. qz non dijs sed virtu-  
ti proprie assignaret. Et sic hoies re-  
cederent a suo cōditore. Si vero di-  
uinū culminis celsitudo. sic munda

nam machinā condidisset. vt omnia  
mala et infelicitates sup homines si-  
ne reuocatione boni essent inducta.  
tante essent fragilitates hominū qz  
naturā psequunt<sup>9</sup> humanas. qz om-  
nes in desperationis laqueū trabe-  
rentur. ita vt a deo nullā haberem<sup>9</sup>  
fiduciam bonitatis. Sic itaqz volu-  
it de<sup>9</sup> omnia permutari. vt cū aliqz  
felicitate plenus ob supbiam suam  
non cognouerit creatorem suū. de  
alitudine superbie i humilitatis fo-  
ueam demergatur. vt quod per ela-  
tionem felicitatis de deo fuerit obli-  
tus. per depressionem miserie recoz-  
detur. **Isdout** in me vidisti quā tan-  
ta fueram multitudine incrassatus  
ppter multas diuitias quas habe-  
bam. vt nō dei creaturā. s; dei sociū  
me esse credere et putares. Et qz tūc p-  
cecitate supbie nō videbā. nūc p hu-  
militatis acumen video et agnosco.  
Cū aut fuerit aliqz nimia infelicitas  
te circūdatus. et de diuina gratia spe-  
rans auxiliū postulet. subleuat illuz  
deus ad beatitudinē p̄speroz. et qz  
miseria obstante de deo contempla-  
ri non poterat. felicitatis augmento  
se paret et cognoscat. Et quez depr-  
mit exaltare potest. Et quez exaltat  
hoiem potest sternere in profundū.  
**Isdō** eleuetur itaqz fili mi mens tua  
in superbiā ppter victorias tibi a do-  
datis. Et si operat<sup>9</sup> fueris qz dii ope-  
rantur. māib<sup>9</sup> tuis celūqz tetigeris.  
semp nouissima tua recordare. qm  
am mortalis es et mortē tuāz quous-  
die oculis tuis intueris. **Isdō** ne in-  
spicias quia vnū solū octonium ob-  
tinem<sup>9</sup> de mūdo. et vna nostra arāz  
nearūz artificio comparat. siue tele-  
granee. qz quodam ope subtilissimo  
p̄idet inserta. adueniente aut impuls

sione venti modici rumpitur. et ad  
nihilum deducit. Intuere itaq; me  
et vide qualis besterna die fui et qua  
lis sum hodie qui miserime usq; ad  
pulverem declinaui. Et qui omnem pes  
ne orbem terrarum tenebam manu mea  
Nunc autem meimet non habeo po  
testatem. Sepeliant me obsecro te  
manus tue benignissime. Clemant  
in obsequium meum Persarum. Ma  
cedonij et Greci. et a modo regnum  
persarum et macedonum unitate fru  
antur. Matrem meam rodogonem  
tibi multipliciter recomendo. et insu  
per super uxorem meam mouearis.  
Roxanam filiam meam tibi accipe  
uxorem. Decet enim ex nobilibus no  
bile germen oriri. Hec eo dicente in  
manibus alexandri expirauit. Secum  
itaq; morem imperialem composuit  
alexander corpus eius. et cum magno  
illud portabat obsequio. anteceden  
tibus sibi armatis Macedonibus  
atq; Persis. Supponensq; collum  
suum amarissime flendo ibat. Plora  
bant autem Persae non tantum pro  
morte Darii. q; pro pietate alexandri  
et sepelierunt eum. Reuersus est itaq;  
alexander ad regale palacium  
Darii.

Quomodo alexander mortuo  
Dario sedit in throno ex preciosis  
lapidibus constructo per Cyrus re  
gem Persarum corona aurea coro  
natus.

### Alio itaq; die

a sedit alexander in throno au  
reo quem Cyrus rex Persarum  
quondam construxerat. Et  
congregatis Macedonibus atq;  
Persis imposuit sibi coronam Darii

que tam preciosa erat ut ab omni  
bus incomparabilis probaret. Ful  
gebat enim totum palacium ex claritate  
gemmarum. Erat enim totus thronus  
ex auro purissimo septem cubitis sup  
alta sedilia eleuatus. Et per septem gra  
dus ascendebant reges ad thronum.  
Erantq; ipsi gradus mirifico opere  
reconstructi. Primum videlicet gra  
dus erat ex amatisto. Secundus ex  
smaragdo. Tertius ex thopasio.  
Quartus ex granato. Quintus ex  
adamante. Sextus ex auro purissi  
mo. Septimus ex luto compositus  
Et non sine causa erant taliter orna  
ti et ordinati. Primum enim qui ex  
amatisto stabat tale mysterium conti  
nebat. Amatistus enim reprimit for  
titudinem et fumositatem vini. Hec sunt  
aliquae gerentes de sua memoria im  
mutari. Ita enim oportet esse per  
sensum quemlibet volentem ascendere  
ad regiam dignitatem ut nequaquam inci  
dat ratione impericie in sinistram. Se  
cundus autem gradus ex smaragdo qui  
visum portantis clarificat et conser  
uat. Et ita regem oportet visum cordis  
habere acutum. ut que videnda sunt  
videat sagaciter et discernat. Tertius  
gradus ex thopasio qui tante cla  
ritatis existit. ut si aliquis figuram ima  
ginaretur in eo caput suum videat in  
terram fixum. pedes autem videat versus a  
erem eleuatos. Sic enim regem oportet  
sua nouissima contemplari. Reputat  
thopasius ostendit caput eius. hoc est digni  
tas ipsius ex altitudine usq; ad pul  
verem deprimatur. Quartus gradus  
ex granato. Granatus enim omnes  
lampades sua claritate precellit. et  
omnes lapides rubore precellit. Ita re  
gem oportet esse purum lucidum et  
peregundia rubicundum. ut licita non

transcendat illicita impune obmit-  
tendo. Quintus gradus ex adamante.  
Adamas autem tante duricie est ut  
nec a ferro nec a lapide potest colli-  
di. nisi sanguine fuerit hircino pflu-  
sus. Sic itaque rex debet esse tante co-  
stantie ut nullo percamini interuentu  
a iusticie tramite vacillet. Sextus gra-  
dus ex auro purissimo. Aurum liqui-  
dem omnia metalla pulchritudine et  
preciositate superat et excedit. Ita et  
rex omnibus hominibus debet esse moribus  
adornatus et preciosis virtutibus pre-  
pollere. ut omnes suo imperio utili-  
ter gubernentur subiecti. Septimus  
gradus est testa lutea. Hic hac de cau-  
sa compositus erat. ut cum homo ad  
regalem fuerit celsitudinem sublima-  
tus recordaretur se extrema mate-  
ria procreatum. et in terrenam substans-  
tiam reuersurum. Super hunc liqui-  
dem thronum alexander regali dya-  
demate coronatus. amictus impe-  
rialibus vestimentis. et aggregatis ma-  
cedonibus atque persis iussit scribi per  
omnes prouincias isto modo.

Epistola missa ab imperatore  
Alexandro omnibus de regno per-  
sorum. et qualiter arma reponi ma-  
dauit.

## Ex regum et

dominus dominantius  
Alexander filius dei Amo-  
nis et regine Olimpie uniuersis prin-  
cipibus ducibus et satrapibus ma-  
gistrantibus dignitatibus et populis  
ciuitatum per uniuersum regnum  
Persarum constitutis gratiam su-  
am. Id est quod diis placuit ut super ex-  
cellsum thronum Baryi sederemus.  
gaudere debens non modicum et les-

tari. Mandamus itaque uobis ut in  
unaquaque ciuitate rectores et princi-  
pes sint sicut in tempore Baryi con-  
sistebant. quibus iubemus ut iusti-  
ciam faciant rationabiliter inter quos-  
libet et conseruent. Quorum precepta  
a subiectis omnibus sine contradi-  
ctione aliqua obseruent. Et unusquis-  
que proprietates suas in pace possideat  
et gubernet. Arma uero in domi-  
bus regalibus recondant. et ea nul-  
lus audeat accipere et portare. Idre-  
cipimus quoque ut ab hac ciuitate per-  
sorum usque ad macedoniam iter sit  
publicum et apertus. ut euntes et re-  
deuntes sine turbatione aliqua tra-  
seant cum eorum negociis confidenter.

Qualiter Alexander inuentus in-  
terfectores Baryi ipsos puniri ma-  
dauit.

## Et inde prece

dit omnibus silentium et  
dixit. Qui ex uobis fue-  
runt interfectores Baryi mei inimici  
accedant coram me. et meritis recipiant  
condignum. Juro enim per potentissimos  
deos meos et per dilectam matrem meam  
Olimpiam quod dignum illis premi-  
um erogabo. Cum taliter iurasset  
alexander. omnis populus persarum  
fleuit amarissime. Iniquissimi enim  
bomicide Hyffer et Anarbasontes  
astiterunt uoluntarie coram alexan-  
dro. et dixerunt ei. Maxime impera-  
tor. nos Barium propriis manibus  
interfecimus. Videns eos alexan-  
der mox precepit militibus suis ut eos  
caperent et ligarent. et ligatos duce-  
rent ad sepulchrum Baryi. et ibi ca-  
pitibus priuarentur. Illi autem cla-  
mare ceperunt. Maxime imperator

Itone p potētissimos deos iurasti.  
z p salutē matris tue qnibilibet iniurie  
pateremur. Quib⁹ alexāder rēdit.  
Itone pmisi vobis q dignū pmiuz  
vobis erogaret. z manifestatio vrā  
nullaten⁹ esset nisi iuramēto taliter  
affirmassem. Cogitatio vero animi  
mei talis fuit ab initio. vt scelere fa-  
cto homicide capitib⁹ puarēt. Hec  
dicente alexandro ceperūt perse euz  
laudare tāqz deū. Homicidas autē il-  
los pcepit decollari. Totamqz pro-  
uinciam illā in pace pstituens i om-  
nibus locis rectores z satrapas or-  
dinauit.

Quomodo alexander impator  
ad supplicationē populi pstituit du-  
cem persarū noie Buricum.

### **Idem si qui**

**e** dem tempore homo qui-  
dam senex cui nomē erat  
Buricus auunculus Barii impe-  
ratoris. qui plurimū a persis ama-  
batur. Hic ad petitionē totū popu-  
li ab alexandro dux in perside est cō-  
stitutus.

Quomodo alexāder duxit vxorē  
Boranā filiam Barii impe-  
ratoris.

### **Alia vero die**

**a** alexāder sedit p tribuna-  
lum throno aureo corona-  
tus. z iuxta pceptū Barii impato-  
ris iussit Boranā filiā ei⁹ ante psen-  
tiam suā aduenire. Coronā aureā z  
ex lapidib⁹ pciolis ornata in capite  
deferentē. ipam iuxta morē persarū  
accipiens in vxorē. Fecitqz eā secuz  
in throno aureo residere. Et pcepit  
vt regina ab oib⁹ coleret. Vidētes  
autem hoc perse gauisi sunt valde.

Statimqz leuauerunt deos suos z  
adduxerūt eos ad alexandriū. z cepe-  
runt alexandriū tanqz deū adorare  
dicentes. Tu ipse de⁹ es. z q dijs pla-  
cent operaris. Alexander autē hoc vi-  
dens turbat⁹ est. z tremens dixit eis  
Nolite me colere tanqz deus. qz ho-  
mo sum sicut vos corruptibil⁹ z mor-  
talis. Deinde scripsit eplā m Plum-  
pie matri sue. z aristoteli pceptorū  
suo de innumerabilib⁹ prelijs z an-  
gustijs q in pldia passus fuerat. et  
de multis diuitijs quas inuenerat i  
eadem regione. Item scripsit vt per  
octo dies coleret nuptias p Bora-  
na filia Barii quā acceperat in vxorē.

Quomodo alexāder arma mo-  
uit contra Isidorum regē Indoz.

### **Est hec uero**

**p** pgregato exercitu alexāder  
tam Macedonia qz persaz  
pcepit vt extra regem Isidorum ar-  
ma leuarentur. Et ingressus Indi-  
am cepit ire p terrā desertā z spacio-  
sam z in aquosam z valles cauerno-  
sas. Fatigatusqz est ipse z milites ei⁹  
ita vt in eorū animis ex angustia va-  
cillarent. Unde omnes de exercitu  
murmurantes inter se mutuo refe-  
rebant. Sufficere debuerat nobis  
q impugnauim⁹ Isersam. z Bari-  
um obtinimus q nobis censum z  
tributa tollebat. Quid ampli⁹ defi-  
cimus qrendo Indiā in q bestie ha-  
bitant. z obliuiscamur terre nostre  
qua nob omnia bona supabāt. Ale-  
xander autē iste nihil optat nisi vt  
uersuz mūdū debellādo sibi subici-  
at. Preliā ei⁹ z pētēdes nutriūt cor-  
pus suū. Ita vt si modico tempore

in pace quiesceret sicut hō sine cibo  
deficeret. Nos itaq; dimittam<sup>9</sup> illū  
z ad terrā nostrā domesticā reuer-  
tamur. Ipe vero cū persis q̄cunq;  
placet ire accedit. Alexander aut hoc  
audiens iussit totū exercitū q̄scere.  
Ipe vō ascendit in eminentē locū et  
dixit. Iperse p̄ vnā partē z macedo-  
nes z greci in aliā separent. Et intus-  
ens alexander macedones z grecos  
ait eis. Cōmilitones mei fortissimi  
macedones v̄ba mea pacifice audi-  
atis. Iperse vsq; nūc rebelles existe-  
tes iuga nostraz viriū subiecerunt.  
Nunc autem me vultis dimittere z  
post tergū in patriam vestrā remea-  
re. Hostis q̄ turbabant anime ves-  
tre de verbis Darii. Confortabaz  
vos p̄siliando z confortabantur anie  
vestre. Ite quando venim<sup>9</sup> in cam-  
pum cū inimicis nostris ante omēs  
astiti ego solus. z preliū p̄mo aggre-  
diebar. Nonne p̄ salute vestra abij-  
missus ad Dariū. z tradidi me ipm  
pro vobis in multis periculis z tor-  
mentis. Scitote p̄ certo q̄ sicut huc  
usq; vici. sic de cetero dijs adiuuan-  
tibus victoriam obtinebo. Si autē  
macedoniā soli volueritis obtinere  
ego nullo modo redibo. Hec dicen-  
te alexandro. omēs principes mace-  
dones erubuerūt. z veniā postulan-  
tes dicebant. Maxime impator vi-  
ta nostra in manib<sup>9</sup> vestris posita  
est. quocūq; iueritis maiestatez ves-  
tram sequamur. etiā si omēs mori  
debem<sup>9</sup> vos nullaten<sup>9</sup> relinquim<sup>9</sup>.  
Et exinde amoto exercitu venit in  
diam fassatam. Adense vō iulij ob-  
uiauerūt sibi nuncii porū regis eidez  
talem litterā afferentes.

Epistola missa alexandro p̄ porū  
regem Indorum.

## Dius rex in

p  
dorūz latroni alexandro  
qui latrocinādo obtinet  
ciuitates p̄cipiendo mandam<sup>9</sup>. Cū  
sis mortalis contra immortales; des-  
um agere credis. Stulticia rapuit  
mentem tuā. cū tuiple oculos habe-  
as z non videas. Credis forte q̄ per-  
sis similes existamus quos tuo do-  
minio subiugasti. Cū mollib<sup>9</sup> liqui-  
dem pugnasti. z quia vicisti eos. cre-  
dis celsitudinē nostrā tue suppones  
re paruitati. qd̄ vtiq; fiet si dii homi-  
nib<sup>9</sup> supponant. z etiā si terra altitu-  
dini celoz p̄ponet. Victor nos enim  
sum<sup>9</sup> nos vt nō solū hoies. verū etiā  
am dii nomini nostro famulentur.  
An nescis q̄ olim dionisius bachus  
qui liber pater dicit<sup>9</sup> est intrauit In-  
diam pugnaturus. Sed terga ver-  
tens ante indos aufugit. Nō valēs  
resistere illoz fortitudini. Ante liqui-  
dem q̄z Xerxes regnaret in persida  
indis census macedones erogabāt.  
Sed quoniā inutilis erat eoz terra  
regiq; displicens dedignati sūt illaz  
indi. Quilibet enim sapiens magis  
largissima q̄ stricta d̄siderat. Qua  
propter tibi precipimus vt ad terrā  
redeas. z vbi dominari nequueris.  
tūū desiderū nō aspensas.

Qualiter alexāder confortabat  
milites suos.

## Im hec ad

c  
Alexandrum epistola p̄-  
uenisset iussit illam coraz  
oibus explicari. Milites enim au-  
diētes epistolam tristati sunt valde.  
Quibus alexander. Viri cōmito

nes mei fortissimi animi vestri ex v<sup>o</sup>  
bis epistole Iddori nullaten<sup>o</sup> contur  
bentur. Nonne recordamini quali  
ter cū supbia loquebatur. Veritatē  
dico vobis. Omnes barbari cōmū  
nionē habent cū bestiis cū quib<sup>9</sup> in  
habitant. scilicet tigribus, pardis et  
reliquis bestiis. quia cū viro ab ho  
minibus occiduntur in agresti vir  
tute sua confidunt. Et his dictis ius  
sit scribi epistolā ita continentē.

Responsiva alexandri impera  
toris directa Iddoro regi indorū.

### Ex regum et

r domin<sup>o</sup> dominantū alex  
ander filius Hamonis et  
regine Olimpie. Iddoro mandam<sup>o</sup>  
Acuisti sensus nostros et pugnan  
di contra vos nobis audaciā p̄bu  
isti. Quomā dixisti macedoniā steri  
lem omni habundantia esse. et indiā  
omni dulcedine fertiliter affluentes.  
Unde tecum toto mentis conam  
ne p̄liabimur. ut terrā tuā quā di  
xisti largi fluam acquiramus. Verū  
quia dixisti te non solū hominibus  
peruenias dijs aliussumis imperare.  
ad te non ut tecū ut cum deo sed ut  
cū homine barbaro supbia et vana  
gloria pleno venim<sup>o</sup> pugnaturi.

Quomodo Iddorus rex indorū  
cum curribus milibus et elephan  
tibus suis venit ad pugnandū cū  
alexandro.

### Elegens ita

r qz epistolā Iddorus irat<sup>o</sup>  
est valde. et congregata

multitudine et elephātib<sup>9</sup> mulis  
cū quibus consueuerunt pugnare  
alexandro obuiā exierunt. Erat enī  
Iddori exercitus magn<sup>o</sup> valde. Hab  
ebat enī quattuordecim milia qz  
dragas omnes falcatas. exceptis eqz  
tibus et pedibus. et quadringentos  
elephantes. in quorū dorsis turres  
lignee eleuate. et per vnāquāqz tur  
rim triginta homines existebāt. Vi  
dentes itaqz macedones et perse qui  
cum alexandro erant multitudines  
porepauescens turbati sunt val  
de. et mirati sunt non tantū de multi  
tudine hominū qz ferarū. Tamen  
ex vtraqz parte ordinatis milibus  
viriliter consistebat.

Quomodo Alexander pugna  
uit cū Iddoro rege Indorum.

### Alexander au

a tem ascendens equū suū  
bucifallum ante omēs mili  
tes suos astabat armatus. Iussit  
qz medis et persis ut primū pugne  
periculum attemptarent. Ipse ve  
ro cū macedonibus et grecis stabat  
in occursum solite p̄parat<sup>o</sup>. Iddor  
se vero ab elephanibus ledebatur  
qz nullatenus audebant hostib<sup>9</sup> ap  
propinquare. Cum igitur alexander  
de elephanibus sapientius cogita  
set. fecit statuas ereas fabricari. et in  
eas fecit ignē mitti ut feruorem red  
derent. et impleuit eas carbonibus  
ignitis. ne earū calor vlllo modo tes  
pesceret. Fecitqz currum ferreū fa  
briari qz sustineret eas. et añ elephā  
tes eas deferri cepit. Iddas cū vidis  
sent elephātes existimātes eas boies  
esse extendebant promiscides suas



pteos more solito occuparet. Statimq3 ex calore nimio prebant. Reuertentesq3 retro nullo modo venerunt ad pugnam. Et cum videbant homines armatos fugiebant ne incidere eorum promuscides prout statue faciebant. Videns itaq3 porus turbatus est valde. Perse vero cum sagittis et compositis facientes impetum super indos prosternebant eos. Itaq3 per continuos viginti dies pugna duravit. In quo prelio medi et perse angustia nimia succubebant. Videns autem alexander illos deficere iratus est valde. Sedensq3 super equum suum buccinam ingressus pugnam cepit viriliter pugnare. Greci et macedones indos fortissime impugnabant. Statimq3 ceperunt inde deficere. quos perorus comminus videns tergiversus aufugit. Indi vero qui remanserant similiter fugiebant.

Quomodo Alexander intrauit per civitatem.

## Alexander ve

ro castrametatus est ibi. fecitq3 diis suis victimas. et cepit tam indos et persas quam macedones sepeliri. Altera autem die expugnauit ipsam civitatem per et apprehendit eam. Ingressus alexander palacium per inuenit ibi que incredibilia humanis sensibus videntur. scilicet quadringentas columnas aureas cum capitellis aureis preparatas. Et inter istas columnas vix auree cum folijs aureis dependebant. Erantq3 racemi in ipsa vinea cristallini. Alij vero de margaritis et alij de smaragdis et alij onichimata. q3

naturaliter videret ibi esse. Parietes vero ipsius palatii erant de laminis aureis cooperti. que incidentes macedones ad instar vni digiti inueniebant. et attrahabant. Erantq3 ipsi parietes ornati ex margaritis omnibus. Carbunculis. Smaragdis et amatistis. Parietes in portis et porte ipsius palatii erant eburnee. laquearia ebena. Et camere de lignis cypressinis erant constitute. Et in aula ipsius palatii erant statue auree constitute iter quas stabant platani aurei. in quarum ramis multa auium consistebant genera. Et vnaqueq3 auis secundum proprium suum colorem depicta erat. Rostra vero et ungulae ex auro purissimo erant. He itaq3 aues quotiens volebat porus melodificantes secundum artem magicam concinebant. Et inuenit in ipso palatio vasa aurea gemea et cristallina omni genere facta. Pauca vero argentea comperiebant. Et inde amoto exercitu venit ad portas Caspias. et ibi castrametatus est. Erat autem ipsa terra valde bona. Sed in ea multa genera serpentum consistebant. Be inde scripsit epistolam ad Calpurniam reginam Amazonum. contententem ita.

## Ex regum et

dominus dominantius alexander filius dei hamonis et regine Olimpie. Calpurnie de regine Amazonum gaudium. Id dignas quas cum deo dario fecimus. et qualiter pugnaui omnia regna eius non credimus vos ignorare. Id dignaui etiam cum peroro rege Indorum. et alijs gen-

tibus innumerabilibus. et nullatenus nobis resistere potuerunt. Qua propter precipimus vobis ut si vultis terram vestram de manibus nostris liberare. censum et tributa solvatis.

Responsiva missa per Talifridam reginam Amazonum continentem ita etc.

## Ex regum et

dominus dominantium  
Alexander filius dei Harmonis et Olimpie regine qualiter nobis scripsit bene intelleximus. Talifrida regina amazonum cum ceteris amazonibus potentissimus ac fortioribus omnibus militibus qui sub celo sunt. Alexandro macedoni gaudemus. Et laudimus quod animus tuus sapientia floreat et coruscat. et preterita recolis. presentia quoque disponis. habens noticiam futurorum. Ideo vides igitur et attendas ante quam fines ingrediaris que tibi possent tribulationes et angustie evenire. Nemo enim contra nos arma levavit quam cum summo dedecore non redierit. Vides igitur novissima tua. Ridiculosum est enim sapienti. cum per indiscretionem maris incidit in profundum. Et quia forte conversationem nostram et habitationem scire desideras tibi per has litteras declaramus. Habitatio siquidem nostra est insula quam tangit fluvius qui non habet initium neque finem. Sed ex una parte angustissimum habet introitum. Et sumus numero ducentarum quattuordecim milia feminarum. Viri non habitant nobiscum habi-

tatione communi. sed ultra fluvium adversa parte consistunt. Annuales tamen celebramus festiuitates nostras. ut cum viris nostris diebus triginta morantes. Delectationes venereas exerceamus. Si vero mulier concipiens peperit masculum. servat eum usque ad annos septem. Deinde ipsum ad patrem transmittit. Si autem femina fuerit. nostris moribus nutritur. Quando ergo contra inimicos nostros exierimus decies centena milia super sonipedes amictu armis bellicis computamur. Reliquae vero remanent ut insulas custodiant et defendant. Cum autem cum victoria redimus a nostris vnam nimitus adoramus. Itaque si contra nos veneris viriliter proposuimus preliari. Quod si tu nos viceris nullam laudem penitus consequeris. quia feminas obtinebis. Quapropter significavimus tibi ut contra nos nullatenus violeris. quia multa tibi possent adversa contingere que nullatenus meditaveris. Relatam ergo coram alexandro epistolas cepit eas deridere. Scripsitque statim unam epistolam ita continentem.

Responsiva ab alexandro ad reginam.

## Ex regum et

dominus dominantium.  
Alexander filius dei Harmonis et Olimpie regine Talifride de Amazonum Regine et ceteris amazonibus gaudium. Tres partes mundi subiugavimus Asiam. affricam et europam. et nostris viribus repugnare minime valuerunt.

Si autem nobiscum pugnaueritis  
quid vobis eueniet premeditate. sed  
quia conuersationem vestram dili-  
gimus in consilium vobis damus.  
vt de vestra insula exeuntes vnacuz  
viris vestris veniant ad nostrā pre-  
sentia. Juramus enim vobis per  
Thamone[m] patrem nostrum et iu-  
nonem et mineruam deas nostras  
q[ua] nobis nullam iniuriam nec an-  
gustiam patiemini. Censum enim  
et equites ex vestris amazonib[us] er-  
hibete. sicq[ue] vos pacifice dimittem[us].  
Ille vero cogitantes polteros de-  
cem indomitos direxerunt. quoru[m]  
similes non reperiebantur. et equos  
albos indomitos et optimos decem  
et censum multu[m]. Et regina presen-  
tauit se coram alexandro. et facta pa-  
ce rediit gratulanter.

Quomodo alexander cum ma-  
gnis periculis et angustiis iuit con-  
tra Indorum regem Indorum.

## Idem aute[m]

e tempore nunciatus est ale-  
xandro. Q[uod] Indorus rex in-  
dorum qui de prello fugerat. erat in  
bacricen. et congregabat exercitu[m]  
vt aliam pugnam cum eo commu-  
teret. Quo audito alexander mo-  
uit contra eum exercitum et electos  
centum sexaginta duo milia miliu[m].  
de mense augusti ceperunt per soles  
ardentissimum proficisci. Ibat eni[m]  
per loca arenosa et inaquosa vbi  
multitudo serpentium et ferarum  
erat. Indorecepitq[ue] vt omnis exercit[us]  
armatus incederet. fulgebat enim  
totus exercit[us] sicut stelle. eo q[uod] arma  
eorum erant deaurata. Et ambulā-

tes diebus plurimis aquam mini-  
me inuenerunt. Tunc quidam mi-  
les ex macedonibus cui nomē erat  
zephir inuenit in vno cauato lapide  
parum liquoris qui ex rore celi erat  
ibi collectus. et implens galeam su-  
am obtulit alexandro. Videns au-  
tem alexander ipsam aquam sapi-  
enter est locutus. Si aquam istam  
in stomacho meo recipiam. recipi-  
ent ne sustentationem et nutrimen-  
tum omnia membra macedonum  
et persarum. An ego solus nutriar  
sine illis. Respondit zephir. Tu so-  
lus confortaberis domine. Alexan-  
der ait. Et si omēs peribitis vt quid  
ego solus vixero cum dolore. Vi-  
dens mortem tam macedonuz q[uam]  
persarum. continuo iussit aquas  
ante omnes effundi. Videntes hoc  
milites eius confortati sunt valde.  
Deinde ceperunt ire. Alia nanq[ue]  
die venerunt ad fluum cuius riu-  
pe plene erant de calamis grossis.  
vt pini sexaginta pedib[us] excelsi. Tūc  
precepit alexander exhaurire aquā  
ipsam. quas bibentes macedones  
dissolutione ventris et dissenterie in-  
teribant. Erat enim ipsa aqua ama-  
ra nimis. et acuta vt elleboruz. An-  
gustiabatur itaq[ue] alexander et om-  
nis exercitus. non tantu[m] pro seipis  
quantum pro iumentis et bestiis q[ue]  
peribant. Habebat enim elephātes  
mille alexander qui aurum ei[us] por-  
tabant. et quadringētas quadrigas  
omnes facultas. et mille ducētas bis-  
gas. equites trecēta milia. camelos.  
mulos. dromedarios innumerabi-  
lem multitudinem. qui annonam et  
alia necessaria exercitui deferebant.  
Boues autem vaccas et pecora et  
porcos in innumerabili multitudine

ne conducebant. Tantis siquidem diuitijs Macedones habundabant q̄ vix poterant auri copiam deponere. Pecora vero pre sui nimia deperibant. Nilitum vero ei⁹ alij lingebant fenum. alij bibebant oleum. alij ad tantam necessitatem deueniant q̄ vinam propriam lingebant. Insuper propter nimiam serpentium multitudinem eos armatos incedere oportebat. quod maximum erat illis timentum ⁊ angustia.

Quomodo alexander sequēdo ripam fluminis supradicti inuenit castrum inexpugnabile. ⁊ bestias et ypotauros ⁊ alias bestias deuorantes suos milites multos.

### Alexander ita

q̄ ripam prenominati fluminis subsecutus circa octauam horam diei peruenit cum suo exercitu ad castellum quod erat in medio fluminis constructum. et ab vtraq̄ parte fluminis maria pars fluminis decurrebat. Erat enim ex calamis predictis constructus. Cuius fluminis latitudo erat stadiorum quattuor. Et in ipso castro homines apparebant. Tunc iussit eos alexander indica lingua interrogari vbi possent aquam dulcem et potabilem recipere. Illi autem continuo se abscondebant. Statim precepit alexander vt in ipsum castrum sagitte mitterentur. Illi vero se plurimum abscondebant. Videns autem alexander q̄ sibi nullatenus respondebant. precepit vt aliqui transnatantes fluumm ipsum castellum ascenderent. Factū est ita. et ingressi

fluumm quidam audaces nudi ⁊ uaginati gladijs numero triginta septem. Et cum iam quartam partem fluminis transnataissent. insurgentes ipsi fluminis ypotami eos continuo deuorauerunt. Recesserunt igitur inde ⁊ ambulauerunt tota die sic maxima ⁊ intolerabili angustia fatigati. Occurrebant eis leones. pardi ⁊ vli. rinocerontes. tigres. dracones. ⁊ eos fortiter impugnabant.

Quomodo alexander venit ad stagnum vbi pugnavit cum draconibus ⁊ bestiis.

### Trantes au

tem ipsum fluumm circa horam vndecimam inuenerunt stagnum mellifluū ⁊ suave. Et castrametatus est ibi. Alexander autem iussit siluam per latitudinem ad tria miliaria truncari. Que silua in circuitu predicti stagni ex prenominate calamis est iuncta. Erat autem spaciosum ipsum stagnum per stadia quattuor. Precepit Alexander plurimos focos accendi. q̄ proposuit diebus plurimis commorari. Cūq̄ luna inciperet lucere. subito inceperunt in ipsum stagnum scorpiones mire magnitudinis aduenire. deinde dracones ⁊ serpentes ceperunt ex diuersis coloribus festinare. totaq̄ ipsa terra eorum sibilis resonabat. Exeuntes enim ex ipsis montibus cum impetu veniebant ad bibendū de illo stagno. Ipsi vero dracones habebant in capite cristas. ⁊ pectora ducebant erecta. ⁊ ferebant ora aperta. flatus

mortalis erat. et de oculis eorum flammam feruentissime scintillabant. Videns eos ipse exercitus timore perterritus est. omnes enim ab ipsis deuorari estimabant.

Quomodo alexander conforta-  
bat milites suos.

### Hinc alexan-

der cepit confortare eos dicens. O comitones mei fortissimi nolite de aliquo turbari. sed sicut videritis me facere. ita vos facians. Et hec dicens statim apprehendit venabulum et scutum. et cepit pugnare cum draconibus et serpentibus. qui contra eos fortiter veniebant. Quos videntes milites eius confortati sunt. et apprehendentes arma ceperunt eos viriliter preliari. de quibus viginti milites et triginta serui a draconibus perierunt. Deinde ex ipso arundineto cancri mire magnitudinis exierunt. hirtes dorsa duriora cocodrillis. Et dum iactarent super eos lanceas. nullatenus videbantur. Verum multos ex eis interfecerunt. Illi intrauerunt stagnum. Cum autem esset secundavigilia noctis. subito venerunt super eos leones albi minores cancri cum magno rugitu et murmuratone concutientes ceruices suas. et facto impetu super eos recipientes illos in venabulis innumerabiles occiderunt.

### Hinc hec uene-

runi porci mire magnitudinis. quorum dentes uno cubito

longierant. et illis homines a grege masculi scilicet et femine commixti erant. habentes per singulos manus et una cum porcis super homines similiter currebant. Milites vero recipientes eos in venabulis suis ab eorum impetibus euadebant. Linguistabatur plurimum alexander et eius exercitus. statimque precepit accendi focos plurimos extra exercitum circa stagnum. Deinde venit super eos mire magnitudinis bestia formosior elephante. et erat similis equo. caput quoque eius erat nigrum. et in fronte eius tria cornua armata. Nominabatur autem secundum indicam linguam Innocentiaurus. et anteque de ipsa aqua biberet fecit impetum super illos. Alexander autem huc illucque discurrens suos milites confortabat. Occidit autem ipsa bestia viginti octo milites. et quadraginta. ex eis vulnerauit. tandem succubuit a percussoribus armatorum. Deinde exierunt de dicto arundineto mures maiores alpis. qui comedebant mortuorum corpora. qui cum alia animalia mordebant. continuo interibant. Proximum tamen ipsorum hominibus nullam inferebant lesionem. Sepes autem volare vesperiliones ut columbe. quorum dentes erant ut dentes hominum. et feriebant facies hominum. et eas comminabant. Illi nasos tollebant. alii aures mordaciter vulnerantes. Appropinquante vero luce venerunt aues magne. colorem rubicundum habentes pedes vero et rostra nigra. neque nocuerunt eis. Sed impleuerunt ripam ipsius stagni. et extrahabant inde pisces et anguillas quas coram eis comedebant.

Quomodo alexander venit ad  
portas latrimarias dimissis locis  
periculosis.

### **E** inde amo

**E**to exercitu dimiserunt lo  
ca periculosa. et venerunt  
in partibus latrimarijs que auro ⁊  
diuitijs affluabant. Homines vero  
illius terre benigne receperunt eus.  
multaq; commoda sibi contulerunt.  
Steteruntq; ibi per triginta dies.  
Erantq; ibi gentes que nominan  
tur serones. ⁊ arbores folia vt lana  
habentes. que gentes ipse collige  
bant. ⁊ ex ea vestimenta faciebant.  
Milites vero alexandri duplo erat  
animosiores ex victorijs quas fue  
rant contra bestias consecuti.

Quomodo alexander iterum  
cum Isdoro rege indorum pugna  
uit ⁊ vicit.

### **E** inde amo

**D**to exercitu venit ad locu  
vbi Isdorus cum exercitu  
collecto residebat. Alexander autez  
ordinatis cateruis stetit super equu  
suum quibus fallus dicebatur. ⁊ fa  
cto impetu inter omnes et pulsatis  
tubis bellicis. cepit virriter preliari.  
Et indici debeant totaliter in prelio.  
Cum autem videret Isdorus in bel  
lo suos deficere stetit ante omnes. et  
elevatora voce clamabat et dicebat.  
Alexander non decet imperatorem  
sic inuacuum perdere suum popu  
lum. sed per semetipsu ⁊ terminet pu  
gnam ⁊ decidat. Stet ergo popul  
nus ex vna parte. ⁊ meus ex altera

resideat. Hos autem soli videntib;  
omnib; preliabimur. Q; si me de  
uiceris populus meus subiugabi  
tur tibi. Si vero tu in manib; meis  
defeceris. populus tuus meo domi  
nio subiugabitur. Hoc ideo porus  
dixit. quia despiciebat alexandru p;  
pter corporis quantitatem parua;  
sed tamen ignorabat audacia; que  
in Alexandri corpusculo latitabat.  
Quoniam statura corporis ei; cu  
bitis tribus erat longa. Confidebat  
igitur porus in altitudine corporis  
sui. que in quinque cubitorum altitu  
dine videbatur. Et statim quiescen  
tibus aciebus viriq; reges inter se  
solu modo pugnaverunt. Milites  
vero poru altis vocibus vociferaue  
runt. audiens itaq; Isdorus clamo  
rem quem suus exercitus faciebat.  
faciem suaz persus eos voluit. Sta  
timq; alexander faciens impetu su  
per eum plicatis brachijs percussit  
gladio caput ei;. ipsumq; continuo  
interfecit. Videntes indici ceperunt  
cum macedonibus preliari. Quib;  
alexander dixit. E esset impugnatione  
vestra. vt cum libertate vestra ad la  
res proprias redeatis. Nulla siqui  
dem iniuriam patiemini. eo q; vni  
uer dimicastis. Indici statim audi  
entes sermones alexandri. eiecuis ar  
mis ceperunt alexandrum tanq; de  
um glorificare. Alexander vero ca  
strametatus est ibi. disq; suis victi  
mas immolauit. ⁊ precepit vt corpo  
ra hominum recondentur in se  
pulchris. Isdorum enim regem bo  
norifice sepeluit.

Quomodo alexander inuenit  
Eridraces. qui dicuntur Simnoso  
phiste.

## **T** inde amo

**e** to exercitu venit eridraces  
Eridraces siquidem ho-  
mines sunt. in quorum mentibus  
nulla superbia dominatur. vocan-  
tur itaq; gimnosophiste. Non pu-  
gnant nec altricantur. et nudiam-  
bulant. Ciuitates nō habent. sed in  
tugurijs et in speluncis montū cō-  
morantur. Cūq; audisset rex hu-  
ius gentis aduentum alexandri. mis-  
sit sibi epistolam ita continentem.

## **D**ruptibi

**c** les gimnosophiste ho-  
mini. Alexandro scribi  
mus. Audiuimus q; super nos ve-  
nis pugnaturus. de quo miramur  
non modicum. quia nihil a nob; po-  
teris extorquere. Nam cū nihil ha-  
bemus vnde corpora nostra susten-  
tantur. quida nobis eripies. Q; si  
nobiscum pugnare volueris simpli-  
citatem nostram nullatenus dimi-  
temus.

Qualiter alexander scripsit gim-  
nosophistis.

## **E**lecta igit

**p** tur alexander epla. mi-  
sit illis dicēdo q; ad eos  
cū pace alacriter venit. et ingressus  
est ad eos. Alexander autem intus-  
ens illos nudos ambulare et habita-  
re in abdūis. tugurijs et speluncis. fi-  
lios vero et vxores separatos cū ani-  
malibus ambulantes interrogauit  
eos dicens. Non sunt sepulchra vo-  
bis. Et illi ostenderūt tuguria et spe-

luncas in quibus habitabant. et di-  
xerunt. Hic per dies singulos req̄re-  
scimus. Deinde dixit Alexander.  
Quid vultis petere dabo vobis. Il-  
li autem dixerunt. Da nobis imor-  
talitatem. quia nihil aliud peropta-  
mus. Quibus alexander respōdit.  
Mortalis cum sum. immortalitē  
neq; exhibere. Et illi dixerunt. Quis  
ser si mortalises. quare huc et illuc  
discurras. tot et tanta facinora com-  
mittendo. Hec omnia nisi a summa  
prudētia gubernantur. Alexander  
itaq; respondit eis et dixit. Nescius  
q; mare nullatenus conturbatur.  
nisi cum a ventis validissimis com-  
mouetur. Vellem siquidem in pas-  
ce consistere. sed habeo in me spiri-  
tum qui meo sensui tam fortiter do-  
minatur. q; nullo modo hoc facere  
me permittit. Et hec dicens dimisit  
eos illesos.

## **I**lo itaq; die

**a** amoto exercitu puenit ad  
locū vbi erant statue quas  
hercules erexerat. Una siquidem  
erat aurea. alia vero argentea. erat  
q; longitudo earum duodecim cu-  
bitorum. latitudo vero duobus cu-  
bitis videbatur. Has videns Ale-  
xander iussit eas perforari. probās  
si essent fusiles. Cūq; perforate fu-  
issent. et vidisset alexander eas fusis-  
les esse. precepit vt earum foramina  
clauderent. et in eis mille milia q̄n-  
gentos aureos introuertit.

## **T** inde amo

**e** to exercitu ingressus est

locum desertum frigidum et obscurum. ita ut inter se milites vix noscerentur. Deinde ambulantes iunere quinquaginta dierum venerunt ad flumen calidum. et inuenerunt mulieres ultra ipsum flumen speciosas. Erantque cum vestimentis horridissimis circumdate. sedentes in equis. et tenentes arma argentea. eo quod ferrum aut es in earum finibus inueniri non poterat. Viri etiam inter eas nullatenus habitabant. Cumque voluisset exercitus ipsum fluuium transire minime potuerunt. Erat autem latitudo fluuii magna. Erat autem fluuius plenus draconibus et alijs bestiis venenosis. Deinde girantes in sinistram partem indie ingressi sunt quandam paludem siccam arundinibus plenam. Isdem quam cum transire voluissent exiit continuobestia similis yppotauro habens pectus ut cocodrilli. dorsum ut serpa. dentes vero ipsius ut gladii acuti videbantur. In accessu vero ipsius ustarda erat ut testudo. Hec siquidem duos milites interfecit. quam non valentes transforare cum lanceis. eam milites cum malleis ferreis occiderunt.

**Quomodo alexander peruenit ad vltimas siluas indie vbi inuenit elephantes quos fugauit.**

### **Eunde amo**

**D** octo exercitu ambulantes per dies triginta venerunt ad vltimas siluas indie. et castrametatus est ibi iuxta flumen Thamar. Circa vero vndecimam diei horas cepit de siluis exire copia innumera

bilis elephantum. et irruerunt fortiter contra viros. Porro itaque alexander ascendens equum suum buccifallus cepit contra eos accedere. Et precepit macedonibus secum tollere porcos ut ipsum contra elephantum impetum sequerentur. Videntes autem illos elephantes tendebant promuscides suas ut eos caperent. Macedones vero timore perterriti nullatenus contra elephantes accedebant. Quibus alexander dixit. Viri comilitones fortissimi nolite conturbari. quia cum porcorum stridoribus fugabimur elephantes. Igitur cum audissent elephantes stridoribus porcorum et sonitus buccinarum irremeabiliter fugiebant. Macedones vero insequenteseos cum sagittis et venabulis crudeliter sauciabant. cecideruntque ex eis multi. et accipientes dentes et corna recedebant.

**Quomodo Alexander inuenit mulieres barbatae.**

### **Alio itaque die**

**A** amoto exercitu ceperunt ire per ipsas siluas. ibique inueniunt mulieres habentes barbam usque ad mammas. et capita plana. et pellibus operiebantur. quas insequentes apprehenderunt ex eis aliquantas. Quas cum vidisset Alexander iussit eas secundum Indicas linguam interrogari qualiter in siluis viuerent. cum in ipsis nulla hominum habitudo permaneret. Ille autem dixerunt. ex venatione ferarum quas in siluis capimus enutrimur.



Quomodo Alexander inuenit  
homines et mulieres nudos ambu-  
lantes.

## Et inde amoto

**D** exercitu euntes in campo in-  
uenerunt locum unde supra-  
dictus fluuius egrediebatur. inue-  
nitque homines et mulieres ambulantes  
nudos, habentes corpora pilosa  
sicut bestie. Quibus consuetudo erat  
in flumine sicut in terra consistere. Cum  
ergo isti viderunt exercitum alexandri  
statim se in ipsum fluuium dimerse-  
runt. Et inde euntes per dies quindecim  
intrauerunt silvas rinocephalis  
plenas, quos ut viderunt rinocephali  
fecerunt impetum in eos. Alexander  
vero et milites eius ipsos cum conis ve-  
nabulis et sagittis interfecerunt. Et  
inde ambulantes per dies quadragin-  
ta venerunt ad campos desertos in  
quibus nulla videbatur altitudo, nec  
poterant montes ex aliqua parte vi-  
deri. Statimque iuxta undecimam ho-  
ram tanta virtus euri flare cepit, quod  
omnia tentoria et papilionum ipsius  
exercitus laceravit. Circumferebantur  
etiam scintille ignee ex quibus totus  
exercitus conturbatus. maxima erat  
afflictus. Tunc milites murmurantes  
inter se dicebant. Ira deorum de-  
scendit super nos, ex eo quod ultra modum  
quesiimus ortum solis. Alexander  
autem cepit eos confortare dicens. Viri  
comitones mei fortissimi nolite  
terreris. Non irruit super vos ira deo-  
rum, sed propter autumnale equinoctium  
hoc contingit. Cum autem re-  
quiesisset ventus, milites continuo  
omnia que ventus dispererat colle-  
gerunt. Et amoto exercitu properant

per dies viginti quinque in quandam  
maximam vallem, et castrametati sunt  
ibi. Tunc precepit alexander ut accen-  
derent focos plurimos. Cepit enim  
intolerabile frigus oriri, cadebantque  
niues magne ut lana. Itaque timens  
alexander ne cresceret precepit militibus  
suis ut eam pedibus conculcarent.  
Adiuuit autem eos multus focus ac-  
census. Ex ipsa tamen niue mortui  
sunt milites quingenti, quos alexander  
iussit in sepulchro recondi. De-  
inde venit pluuia maxima et obscu-  
ra nebula, que intantum aerem densa-  
uit quod in tribus diebus soles nullo  
modo viderunt. Ceperuntque de celo  
cadere ardentes facule, ita ut omnia  
preerentur. Statimque alexander cepit  
victimas imolare diis suis, et oran-  
te eo aer fuit omni caligine depuratus.

Quomodo alexander venit ad  
fluuium Bragmanorum ubi habi-  
tabant ypotami, cocodrilli et scorpiones.

## Et inde amoto

**D** exercitu venit ad fluuium bra-  
gmanorum magnum vocatum  
gager, et castrametati sunt ibi. Et re-  
spicientes ultra flumen viderunt tres  
homines quos iussit alexander in-  
dica lingua inquiri qui essent. Illi  
dixerunt. Bragmani sumus. De-  
siderabat autem alexander cum eis  
loqui, sed ipsam latitudinem flumi-  
nis nemo poterat preterire, eo quod erant  
ibi ypotami multi et scorpiones agre-  
stes et cocodrilli qui per ipsum fluuium om-  
ni tempore discurrebant, excepto men-  
se iulij et augusti. Cumque vidisset  
alexander quod nullo modo poterat

ipsum fluuiū transiret tristabat val  
de. Statimq; iussit vt nauicula; de  
vumibus fabricarent & vestiret eā  
de corijs animalū vt p ipsum fluui  
um transirent. Factum est et intra  
uit in eam vnus miles cui dedit ale  
xander litteras vt portaret eas didi  
mo regi Bragmanorū pūnetes ita.

## Ex regum et

**r** domin<sup>9</sup> dominantū alex  
xander filius dei Hamo  
nis & regine Plumpie. Vidimo re  
gi Bragmanorū gaudiū. Postq;  
ad tantā etatem puenim<sup>9</sup> qmē bo  
num & malū potuim<sup>9</sup> discernere q;  
litercunq; desiderauimus repellere  
ignorantiā & replere sapientia men  
tem nostrā. quia vt nostrorū philo  
sophorum doctrina declarat. Elo  
quentia sine sapientia nocere valet  
potius q; pdesse. Hunc est qd ad au  
res nostras relatione pluriū perue  
nit qd mores vestri a ceterorū nostro  
rū morib<sup>9</sup> sunt diuisi. ita qd nec i ter  
ra nec in mari aliquod auxiliū req;  
ratis. Aliam doctrinā quā a nostris  
doctorib<sup>9</sup> didicimus obseruantes.  
Quapropter attent<sup>9</sup> deprecamur  
q; vniversam doctrinā vestrā & sa  
pentiā nobis in vestris litteris  
metis. Idoterim<sup>9</sup> quoq; ex vestris  
manib<sup>9</sup> cōprehendere bonitatem.  
Hec vestra sapientia in aliquo mi  
nuetur. Talis enim ē sollicitudo sa  
pientie. qualis natura accense facu  
le cōprobatur. a qua cū plures facu  
le ignem recipiant. nihilomin<sup>9</sup> ipsa  
candet que facit alios conuiscare.

Responsua regis Bragmano  
rū missa alexandro.

## Idimus bra

**d** gmanorū didascalus Alex  
xandro Salutes. Idertua  
rum tenorē cognouimus litterarū  
q; animus tuus cupit vera sciētia et  
sapientia pfecta informari q; omni re  
gno meliores existit. & nequeunt pres  
cio cōputari. de quo discretionē tuā  
non modicū cōmendam<sup>9</sup>. Impera  
tor enim qui sapientiā ignorat non  
imperat subiectis. Sed subiecti suo  
dominantē imperio. Scripsisti siq;  
dem vt vitā moresq; nostros indica  
remus tibi p litteras seriatim. quod  
impossibile reputamus. Et si tibi de  
vita nostra aliqd scriberem<sup>9</sup>. nulla  
tenus tū mens tua enucleare posset  
saporē. eo qd mentē tuā & cause bellice  
obtenebrarunt. Sed ne credas qd in  
uidia moueamur. quātū poterim<sup>9</sup>  
tibi de morib<sup>9</sup> nostris duxim<sup>9</sup> indi  
candū. Hos siquidē bragmani sim  
plicem & purā vitā deducim<sup>9</sup> pecca  
ta nō cōmittim<sup>9</sup>. nec vltra volum<sup>9</sup>  
habere q; ratio nature req;rit. Om  
nia patimur & omnia sustinemus.  
Id apud nos dicimus optimū qd  
supfluum non probat. Terras nos  
stras nō aramus. & ipis semina nō  
inmittim<sup>9</sup>. Vultu curru nō iur  
gimus. Vena in mari ad cōprehen  
dendū pisces non ponim<sup>9</sup>. Vena  
tiones aliquas quadrupedum aut  
auū non facimus. Nihil etiam ad  
manducandū querim<sup>9</sup> nisi qd ter  
ra sine labore hominū pducit. His  
etiā abis nō implemur. qd illicita est  
nobis. Nihil apud nos ventres p  
duci. Ideo absq; morbo sum<sup>9</sup>. Et  
dum viuimus semper fruimur cor  
porū sanitate. Nullā facim<sup>9</sup> nobis  
medicinas. Nullū etiā adiutorium

querim<sup>9</sup> p<sup>9</sup> nostrorū corporū sanita  
te. Et vno termino mortis vita no  
stra cludit<sup>9</sup>. q<sup>2</sup> plus altero vn<sup>9</sup> non  
vuit. sed p<sup>9</sup> ordinez natiuitatis cu  
i subbet mortis termin<sup>9</sup> superuenit.  
Ad ignē p<sup>9</sup> afflictōe frigoris nō sede  
mus. Nullū estū corpa nostra senti  
unt. semp nudis corporib<sup>9</sup> ambula  
mus. corpis desideria nō facimus.  
Omnia p<sup>9</sup> patientiaz supportamus.  
Omnes inimicos nostros interio  
res occidim<sup>9</sup>. vt exteriores nullate  
nus timeam<sup>9</sup>. Leuius enī capīē ci  
uitas q<sup>2</sup> ab interiorib<sup>9</sup> z exteriorib<sup>9</sup>  
impugnat. Tu autē imperator cum  
exteriorib<sup>9</sup> pugnas vt quidem nūc  
porcos demones nutrias z conser  
ues. Securi semp viuimus in ma  
ri in tra nullū adiutorū postulam<sup>9</sup>  
Corpora nostra frondib<sup>9</sup> arborū  
quarū fructib<sup>9</sup> vescimur sunt oper  
ta. Aquam tebaliam fluminis sem  
per bibim<sup>9</sup> z gustam<sup>9</sup>. Unū solum  
deū altissimū colim<sup>9</sup>. sibiq<sup>2</sup> assidue  
laudes predicam<sup>9</sup>. Vitaz p<sup>9</sup> tūri se  
culi cōcupiscim<sup>9</sup>. Rem aliquā que  
p<sup>9</sup>ilitatū nō p<sup>9</sup>inet nullaten<sup>9</sup> audire  
affectamus. Nō multū loquimur.  
z cū ad loquelā p<sup>9</sup>ocamur dicim<sup>9</sup>  
veritatē. z ipam p<sup>9</sup>tinue p<sup>9</sup>dicamus.  
Diuitias nō amamus. Inter nos  
nullus liuor nullaq<sup>2</sup> inuidia domi  
natur. Nullus etiā inter nos altior  
p<sup>9</sup>fortior reperit. Ex paup<sup>9</sup>tate quā  
habem<sup>9</sup> diuites sum<sup>9</sup>. quā cōmuni  
ter omnes supportam<sup>9</sup>. Quē nō fa  
cimus. nec arma corpalia occupa  
mus. Idacem semp ex consuetudie  
rennemus. Iudicia nō habemus.  
quia mala non facim<sup>9</sup> vnde ad iu  
diciū vocemur. Vna v<sup>9</sup>stra lex est  
p<sup>9</sup>aria nostre. q<sup>2</sup> misericordiā nul  
lam facim<sup>9</sup>. eo q<sup>2</sup> nulla mala cōmit

timus quib<sup>9</sup> misericordiam p<sup>9</sup>sequi me  
reamur. Nullū laborē qui auaricie  
p<sup>9</sup>ineat sustinem<sup>9</sup>. mēbra nostra li  
bidini nō tradimus. Adulteriū nō  
cōmittimus. nec aliquod viciū faci  
mus vnde ad penitentiam retraha  
mur. De defectib<sup>9</sup> nō querimus. q<sup>2</sup>  
quod rectū est omēs facimus et tra  
ctamus. Subitaneā mortē nō faci  
mus. q<sup>2</sup> p<sup>9</sup> sordida facta aerem non  
sordidam<sup>9</sup>. Aer noster nullatenus  
est corrupt<sup>9</sup>. Nullū colorez nostris  
vestimētis tradim<sup>9</sup>. Femine nostre  
nō ornant vt placeant. cū ipsis non  
causa libidinis sed causa p<sup>9</sup>creande  
sobolis cōmiscem<sup>9</sup>. Ipse autē nulluz  
ornamentū querūt nisi q<sup>2</sup> eis diui  
na p<sup>9</sup>udentia concessit. Et q<sup>2</sup> s<sup>9</sup> aude  
ret diuinū opus mutare. Si q<sup>2</sup> s<sup>9</sup> autē  
naturā mutare voluerit criminale  
reputam<sup>9</sup>. Balnea non facimus vt  
corpa nostra sanem<sup>9</sup>. Solis ardo  
re calem<sup>9</sup>. et aeris rore p<sup>9</sup>fundimur.  
Nullā cogitationē habem<sup>9</sup> nec ho  
minib<sup>9</sup> nec aialib<sup>9</sup> dominabimur.  
Crudele dicim<sup>9</sup> hominē ad seruitū  
um premere. q<sup>2</sup> diuina dispositio sic  
nos liberos liberauit z creauit. La  
pides in calcē non resoluim<sup>9</sup>. vt no  
bis domos et palacia fabricemus.  
Vascula de terra nō facimus. In  
fossis sine sollicitudinē aliq<sup>2</sup> repausa  
mus. Nos enī tales domos habes  
mus in qb<sup>9</sup> dū viuim<sup>9</sup> habitamus.  
z dū morimur in ipsis sepelimur.  
Ad negociandū maria nō nauiga  
mus. Artē bui<sup>9</sup> loquendi non disci  
mus. s<sup>3</sup> simplicitate q<sup>2</sup> fruimur que  
nos mentiri nō sinit. oia enarram<sup>9</sup>.  
Philosophorū scolas nō frequen  
tamus quorū doctrina discors est.  
nihilq<sup>2</sup> certum aut stabile. sed super  
mendacia discurrunt. Ludos non  
e

amam<sup>9</sup>. Bū veroludica volum<sup>9</sup>  
exercere. nos nostra ⁊ nostrorū p̄de/  
cessorū facta plegum<sup>9</sup>. ⁊ cum debere  
mus ridere plangim<sup>9</sup> ⁊ turbamur.  
Alia vero videm<sup>9</sup> quib<sup>9</sup> corda no/  
stra letant. Eadem<sup>9</sup> siquidē celum  
stellis innumerabilib<sup>9</sup> coruscantes.  
solē rubicundū. cuius claritate tot<sup>9</sup>  
mūdus splendet ⁊ calet. Mare pur  
pureum semp videmus. Et qñ tem  
pestate mouetur nō dissipat vicinā  
terrā sicut accidit in partib<sup>9</sup> vestris  
Illud vt sororē amplectimur ⁊ con  
girat. ⁊ ibi varia genera piscū p̄tem  
plamur. Delectamur etiam videre  
florigeros cāpos. ex qb<sup>9</sup> in nostras  
nares sua uillim<sup>9</sup> odor intrat. Dele  
ctamur etiā in optimis locis siluarū  
⁊ fontū. in quib<sup>9</sup> iocūdisimas au/  
um audim<sup>9</sup> cantilenas. Istas siq<sup>9</sup>  
dem naturas ⁊ p̄suetudines obtine  
mus. quas si tenere volueris tibi vi  
detur asperū ⁊ amarū. Si autē eas  
obtinere nolueris ⁊ imitari. nob̄ ali/  
am imponere non valebis. qz p̄m te  
noxe tue epistole act<sup>9</sup> nostros ⁊ do/  
ctrinā tibi p̄sentē mutim<sup>9</sup>. Uo/  
lum<sup>9</sup> aut tibi de tua natura paulu/  
lū enarrare. qz vita tua nobis dura  
esse videt. Tu asyam affricā ⁊ euro  
pam paruo tempore te dicis conclu  
dere. Tu lumen solis facis deficere  
dū cursus sui terminos armatorū  
rabie postulas. Tu pactoli et heri  
ni fluuios splendentes auro aren/  
tes ⁊ absqz colore ⁊ paupes reddidi  
sti. Tu bibendo nilū fluuiū minui/  
sti. Tu monstrasti vt horrible ma  
re nauigaretur. Tu tartareū custo  
dē. id canē cerberū supra posse p̄cio  
confirmasti. Tu in sacrificio tuo fi  
lios occidisti. Tu inter homies  
humiles semp discordias seminas.

Suades hoib<sup>9</sup> vt nequaqz spacia  
terrarū sufficiant. sed celorū querere  
habitacula p̄parata. Ider dies tuos  
multa cōmittis vt illi faciunt ⁊ fecer  
runt. Nā testimoniū potest accipi a  
ioue deo tuo ⁊ p̄serpina dea ita qz  
colis. Jupiter enī multas adultera  
tus est femias. Ider serpina vō mul  
tos fecit sui adulterij p̄ncipes. Nā  
serrime ergo colis deos tuos ⁊ ad/  
uersos ⁊ adulteros. Nec p̄mittis ho  
mines in sua viuere libertate. sed il  
los in seruitutē redigis ⁊ retorques  
Beata iudicia minime iudicas. Le  
ges iudicis cōmutari. Bona dicis ⁊  
ip̄a nullatenus imitari. nec opera/  
ris. Neminē reputas sapientes nisi  
loquēdi habeat faciendā. Omnē sen  
sum in lingua tua habes. ⁊ tota sa  
pientia in ore tuo p̄sistit. Aurū dili  
gis. domos maras p̄struis. ⁊ habe  
re poptas copā seruitorū. Intantū  
manducas ⁊ bibis qz stomach<sup>9</sup> ni  
mia p̄turbatione p̄cussus in varias  
egritudines cōmutat. ⁊ sic ante tem  
pus mortis periculū sustēras. Om  
nia vis tenere. deinde omnia tenent te  
vt seruū. Sola Bragmanorū scien  
tia vniuersē sapiētē tue dominatur  
Quia si bene p̄sideram<sup>9</sup> illa mater  
te genuit que lapides ⁊ arbores pro  
creauit. Tu omnes sepulchra tua. et  
in vasa gēmea puluerē tui corporis  
collocas ⁊ recōdis. Quid peius eē  
potest qz ossa q̄ terra recipere debet.  
nō sunt ip̄am terrā de corpe recipē  
re alimentū. Nōs aut in honore des  
orū pecudes non occidim<sup>9</sup>. templa  
nō construim<sup>9</sup> vbi statuas aureas  
vel argenteas erigam<sup>9</sup>. Tu solā le  
gem habes vt de omnibus bonis  
tuis imolationem facias vt exaudi  
ant preces tuas. Nōne intelligis qz

deus nō precio nec sanguine vitulo  
rū nec arietis aut hirci. sed ppter bo  
na opa ⁊ oratiōis eloquiū moueat.  
Ex eo audit de⁹ hoīem ppter v̄buz.  
quia ex verbo dō similes effimur.  
deus verbū est. ⁊ ex hoc verbo omnia  
viuunt pmanent ⁊ consistūt. Nos  
hoc verbū semper amamus. et hoc  
enā veneramur. Quapropter repu  
tamus te nimīū infelicem. quia cre  
dis naturā deorū. vel cum dijs com  
municatiōē habere. cū ad deū for  
nicatiōe ⁊ idolorū seruitute quoti  
die sordides. Cū hec facis hec amas  
⁊ post mortē in detormēta innume  
rabilia sustinebis. Nos vero pira  
ria facimus ⁊ amam⁹. vt post mor  
tem diuina glia potiamur. Tu nō  
seruis vni deo q̄ regnat in celo. sed  
plurimis dijs. Tot deos colis q̄ in  
tuo corpore mēbra portas. Nā ho  
minē dicis parūū mundum. ⁊ sicut  
corpus hominis habet multa mēbra.  
ita ⁊ in celo dicis multos deos existe  
re. Junonē credis esse deū cordis.  
eo q̄ iracundia nimia mouebatur.  
Marte vero deū pectoris esse dicis  
eo q̄ princeps extitit p̄liorū. Mer  
curiū deū lingue vocas. ex eo q̄ plu  
rimū loquebat. Hercule deum cre  
dis brachiorū. eo q̄ duodecim virtu  
tes exercuit p̄liando. Bachum deū  
gutturis esse putas. eo q̄ ebrietatem  
primus inuenit. Cupidinē esse deū  
dicis. eo q̄ fornicatrix extitit. tenere  
dicis facē ardentē cū qua libidines  
excitat ⁊ accendit. ⁊ ipam deū ieco  
ris enā existimas. Cererem deā ven  
tris esse dicis. ⁊ venerē eo q̄ fuit ma  
ter luxurie deam genitaliū mēbrorū  
esse profers. Totū siquidē corpus  
hominis in deos diuidis nullam in  
te particulā reseruādo. Nec credis

q̄ vnus de⁹ qui est in celo corp⁹ tu  
um creauerit. Deos colis alienos  
qui te in seruitutē redigūt. ⁊ ipis of  
fers tributa. Marti enī offers aprū  
Bacho hircuz. Junoni pauonem.  
Ioui thaurū. Apollini agnū. Ve  
neri columbā. Minerue noctuam  
Cereris farra. Mercurio mella. Al  
taria herculi ex frondib⁹ arborum  
plurimū coronata. Templū cupidi  
nis rosas ⁊ floribus siue frondib⁹ or  
nas. Totā potestātē tuā ponis in il  
lis. ⁊ nō est in corpore tuo mēbruz qd  
illis nō attribuas. Reuera non de  
os quos vocas adiutores sed carni  
fices sunt vocandi. quoniam mēbra  
tua diuersis tormētis affligunt. Q  
portet enim vt tot tormenta subeas  
quot deos seu deorū culturas agis  
Vnus deus instruit te fornicari. al  
ter bibere. alter litigare. Omnes tibi  
imperant. ⁊ omnib⁹ obedis. q̄ ma  
la facis. ⁊ non vis a malis vllatenus  
resipiscere. Igitur talib⁹ dijs seruis  
qui mala facere hortant. Si exau  
dierint te dii tui. mala tibi euenient.  
quia de malo rogas eos. Si vō nō  
exaudierint te. tuis desiderijs obuia  
bunt. Ergo si te exaudierint vel non  
semper tibi inferūt detrimentū Tales  
sunt deetue que furie nuncupātur.  
que ⁊ peccata hominū p̄ furores p̄  
mortem vindicāt. Nec sunt tormen  
ta tua que tibi doctores tui dixerūt.  
que te velut mortuū cruciant et tor  
mentant. Q̄ si vis recte considera  
re nil peius q̄s sustinere valet q̄s tu  
sustines. Quecunq; enim signa do  
ctores tui apud inferos esse dixerūt.  
certissime cognoscunt pene tue in  
ferno. Tu enī vigilans penas parū  
p̄ te furta. fornicatiōes ⁊ adulte  
ria que cōmittis. Dicunt enim q̄ in

inferno semp sitiūt habitantes. & mi-  
nime possunt sanari. Et tu tantā ba-  
bes cupidinē acq̄rendi vt nūq̄z pos-  
sis diuinis recreari. Deinde omnia  
que in inferno esse dixerūt. in te sine  
dubio cōmorant̄. Heu tibi misero  
q̄ debes post mortē tuāz innumera-  
bilia tormēta sustinere. Relata epi-  
stola alexandro irat̄ est valde pro-  
pter deorū iniurias. & continuo scri-  
psit ei hoc modo.

Responsua alexandra ad reges  
Bragmanorum.

### Ex regum et

r dñs dñantiū alexander fi-  
lius dei Hamonis & regi-  
ne olimpie didimo salutē. Si omnia  
in vobis reperiuntur que nobis ve-  
stris litteris intima stis. soli potestis  
hoies nuncupari. q̄ vt dicitis nulla  
facinora perpetratis. Sed p̄ certo  
sciatis q̄ b̄mōi vitā nō ex virtute sed  
ex consuetudine obuenis. quia fm  
consuetudinez aut dicitis vos deos  
esse. aut iudicia mouemini p̄ra nos.  
Vixistis siquidez. Non aratis. non  
funditis semina. & nō scinditis vites  
aut arbores plantatis. Edificia fa-  
bricare nō vultis. Manifesta ratio  
est. q̄z ferramenta q̄b̄ laborare pos-  
setis penur̄ indigens. Unde labora-  
re. nauigare. construere & seminare  
nobis omnimode denegat̄. Nō pa-  
scentes herbas oportet vos vt peco-  
ra vitā ducere aridā & agrestē. q̄z fru-  
menta nec carnes nec pisces habere  
potestis. Nonne lupi hoc faciunt q̄  
cū nequeūt carnib̄ saturari de ter-  
re penuria saturabunt̄. Q̄z si liceret  
vobis ingredi terrā nostrā non reci-  
peremus sapientiā de vestra penur̄  
ria quam habetis. sed ip̄a fames in

suis finibus remaneret. Si vero in  
fines vestros nostra tabernacula si-  
geremus paupertate sicut vos potire-  
mur. Non enī est laudand̄ vir qui  
semp in angustia viuūt. sed q̄ tempe-  
rate diuitiis p̄fruitur. Q̄z si laudan-  
di essent viri in angustia positi. ceci-  
claudi & leprosi deberēt sup̄ ceteros  
homies cōmendari. Vixistis etiam  
q̄ femine vestre nō ornantur. et cu-  
iusmodi ornamēta portabūt. quia  
nō habent & nullatenus possunt ha-  
bere. Itē q̄ adulteria nō cōmittitis.  
sed semp in castitate manetis. quō  
fornicabunt̄ qui nō comedūt. Libi-  
do enī non p̄cedit nisi ex calore epas-  
tis & ciborum. Cuius aut nō comedi-  
tis nisi herbas sicut porci. & famē nō  
expellitis. & ideo nullū potestis habe-  
re stimulu; luxurie & coeundi. Stu-  
dium nō habetis discendi nec miseri-  
cordiā queritis. & hec omnia cum  
bestiis cōmuniter retinetis. quia si-  
cut a natura non habent vt aliquod  
bonū faciant. ita nec i bono aliquo  
delectant̄. Nobis aut̄ rationabilib̄  
qui liberū habemus arbitriū in ip̄a  
natura multe blandicie sunt conces-  
se. Impossibile enim est vt maxima  
mundi machina possit absq̄ mobi-  
litate consistere. vt post tristitiā non  
succedat leicia. Humana siquē ho-  
luntas variabilis est q̄ cū celi muta-  
tione mutatur. quoniam sincer̄ dies  
sinceram mentez reddit hominis et  
gaudentē. Lenebrosa autē dies tris-  
tem reddit sensu; hominis & obscu-  
ru;. Et per diuersas etates similiter  
variāt. Infantia siquē in simpli-  
citate letat̄. iuuentus p̄sumptiōe se-  
nectus stabilitate commode gratulā-  
t̄. Multa delectabilia visui nostro  
occurrūt q̄ vobis penur̄ denegant̄.

Alia p̄ visum contemplantur. alia p̄  
cipim̄ p̄ auditū. alia attrahimus p̄  
odorem. alia sentim̄ p̄ tactū. et per  
gustum alia saporamus. De terra  
etiā omnes fructū attrahim̄. De ma-  
ri pisces. de aere volucres et aviū de-  
litij gratulamur. Si aut̄ ab his no-  
lueritis abstinere. aut supbia poste-  
nebit. aut inuidia contra nos torques-  
bimini. eo q̄ nobis et non vobis ista  
sunt donata. Ego aut̄ fm̄ opinionē  
meā iudico q̄ mores vestri ad stulti-  
ciā magis q̄ ad sapientiā retrahun-  
tur. Recepta epistola didim̄ legit et  
statim alexandro secūdo modo scri-  
psit hoc modo.

## Domus bra-

**D** gmanoz didascal̄ alexan-  
dro salutē. Non habitam̄  
in hoc seculo p̄petuo moraturi. s̄ si-  
cut peregrinātes. q̄ morte superven-  
ente p̄gim̄ ad alias regiōes v̄l mā-  
siones. nec manemus in p̄petuis ta-  
bernaculis in hoc mūdo. Nullū fur-  
tum facim̄. et p̄ nostra conscientia in  
publicū eximus. Non reputamus  
nos esse deos. nec contra deū inuidia  
concitamur. Deus q̄ omnia creavit  
in mundo multas rerū varietates  
constituit. qui dedit homini liberū  
arbitriū vt de omnibus que sunt in  
mundo discernat et p̄videat. Qui  
ergo omnia dimiserit et secutus fue-  
rit meliora. nō deus sed dei amicus  
appellatur. Benominib̄ igit̄ et cōti-  
nenter vivimus. cur dicis aut̄ dii su-  
mus. aut contra ipsos concitamur in-  
uidia. Hec siquidem suspitio quā  
de nobis habetis postangit. Nā ex  
multis prosperitatibus quas habetis  
multa supbia turgidati estis. Cor-  
pora vestra gloriosis vestrib̄ orna-

is et immittitis in digitis vestris au-  
rea instrumēta. Sed q̄d vobis hoc  
prodest. Ex auro enī aīe vestre nul-  
latenus salve fiunt. nec hūana cor-  
pora satiantur. Hos vero q̄ vtilita-  
tem nouim̄ et ipsi auri naturā di-  
scernim̄ quando sitim̄ p̄gim̄ ad  
fluvium vt bibamus. Ipsum etiā au-  
rum si reperimus pedibus calcamus.  
Furū enim famē nō tollit nec  
sitim̄ reprimi. nec potest egritudo  
ab humanis corpib̄ variare. Si si-  
toret homo et aurū biberet sitis non  
reprimeretur. Si esuriret cibo p̄fe-  
cto ex auro refect̄ fuerit fames nō  
repellit. Si aut̄ aurū esset hūmāna  
nature. et acciperet illud hō cupiditatis  
puniretur viciū. Quid ergo p̄ficit  
aurum. non purgat. non reprimi.  
non satiat. non sustentat. nullā cor-  
di humano conferi sanitatē nec vti-  
litatem. Quid inde vasa aurea cō-  
ponitis. Nonne vasa lutea tantūde  
proficiunt nisi q̄ mentes vestre ma-  
gis p̄pter splendorē auri in supbia  
elevantur. Nā salū siquidem aurū  
est. quia quanto maiori quantitate  
habetur. tanto magis illud haben-  
di cupiditate augmentatur.

Responsiva alexandri didimo  
regi Bragmanorum.

## Ex regum et

**R** dñs dñantiū alexāder fi-  
lius dei Hamonis et regi-  
ne Olimpie didimo dicēdo man-  
dam̄. Quoniam in talis mūdi peri-  
cula vestra sedes est ab initio p̄stitu-  
ta q̄ extranei intrare nō possunt. nec  
vos ad eos vllaten̄ potestis pueni-  
re. Idcirco vestra observatiōe lau-  
datis. et dicitis posse beatos. quia





crudelissima rugit. Tandē cum angustia maria eū capiētes statuerūt ipm ante p̄sentia alexādi. Quēz cū vidisset alexāder mirat⁹ est in figura ei⁹. ⁊ p̄cepit eū ligari ⁊ ignib⁹ con cremari.

Quō Alexander inuenit arbores que nascebantur cum sole.

## De amoto exer

citu deuenit ad aliū cāpū in q̄ arbores p̄sistebāt mire magnitudinis. q̄ cū sole oriebant⁹ ⁊ cū sole occidebāt. Et p̄ma siquidē hora diei egrediebātur de sub terra. ⁊ vsq; ad horā sextā crescebāt altissime. Et sexta v̄o hora vsq; ad occasus solis intantū descēdebant vt nullaten⁹ sup̄ terras viderent⁹. ⁊ q̄ die fructus amenissimos p̄ducebant. Has cū vidisset alexāder p̄cepit cuidā militi vt sibi de ipis frondib⁹ portaret. Ille vero dū dñi sui mandatū vellet implere. mox p̄cussit eū spūs malignus. ⁊ p̄sentib⁹ omnib⁹ expirauit. Et audierūt vocē in aere dicentē. Quicūq; istis arboribus p̄p̄inquit⁹ accesserit. morte velocissima moriet⁹. Erant autē in ip̄o campo aues multissime sup̄uolātes. ⁊ cum aliquis tangere vellet eas. continuo exibat ex eis ignis. ⁊ eum crudeliter incendebat.

Qualiter Alexander puenit ad vallem obscuram. ⁊ ibi inuenit basiliscum.

## Et de amoto

o exercitu venit ad mōtē quēdam qui tante erat altitudinis vt p̄ septē dies p̄tinuos in ascensu illius montis existerent. Subito puenit draconū serpentū ⁊ leonum

multitudo q̄ eos maxima angustia angustauerūt. Tandē ab eoꝝ piculis euaserūt. Et descēdētes de monte venerunt in vallē obscurā. ita vt vix vn⁹ aliū posset asp̄icere. Erat ⁊ in ip̄a valletā dep̄sissima nebula vt eā manib⁹ palparēt. Erantq; in ip̄a valle innumerabiles arbores quarū fructibus vescebant⁹. ⁊ folia fortissimū gustum habebāt. ⁊ riuuli clarissimi discurrebāt. p̄der octo siquidē dies cōtinuos sol radios nō viderūt. Cōpletis etiā octo dieb⁹ puenērūt ad radicem vn⁹ mōtis. Intantū autē erat exercit⁹ ex attractiōe aeris sp̄ssi p̄grauat⁹ q̄ fere suffocati videbātur. Cū autē sup̄iora mōtis ascēderēt. inuenerūt aerē subtiliorē. ⁊ splendor diuelli⁹ lucebat. Sicq; impetēdo sum̄mitatē illi⁹ mōtis v̄ndecim dieb⁹ cōtinuis laborauerūt. Cūq; montis ascēdissent cacumia viderūt ex alia parte diē lucidissimū ⁊ p̄clarū. et cū descēdissent de mōte inuenerūt planiciē maximā cui⁹ terra erat valde rubicunda. Erantq; in ip̄a planicie arbores infinite. q̄ vltra mensurā cubiti nō crescebant. quaz fruct⁹ et folia suauiissima vt ficus. Et inuenerūt riuos aquaz plurimos q̄ tanq; lac gerebant aquā. Corpora etiā albissima sine cibariis alijs nutriebātur. Et ambulātes p̄ ip̄am planiciē diebus centum septuaginta puenērūt ad altissima montana. q̄ riu cacumina celū tangere videbant⁹. Erantq; ip̄i mōtes excissi vt paries. ita vt nullus posset ascensum facere ad cacumen. Inuenerūt tamē duos transitus p̄ medios montes diuisos. Vn⁹ siquidē transit⁹ p̄ septētrionalē plagā patebat. alter v̄o vsus oriētis sol̄ circulū p̄tendebat. Cū autē alexāder

coGITAREt qualiter montes isti diuisi  
essent. nō manu hoīs sed inūdatiōe  
diluuij indicauit illos esse decissos.  
Et dū p mediū transitū orientis in-  
traret ambulauit p dies octo p illud  
acutissimū iter. octauo vō die iuene-  
runt basiliscū horribilē z dierū anti-  
quissimū z fendū. qui tante veneno-  
sitas erat vt nō solū ex fetore. verū  
etiā ex visu suo q̄ntuz intueri posset  
aerem corūpebat. Trāseuntes ita  
qz macedones z perse solo visu ser-  
pentis illi<sup>9</sup> exanimēs cadebāt. Asili-  
tes vero cernētes tam maximū peri-  
culū imminere nō ampli<sup>9</sup> procede-  
bant dicētes. Deozū virt<sup>9</sup> ante nos  
in itinere cōsistit q̄ nobis ampli<sup>9</sup> p-  
transire nō demonstrat. Tūc ince-  
pit alexander solus p superiorē par-  
tem montis ascendere. ita vt alonge  
posset causam tante pualentie vide-  
re. Cūqz in supiori pte montis con-  
sisteret. vidit ipm basiliscū in medio  
tramite consistentē. z dormiebat cō-  
tinue. Cum autē sentiebat hoīem vel  
animal appropinquare sibi. aperie-  
bat oculos. et quotq̄t aspiciebat il-  
co moriebant. Q̄d cū vidisset alexā-  
der descendit de monte. z constituit  
terminos quos null<sup>9</sup> ire p̄sumebat  
Et fecit fieri clipeum magnū et lon-  
gum cubitis septē. z latū cubitis q̄t-  
tuor. et ab exteriori parte in superficie  
clipei fecit speculū maximum fieri.  
Fecitqz sibi subalares lineos. Ce-  
pit contra basiliscū opposito sibi clip-  
peo incedere. ita vt nec caput nec la-  
tera nec pedes poterāt vllaten<sup>9</sup> vide-  
ri. Et p̄cepit vniuersis militib<sup>9</sup> suis  
vt nullus terminos accedere attem-  
ptaret. Cū autē iam p̄pinquus esset  
basilisco. aperuit basiliscus oculos  
suos z irato animo inspiciēs specu-

lum. semetipm inspiciens in specu-  
lo ilico est extinct<sup>9</sup>. Alexander itaqz  
sentiens ipm mortuus; ascēdit super  
eum. Et cōuocatis militib<sup>9</sup> suis ait.  
Venite z videte occisorem nostruz.  
Et illi festinantes viderūt basiliscuz  
mortuū. Et continuo iussu alexādrī  
macedones cōcremauerūt eū. lau-  
dabantqz inuicem omnes prudē-  
tiam alexandrī.

Quomodo alexander non po-  
tuit ultra ire.

## **T** inde amo

e to exercitu venerūt ad ex-  
tremā partē vni<sup>9</sup> montis  
ita q̄ ampli<sup>9</sup> accedere nō valebant.  
Erāt ipi mōtes oppositi. z rupes ex  
alto pendentēs. z viso tramite vene-  
rūt p planiciē nominataz. z p̄posuit  
p̄ tramitez recto itinere septētrionis  
accedere. Et arripēs iter p̄ dies q̄n-  
decim ambulauit. z relinquens uer  
acceptū cepit versus dextrū lat<sup>9</sup> di-  
rigere gressus suos. Et ambulās p̄  
dies nonaginta puenit ad quendā  
montē adamantinū. in cui<sup>9</sup> ripa au-  
ree cathene dependebāt. Hābebat  
qz ip̄ mons grad<sup>9</sup> ex lapidibus sa-  
phireis mille q̄ngētos q̄b<sup>9</sup> erat ascē-  
sus. z castrametati sunt ibi.

Quomodo alexander ascendit  
in montem.

## **A**lio itaqz die

a fecit alexāder victimas dijs  
suis. Et assumptis. xij. p̄ncipi-  
b<sup>9</sup> suis ḡdatum supiora mōns ascē-  
dit. z iuenit ibi palaciū mirabilē spe-  
ciosū h̄ns portas. xij. z fenestras. lxx.  
z erāt porte luminare et fenestre ex  
purissimo auro p̄structe. z vocabat<sup>9</sup>  
ipm palaciū dom<sup>9</sup> solis. Erātqz ibi

templū totū aureū. ante cui⁹ fores  
erat vinea ferens botros ex vmoni-  
bus ⁊ caruunculis ⁊ innumerabili-  
bus margaritis. Et ingressus alexā-  
der cū principibus suis palatium in-  
uenerunt hominē iacentē i lecto au-  
reo pallio ⁊ tertillorū ornato. Eratq;  
ipse homo magn⁹ corpore nimis et  
speciosissimus. cui⁹ caput et barba  
tāq; purissima lana videbat. Quē  
cum vidisset alexander et principes  
eius p̄nuo ipsuz genuis flexis ad-  
orabant. Quibus ait senex. Alexan-  
der tu videbis que carneus hō non  
videt. ⁊ audies que nūq; homo ter-  
renus audiuit. Cui alexāder respō-  
dit. Et quomodo beatissime me no-  
uisti. At ille dixit. Idusq; vnda di-  
luuij operiret terram. tua fata co-  
gnoui. Nonne vultis videre sacra-  
tissimas arbores solis ⁊ lune q̄ futu-  
ra annūciāt ⁊ predicant. Quo au-  
dito alexander replet⁹ maximo gau-  
dio r̄ndit. Et dñe. Affectamus vi-  
dere illas. Tunc ille respondit. Si  
mundi estis hodie a cōmitione fe-  
minea licet vobis intrare in ip̄m lo-  
cū qui sedes dei est. Alexander respō-  
dit. Mundus sumus. Statimq; eri-  
gens se ipse senex dixit. Depōite anu-  
los vestros ⁊ calciamenta vestra ⁊ se-  
quimini me. alexander autē p̄ncipes  
suos stare iussit. ⁊ depositis anulis ⁊  
calciamentis vnacū Tholomeo et  
anthiocho ⁊ perdicā incedebat. Ce-  
perūtq; ambulare p̄ ip̄am siluā q̄  
erat in summitate predicti montis.  
et erat inclusa in terra magna aula  
⁊ maius edificium. Erantq; ip̄e arbo-  
res alte pedib⁹ centū. ⁊ lauris erant  
similes ⁊ oliue ex quib⁹ thuris ⁊ balsa-  
mus largissime effluebant. Deinde  
ambulantes per ip̄am siluam vide-

runt vnā arbozem nimis excellē. et  
sedebat super eam auis magna. ip̄a  
enim arbor nec folia nec fructus ha-  
bebat. Et auis gerebat in capite cri-  
stam similit̄ pauoni. ⁊ fauces crista-  
tas. ⁊ circa collū circulū aureū ful-  
gentes. In ostrema vero parte pur-  
purea erat. Extra caudam vero ro-  
seis pennis in quib⁹ ceruleus color  
erat. Cūq; videret alexander in figu-  
ra eius mirabat valde. Et dixit ei se-  
nex. Hec auis quā vides fenix est.

Qualiter alexander peruenit ad  
arbores solis ⁊ lune.

## Eiude ambu-

lantes p̄ ip̄am siluā vene-  
rūt ad arbores solis ⁊ lune  
⁊ tunc dixit eis senex. Sursum aspici-  
te ⁊ de quocunq; scire volueritis in  
corde vestro reuoluentis. Sed palatium  
nolite aliqd enarrare. Erāt autē ip̄e  
arbores excelsē valde. Et arbor solis  
habebat folia vt argentū. Dixit alex-  
ander. Qua lingua mibi respōsus  
dabūt. Cui respondit senex. Arbor  
solis indico sermone incipit respon-  
sum. greco sermone diffinit. Arbor  
vero lune greco sermone incipit. et  
indica lingua determinat. Tūc ale-  
xander osculat⁹ est arbores. ⁊ in cor-  
de suo cogitare cepit. Si cū trium-  
pho Macedonia remearet. Tūc  
arbor solis indico sermone respōdit.  
Tu de victor orbis dñs simul ⁊ pa-  
ter extas. Sed patrum regnuz per  
tempora nulla videbis. Anno com-  
pleto ⁊ mensibus octo viues. De q̄  
confidis tibi mortis pocula dabit.  
Tūc incepit alexāder i mēte sua di-  
cere. Dic mibi sacratissima arbor

quod me debet occidere. Arbor rēdit.  
Si tibi panderet vir qui tua fata re-  
soluit. illū fringeres. et sic mea car-  
mina falleret. Interea dicit ille senex  
quod ducebat alexandriū. Noli ampli-  
molestare has arbores interrogati-  
onibus futuroꝝ. Sed post tergum re-  
uertamur. Itaque reuersus alexan-  
der post tergum plorabat amarissi-  
me propter breue spacium vite sue. et prin-  
cipes cum eo plorabant. Cuius venisset  
ad ipsum palacium ait senex alexandro.  
Post tergum reuertere. quod tibi vltimū  
transire non est processus. Si autem volue-  
ris per septentrionalis plage iter acce-  
dere poteris. Sed non per longa spacia  
terraꝝ pertransire. Et his dictis intrauit  
senex in palacium. Alexander autem et prin-  
cipes sui ad castra per gradus.

### Alio itaque die

**A**amoto exercitu cepit alexan-  
der redire. et puenit de die in  
diem ad ipsum introitum ubi ipsa plani-  
cies maxima finebat. et castrametatus  
est ibi. et continuo fecit alexander in  
eodem loco inter utrasque vias du-  
as columnas marmoreas erigi et in  
medio earum assidue marmoream stitui  
in qua grecis indicis hebraicis et la-  
tinis verbis erat scriptum. Ego alexan-  
der philippi macedonis hunc assidue  
erexi post confusionem darii regis per-  
sarum. et post regis indorum. Quicumque  
vult vltimū pertransire manu sinistra  
tendat. qui autem manu dextra processerit.  
multa inueniet obstacula que impedi-  
ent gressum suum.

### Et deinde anno

**D**ecimo exercitui castris cepit per  
latitudinem transire non per tra-  
mites ipsos vnde venerat. sed per septen-

trionale latius. ex qua parte citius mace-  
doniam remearet. Et venit in terram que  
dicitur bethlach. et castrametatus est ibi.  
Homines autem illius terre audientes adue-  
ntum alexandri encenia sibi plurima con-  
tulerunt. videlicet pelles ex piscibus ha-  
bentes figuram pardis et leonis et pelles  
morenarum que per longum septem cubitis  
tendebant. Eratque in illis partibus ci-  
uitas in monte excelsis lapidibus  
sine calce constructa. in qua primatus  
quedam mulier vidua obtinebat. que  
Candacis nomine vocabatur. Habebat  
que tres filios. Primumque nomine Can-  
deolum. secundum Opharlipium. et tertium  
nominem carracorum dicebatur. Sta-  
timque alexander direxit ei epistolam  
ita continentem.

Epistola missa ab alexandro filio dei  
hamonis regine Candacis.

### Ex regum et

**R**egis dominus dominum alexander fi-  
lius dei hamonis et regine  
olimpie Candaci regine gaudium.  
Ecce templum et statuas dei ex auro pu-  
rissimo destinamus. Veni igitur ad  
montes et deo hamoni sacrificia. et sa-  
cificia propter offeramus. Cum autem can-  
dacis regina legisset epistolam. statim dire-  
xit nuncios suos deferentes alexandro  
encenia et tributa. et epistolam conti-  
nentem ita.

### Alexandro regi

**A** regum Candacis regina mero-  
rum obedientiam. Scimus quia deo  
extitit tibi reuelatum ut tu pugnares  
egyptum. persidam. indiam et mediam.  
vniuersasque gentes alias tuo impe-  
rio subiugares. Et que gessisti non solum  
ab homine verum etiam ab omnibus diis

tuis tibi erit reuelatū. Nobis etiā  
claras et lucidas habētes anīas nō  
est opus ad sacrificiū deo Almo;  
nū in montib⁹ proficisci. Sed q; no;  
lo maiestati tue penit⁹ obuiare diri;  
go Almoni deo tuo. Bipedes centū  
Alues spiraciones ducentas cathe;  
nas aureas insertas lapidib⁹ preci;  
osis in quib⁹ erāt decē dependentes  
plena aurb⁹ supradictis. Et ceneras  
aureas triginta. Uectres bebenos  
mille q̄ngētos. Binoceros octogin;  
ta. Idantheras tria milia. Idelles  
pardi ⁊ leonis q̄ngētos. Rogam⁹  
itaq; celsitudinē vestraz. vt sitotum  
munduz subiugastis nobis. vestris  
litteris intumens.

### **Inter ipsos siqui**

dem missos q̄s alexandro ipsa regi;  
na direxit. misit pictorē permissimuz  
q̄ diligenter p̄sideraret formā alexā;  
dri ⁊ eā depingeret. eāq; pictam sibi  
deferret. qd ⁊ factū est. Alexander autē  
receptis donis nūcios multipliciter  
honorauit. Redētes itaq; missi re;  
gine candacis obtulerunt ei figurā  
alexādrī depictā in mēbrana. Quā  
cum vidisset candacis regina gau;  
sa est valde. quia figurā eius videre  
affectu desiderabat magno.

### **De hec unus**

**p** de filiis regine cādacis no;  
mine Candeo<sup>l</sup> exiit cuz  
prore ⁊ paucis suis militib⁹ vt eorū  
animi ḡtularent. Statimq; occur;  
rit ei rex hebraicorū sciens pulchritu;  
dinē vxoris ei⁹. veniens cū maxima  
hostiū multitudinē. ⁊ ex eis plurimos  
interfecit. Et vxores candeo<sup>l</sup> rapuit  
violenter. Ille vero cū paucis reme

ans ad castra alexandri abiit ipsum  
rogare vt sibi dignaret cōtra reges  
hebraicorū iuuamā impartire. Cui  
stodes vō castrorū capiētes illū corā  
Abolomeo q̄ secūdus ab alexādro  
erat direxerunt. Cui Abolomeus  
ait. Quis es tu. Et illerndit. Filius  
sum regine candacis. Cui Abolo;  
meus ait. Quare huc venisti. Ille  
dixit q̄liter rephensus fuerat a rege  
hebraicorū. ⁊ etiā recitauit q̄liter sibi  
rapuerit vxorē seriatim. Cūq; audi  
uisset Abolomeus iussit ipm iue;  
nem detineri. Et exiens de taberna;  
culo suo abiit ad locum vbi iacebat  
alexāder. Erat itaq; iā nox obscura  
Et ingressus Abolomeus excitauit  
alexandruz. ⁊ ei cūcta q̄ Candeo<sup>l</sup>  
dixerat recitauit. Quo audito ale;  
xander dixit. Reuertere ad taberna  
culū tuū. ⁊ impone capiti tuo coro;  
nam ⁊ sede regaliter. ⁊ te alexandruz  
denuncia. ⁊ p̄cipias vt corā tua pre;  
sentia veniat Anthiochus. et mitte  
p̄ me. Ego autē in specie anthiochi  
ad te festinabo. ⁊ cū ante tuā p̄sentia  
venero corā eo q̄ tibi retulit declara  
bis. Deinde interrogabis me sub p̄  
sona anthiochi. vt qd̄ exinde facere  
debeas consulendo declares. Abiit  
itaq; Abolomeus ⁊ cūcta q̄ sibi ale;  
xander dixerat adimpleuit. Et inter  
rogatus alexander qd̄ inde faceret.  
Rndit alexander astante Candeo;  
lo. Adarie impator si cōplacet maie  
stati vestre ibo cū iuvene isto ex par  
te vestra ⁊ iniūgā regi hebraicorū vt  
sibi vxorē suam restituat sine mora.  
Quod si non fecerit ciuitates suam  
sine mora incendem⁹. Audiens au  
tē Candeo<sup>l</sup> statim adorauit euz  
⁊ dixit. O sapienissime Anthioche  
fungi regali dyademate te deceret.

Et exiēs inde cū candeolo hora noctis ciuitatē regis intrauit. Et vigilātes homines ipsi q̄ sunt interrogant. Alexander r̄ndit. Candeolus est. et anthiochus est. Imperat enī vobis alexander vt vxorē faciatis Candeolo restitui. Simaūt vestrā ciuitatez incendem⁹ si expectaueris impetū armatorū. Hoies autē ciuitatis hec audiētes statim fregerūt portas palacij regis. et extrahētes inde vxores Candeoli. eā sibi continuo reddiderunt. Tūc Candeol⁹ dixit ei. Optime anthioche mi carissime. Rogo te vt mecū venias corā p̄sentia matris mee. vt de honore a te mihi collato te remuneret gratulāter. Quo audito gauisus ē alexāder. eo q̄ desiderabat videre reginā et ciuitatē ei⁹ et dixit. eam⁹ ad imperatorē alexandri. et postula me illi. sicqz oēm tuaz faciā voluntatē. Factūqz est. Et accepta licentia iuit cū candeolo alexāder. Et cū simul p̄ viā incederent. venerūt ad altos montes p̄tingentes vsqz ad nubes. et in eis dē montib⁹ viderunt arbores excelsas nimis. similes cedris poma grandia deferētes. Quas cū vidisset alexander miratus est valde. Videbāt etiā vites habentes vuarū botros maximos q̄s vnus homo portare non potuisset. Et nuces ferentes maxios fructus vt pepones. Et in eis dē locis symee innumerabiles habitabant.

### **E**nde ambu

**D** lantes venerūt ad ciuitatē candacis regine. Et audiens igit candacis regina q̄ Candeolus incolumis veniebat cū vxore sua. et q̄lit nūci⁹ alexandra cū eo venerat gauisa ē valde. Statimqz induit se

regalib⁹ vestimētis. et imposuit capiti suo coronā aureā ex lapidib⁹ p̄ciosis. et vna cū suis magnatib⁹ ei vsqz ad gradū palacij obuiavit. Erat ei regina formosa nimis. Cūqz vidisset eā alexander visum ē ei ac si figuraz cōspiceret Olimpie matris sue. Palaciū vero ei⁹ erat valde p̄ciosum. et tectuz ipsius auro et gemmis coruscabat.

Quō regina candacis introduxit alexandri in tricliniuz. et ei⁹ figurā sibi oñdit depictā in mēbrana.

### **A**scendit ale

**A** xander vna cū candeolo in tricliniū. in quo erant lecti ex auro purissimo cōstructi. et erat ipm tricliniū ex auro et lapidibus onichinis. Adense vero et scāna erant ex lapidibus p̄ciosis smaragdinis et amadistinis. Colūne ipsius palacij et triclinij erant ex lapide porphirico. et habebat currus falcatos et elephātes et sculptos homies cum pedibus conculcantes. Sub ipso vero palacio decurrebat fluuius dulcissim⁹. cui⁹ claritas vt cristalli erat. In ipa siquidem die epulabatur alexander cum regina et filiis suis. Alia vō die apprehendit regina alexandri. et duxit eū per dexterā solū in cubiculum quod totū erat auro et lapidib⁹ p̄ciosis coopertum. Deinde ingressa est cū eo in aliud cubiculū cōstructū ex lignis ebemis buis et cypressinis. Et illud tricliniū erat positū per artem magicā super rotas. et a viginti elephantibus vebebatur. Cū autem intrasset alexander cubiculum cum regina. continuo ipm cubiculum est cōmotuz et cepit ambulare. Alexander vero multuz stupescere

et mirari cepit et dixit regie. Si apud  
nostalia mirabilia viderent digna  
et preciosissima pbarent. Respondit regi-  
na. Benedicis alexander. Idus enim  
apud grecosque apud indos digna  
fuissent. Statim ut audiuit alexan-  
der nomen suum turbatus est valde. et fa-  
cies eius pallore mutata est. Cui regi-  
na dixit. eo quod vocavi te nomine faci-  
estua mutata est. Alexander respon-  
dit. Domina. Antigonus est mihi  
non alexander. Cui regina. Verius  
tibi alexander. Et hec dicens appre-  
hendit eum per dexteram. introducitque  
eum in aliud cubiculum ostendit sibi  
imaginem suam in membrana de-  
pictam. et dixit illi. alexander agnoscis  
hanc imaginem. Cuique vidisset eum  
alexander pallescere et timescere ce-  
pit. Cui regina dixit. Quare muta-  
tus est color tuus destructor orbis.  
destructor per sive et indie. Superas  
parthos medos et barbos. A modo  
sine occasione hominum et absque ali-  
cuius in manus. Candacis regi-  
ne succumbis. Scias itaque quod nulla  
tenus debet homo vel cor hominis exal-  
tari. Quia cum omnis prosperitas ho-  
mini est concessa ilico eidem aduer-  
sas preparatur. Audiens hec alex-  
ander stridere dentibus et caput eius  
revolvare cepit omni parte. Cui regi-  
na dixit. Ut quid inter te ipsum  
irascaris et turbaris. Quid nunc tua  
virtus potest et imperialis gloria exerce-  
re et perficere. Alexander respondit. Ideo  
irascor regina. quod gladio careo. Re-  
gina dixit. Et si tu gladium haberes  
quod facere posses. Alexander respondit.  
Eo quod sponte traditus sum te prope oc-  
cisam meam occidere non tardares.  
Regina respondit. ut sapiens impe-  
rator dixisti. Et tamen non contriste-

ris. quia bonum servitium laudabile  
meritum prestolatur. Quia sicut li-  
berasti uxorem candeoli de manibus  
regis eborum. ita te eruas de ma-  
nibus barbarorum. Quia si eis notum  
fuerit adventus tuus occiderent te.  
eo quod propter regem indorum propriis  
manibus occidisti. Nam propter filium mei  
karotheri filia fuit propter regis indo-  
rum. Et his dictis apprehendit eum  
per dexteram et introduxit eum in tri-  
clinium. et ait filiis suis. Boni filii mei  
huic militi alexandri amorem dome-  
sticum ostendatis. Quonia ipse in  
vobis amicitiam exercuit. Respondit  
karotherus minor filius. et ait. Pa-  
ter mea verum est quod alexander duxit  
illum ad nos. et uxorem fratris mei  
de manibus inimicorum liberauit.  
sed propter mea hunc antiochum oc-  
cidere me compellit. Solebat enim  
exinde multimode alexander. Can-  
dacis regina respondit. Et quod no-  
men inde acquireremus si ipsum sub  
tanta perditione occideremus. Au-  
diens hec candeolus dixit ei. Iste me  
salvavit et uxorem meam restituit.  
salvum ipsum usque ad imperatoris sui  
castra restituiam. Cui karotherus di-  
xit. Quid est hoc quod dicis. Vis ut  
in hoc loco vicissim usque gladiis mo-  
riamur. Candeolus ait. Nolo. Sed  
si vis hoc facere sum paratus. Videtur  
que candacis quod ad invicem interfice-  
re se volebant filii sui. tristis effecta  
est nimis. Et apprehendit alexandrum  
per dextram et ducens eum in secre-  
tum locum. ait ei. Quid in hoc facto  
sapiantiam tuam non ostendis ne fi-  
lii mei ad invicem se occidant. Cui alex-  
ander ait. Dimitte me loqui cum eis.  
At illa statim dimisit eum. Abijt er-  
go alexander et dixit karothero. Si

me occideres nil laudis acquireret  
Habet imperator multos principes  
maiores. et ideo de morte et interitu  
meo nullum dolorem concipiet. Cre  
dis ne quod carus si fuisset alexandri  
quod me solum in manibus tuis desti  
nasset. Et si vis ut alexandrum occi  
sozem tradam tibi. iura mihi ut quod  
postulauero erogabis. Ego autem  
tibi promitto quod alexandrum in ma  
nibus tuis presentabo. Audiens hec  
karthiberus gauisus est valde. et cre  
didit et pacificati sunt inter se fratres  
et promiserunt ei quicquid posceret  
se daturus. Iterum vocauit canda  
cis alexandrum. et dixit ei. Beata es  
sem si quondam pre meis oculis te vi  
derem. quia tecum omnium inimico  
rum meorum victoriam reportarem.  
Et his dictis detulit ei coronam au  
ream ornataque ex lapidibus preciosis.  
et dyamanino et clamidem imperi  
alem auro contextam ornataque lapi  
dibus preciosis. et oscula prebens ei ius  
sit illum abire.

Qualiter alexander venit ad spe  
luncam in qua erant dii qui sibi lo  
cun fuerunt.

## Exiens inde ale

alexander cum Candeeolo profecti  
sunt iter diei vni et venerunt  
ad quandam speluncam magnam. et  
hospitati sunt ibi. Dixitque candeeolus  
Omnes dii conciliu in ista spelunca  
concelebrant. Cum hoc audisset ale  
xander statim fecit victimas diis su  
is. Et ingressus in speluncam solus  
vidit ibi caligines. mariaque nubes  
stellaque lucentes. et inter ipsas stellas  
quendam deum maximum rutilan

tem. et habebat oculos lucetes sicut  
stellas. quem cum vidisset alexander  
timore perterritus quasi factus est in  
extasi. Et dixit illi maximus deus. Huc  
alexander. Et alexander respondit.  
Quis es tu domine. At ille respon  
dit. Ego sum thymbisus regnum mun  
ditenens. et mundum subuigam qui  
vniuersos mundanos tue suppositi  
maiestati. Fabricasti nomini tuo ci  
uitatem. et nomini meo non constru  
xisti templum. Alexander respondit.  
Obsecro domine. Si permiseris me  
in macedoniam remeare ordinabo  
templum nomini tuo. cui simile non  
reperitur in orbe. Thymbisus respon  
dit. Imperator macedoniam non  
videbit tamen ingredi amplius.  
Et ingressus alexander vidit aliam  
caliginem nubis. et alium deum rega  
li solio residentem. Et dixit illi. Quis  
es tu domine. At ille respondit. Ego  
sum omnium deorum origo qui vi  
di te intrare libiam. et nunc hic esse vi  
deris. Serapis vocor. Cui alexan  
der dixit. Rogo te serapis ut iudices  
mihi quomodo me debet occidere. Cui sera  
pis. Dixi tibi alia vice. Si esset homi  
ni nota causa mortis dolore intole  
rabili moueretur. Fabricasti ciuita  
tem gloriosam nomini tuo. quam im  
peratores plurimi expugnabunt. ibi  
fabricabitur sepulchrum tuum. ibique  
reliquie corporis tui recedentur. Et  
exiens inde alexander dicens. Vale  
candeeole. reuersus est ad suos. Altera  
autem die amoto exercitu iuit ad  
quandam vallam que plena erat ma  
gnis serpentibus habentibus in capi  
te quasi smaragdinas coronas. ipsi  
vero serpentes vivebant de laesere et  
pipere que vallis ipsa gignebat. et sin  
gulis annis pugnant inter se multi



ner ipsa moriebantur.

### Et inde amoto

**D**to exercitu venit in quendam locum in quo erant bestie que habebant ungulas ut porci. Erantque ipse ungule late pedibus tribus. cum quibus milites alexandri feriebant. Similiter ipse bestie habebant capita ut porci. Cauda vero erant ut cauda leonis. Quorundam autem erant inter eos griffones qui facies militum velocitate maxima feriebant. Erant tante fortitudinis ut equum cum milite deportarent. Alexander autem timens et discurrens hinc et inde milites confortabat. et sagittis et contibus illos viriliter expugnabant. Quorundam sunt ex ipso certamine milites ducenti et octo.

### Et inde amoto

**E**xercitu venit ad quendam fluuium magnū valde. cuius latitudo erat stadiorum viginti. Eratque ipsa ripa plena arundinibus altitudine et grossitudine maximis. Quas cum vidisset alexander precepit militibus suis ut facerent nauiculas ex ipsis arundinibus et corijs appositis transirent.

### De mines au

**H**tem terre audiētes aduentum alexandri obtulerunt ei munera scilicet spongas albas et purpureas mire magnitudinis et conchas maximas. per singulas duos vel tres sextarios continētes. Necnon et tunicas de piteis mari-

mus confectas. Et vermes quos de ipso fluuio attrahabant. quorum grossitudo erat maior cora hominis. et eorum gustus erat dulcis ut piscis. Attulerunt etiam focas rubicundas et maximas valde. et morenas quas ex oceano eis vicino tollebat. Idonduus autem de vnaquaque morena erat ducentarum quinquaginta librarum. Erantque in eodem flumine mulieres speciosissime habentes capillos pulchros usque ad talos dependentes. Iste siquidem mulieres extraneos homines natantes per ipsum fluuium attrahabant ad eas infinitos. et in arundinetum ducebant. et faciebant secum concumbere quousque moriebatur. Et insequentes eas macedones apprehenderunt ex ipsis duas que sicut nix nitore candebant. Statura autem illarum decem pedibus alte. et dentes habebant ut canes.

Quomodo Alexander deuicit duodecim reges.

### Est hec abijt

**P** alexander. et inclusit duodecim reges cum eorum exercitibus. qui et tartarum dicebant. id est gog et magog. Elgatan. magebon. alegtbor. Appelmai. limub. Junij. Botbe. Bedem. cemarre. cabellea. camarciant. Cathomi. amarde. gemadi. Anafag. Candorem. Rinocephali. Lirbei. Allonis accime. Pabilonis. Satramei et soltani.

### Et inde amoto

**D** exercitu deuenit ad fines terre ad mare oceanum. Eratque in ipso mari insula in qua audie-

bant homines lingua greca loquētes. Statimq; iussit alexander aliq; milites nudos ingredi aquam. vñ q; ad insulam transire. Tunc quidam ex macedonibus exuentes vestimenta sua ingressi sunt mare. Et continuo cancri de profundove mentes ipsos in profundu; submerferunt.

Qualiter alexāder fecit se p griffones in aere leuari.

### **E**inde amoto

e to exercitu secutus est littora maris oceanum cōtra solsticium brumale. et ambulantes per dies quadraginta venerūt vsq; ad mare rubrum. et castrametatus est ibi. Eratq; ibi mons excelsus valde. In quem cum ascendisset alexāder visum erat ei vt fere celo propinquius esset. Tunc cogitavit in corde suo tale ingenium machinari q; modo possent eum griffones ad superius emisperiū; subleuare. Et continuo de ipso monte descendēs iussit architectos ad se venire. et pcepit currum mirabilem fabricari et colligari catenis ferreis vt posset ibi securius residere. Deinde fecit venire griffones et cum catenis ferreis firmioribus fecit eos ligari currui. et in summitate ipsius currus eorum cibaria preparari. Tanta siquidem altitudinem ascenderunt griffones q; videbatur alexandro orbis terrarum sicut area in qua fruges truantur et conduntur. Adare vero vt draco toruosus in circūtu videbatur. Tunc siquidem virtus diuina obumbravit griffones. vt dum crederent alta petere ad terram infimā descenderunt in loco campestri lon

ge ab exercitu suo itinere quiddecim dierum. Nullamq; in ipsis cancellis ferreis sustinuit lesionem. Et sic cum angustia maxima ad exercitū peruenit.

Quomodo alexander petiit profunda maris.

### **E**st hec ascen

p dit in cor alexāderi vt maris profunda quereret. et omnium piscium genera scrutaret. Statimq; iussit vitrarios ante se venire. et precepit eis vt facerent dolum ex vitro clarissimo et splendidissimo vt possent a foris omnia clarissime cōspici. Factumq; est ita. Deinde iussit eum catenis ferreis religari. et a fortissimis militib; teneri. Et ille intrans ipsu; dolum clausa porta ex pice composita descendit in profundum maris. Viditq; ibi diuersas figuras piscium. et diuersos colores habentes imagines bestiarum terre. et per terram in profundo maris tanq; bestie pedibus ambulantes et comedebant fructus arborum que in profundo maris nascebantur. Ipse autem belue veniebant vsq; ad eus. postea fugiebant. Viditq; alia mirabilia que nemini voluit enarrare eo q; hominibus incredibilia viderentur. Tempus vero mansionis sue in aquis quod militibus suis p; dixit alexander completū erat. et transierunt eum milites ad superiora.

### **E**inde amoto

o exercitu secutus est littora maris rubri. et castrametatus est ibi in loco. vbi inuenerunt animalia

que habebant in capite ossa ferrata  
et acuta ut gladius quibus feriebant  
milites alexandri. et eorum clipeos tra-  
forabant. et vocabantur unicornes.  
Occiderunt tamen ex eis octo milia  
quingentos et quinquaginta.

## De amoto exer-

citu venerunt ad loca deserta in ma-  
re rubrum et arabiam. in quibus mul-  
tudo serpentium consistebat. Erant  
que ibi mire magnitudinis serpentes  
habentes in capite cornua sicut arie-  
tes. quibus occidebant milites ale-  
xandri. Et tamen ipsi milites occide-  
runt maximam multitudinem serpen-  
tium.

Quomodo Alexander pugna-  
uit cum Rinocephalis.

## Et inde amo-

to exercitu castrametati sunt  
in loco ubi erant Rinoce-  
phali multi habentes ceruices simi-  
les equis. et cornua maxima dentes-  
que immensos. et ex ore flamas dirissi-  
mas emittebant. Cumque vidissent ex-  
ercitum fecerunt impetum super illos. Ale-  
xander autem huc et illuc discurrens  
perfortabat milites suos ne in tali cer-  
tamine deperirent. Tamen mortui  
sunt ex ipsis militibus alexandri plu-  
rimi. et ab eis mortui et interfecti mul-  
ti rinocephali in maxima multitu-  
dine.

Quomodo equus alexandri bu-  
cifallus fuit mortuus.

## Et inde amo-

to exercitu venerunt in quon-  
dam vallem et in campum.

et castrametatus est ibi alexander. et  
moratus est in ipso aliquibus diebus  
eo quod equus suus infirmitate qua pe-  
risset tenebatur. Cumque vidisset alexan-  
der equum mortuum angustiis ductus  
plorabat eo quod equus ille eum a durissi-  
mis periculis liberauerat. Et conti-  
nuo constituit ei sepulchrum mire ma-  
gnitudinis. urbemque ei reddidit quaz  
in eius memoriam nominavit bucifallam.

Quomodo alexander venit ad  
fluum tyrum.

## De amoto

exercitu venit ad flumen  
qui dicitur tyrum. Et obui-  
auerunt sibi homines illius terre fe-  
rentes ei elephantum quingentos milia.  
et currus falcatos centum milia.

## Et inde amo-

to exercitu venit ad pala-  
cium xerxes regis persarum  
Et in ipso palacio inuenit cubacula  
mira. Erantque ibi aues albe que de in-  
firmo vitrum mori debeat vel vive-  
re preuidebant. Si enim conspicie-  
bant faciem egroti qualescebat. Si  
autem nolebant aspicere sine dubio  
morebatur.

## De moto ex-

ercitu venit in babilonem  
quam suo imperio coartauit.  
Et occiso rege babilonis. et nabu-  
zardon prefecto suo ibidem statuto  
usque ad diem obitus sui ibidem per se-  
ptem menses in pace moratus. Sta-  
timque scripsit epistolam Olumpie ma-

trifue et Aristoteli preceptorum suo de  
preliis et angustiis quas in india p  
pessus est. Necnon et de multis cer  
taminiibus que cum bestiis et mon  
stris exercuit. Aristoteles itaque re  
scripsit ei epistolam ita contentam.

## Egit regum

**R** magno et domino do  
minantibus Alexandro  
aristoteles seruitute. Cum epistole  
vestre certamina perlegissem obstu  
pescatus extui. Unde cogitavi quoniam  
te habeas aliquam particulam deitatis  
quia vidisti et temptasti ea que ho  
mo carneus non presumpsit. Quapro  
pter immensas gratias refero munda  
ne machine auditori. Omnia viciisti.  
nullus potuit tui resistere maiestati.  
Beati itaque sunt principes tui qui te  
in tot maximis periculis sustentarunt.

## Propter hec si qui

**I**dem alexander fecit in baby  
lone thronum aureum fabricari  
cuius similis non reperiebatur in orbe.  
Tantum enim aurum ex india et persida  
detulerunt greci quod illud ab hominibus  
reputabant. Fecit illum thronum duo  
decim cubitorum eleuatum et per duode  
cim gradus marmoreos ascende  
bant ad ipsum. Erat itaque thronus ille  
mirifico opere constructus super duode  
cim statuas aureas que ipse duode  
cim statue manibus tantum tenebant.  
Erantque in ipsis scripta nomina duode  
cim principum alexandria. Sedes autem  
throni erat ex smaragdo. Parietes  
vero ex topasio. et per uniuersos gra  
dus erant preciosi lapides cuiusque  
generis inserti. Erat etiam in summa  
te ipsum lapis rubicundus que tam in no  
cte quam in die lucebat. Et in ipso throno

non erant imagines vndeque constitute in  
quibus erant versus scripti grecis litteris  
et latinis nomina omnium prouinciarum que serui  
ebant Alexandro.

## Post hec fecit

**P** alexander coronam auream fa  
briari ex omni genere precioso  
sorum lapidum ornata. fecitque in ea titulum  
hominum litteris grecis et latinis apponi.  
Dixit et occasus aquilo mihi fuit et  
auster.

## Quoniam itaque alex

**C** Alexander in babilone esset pepit  
quodam mulier filium que a capite usque  
quod ad umbilicum hominis similitudinem bre  
videbat. et erat mortua a capite usque  
ad umbilicum. Et ab umbilico usque ad  
pedes diuersa gerebat similitudinem be  
stiarum. et erat viuus. Et illa mulier statim  
coepit parere et secrete attulit alexan  
dro. quem cum vidisset alexander miratus  
est valde. Statimque iussit arriolum ad se  
venire et sibi demonstrare. Et arriolus at  
cum vidisset monstrum cum gemitu et suspi  
rio enarrauit. Maxime impator ves  
nit ut ab hoc seculo debeas migra  
re. Cui alexander. Dic mihi quoniam. Et ar  
riolus respondit. Maxime impator. Maxime  
etas corporis hominis similitudinem hominis mor  
tui. quam vidisti significat te que moris  
debes periculum sustinere. Alia vero  
medietas similitudinem que viuus est. reges  
que per te venturi sunt demonstrat. Sicque  
illi omnes nihil erunt ad comparationem tue al  
titudinis et altissime tue maiestatis.  
Alexander hec audiens tristis effectus est  
valde. et ploras amarissime dixit.

## Propter altissi

**I** me ut quod dies meos tabre  
uissimo termino conclusisti.  
decebat me amplius vivere ut posses

adimplere magnalia quae mens mea cogitauit. Sed quod tibi non placet ut ea perficias. Rogo te ut me suscipias in subiectum.

## De illo siquidem

tempore erat quodam in macedonia nomine Antipater filius iasonis. qui cum multis hominibus iurationem fecerat ut occiderent alexandrum. Sed beneauerunt perpetrare Olympia igitur mater alexandri pluries eidem antipater dixit ut sibi caueret a magnitudine alexandri. Et exinde olympia angustia magis mouebatur. Antipater autem cogitauerat qualiter per uenenum posset occidere alexandrum.

Quo Antipater emit uenenum et misit illud filio suo.

## De Antipater autem

Antipater ad medicum pitissimum et emit ab eo portionem ueneni. Quae quam nullus potest uasculum sustinere. Sed eam in cistella ferrea collocauit. Deditque cassandro filio suo. illumque ad bibendum alexandro destinauit. Dixitque ut loqueretur fratri suo Roboe. Et cogitaret qualiter portionem illam ad bibendum alexandro offerret. Erat autem iste roboas siue ut alij dicunt Jobas etate adulescens quem alexander tenerrime diligebat. Accidit autem tempore illo ut eum alexander in capite percuteret sine culpa. Cuius rei causa roboas dolore commotus eius morti consensus.

## Alexander itaque

fecit conuiuium maximum. et illud statuit in babilonia celebrari. Et omnes principes fecit undique conuocari. Et dum alexander die statuto in conuiuium sederet cum suis principibus. et illud cum maria leticia exercebat. Roboas qui coram alexandro fuerat grauius a

cassandro fratre suo per interitum regis portionem sumpsit. Ipsi quoque sub ungue pollicis sui. et in uino miscuit. Alexander itaque magis ac magis letando poculum postulauit. Roboas itaque alexandro uas aureum praetulit. Cuius bibisset alexander poculum ueneno mixtum subito alta uoce clamauit dicens. Succurrite. succurrite. Et inclinans se in dextram sui corporis uisus est quae per suum gladio esset perforatum. Et tunc paululum sustinuit dolorem et surrexit a conuiuium dicens principibus et militibus suis. Rogo uos ut comedentes letemini et bibatis. Ipsi uero nihil turbati sunt ualde. et surrexerunt a mensa et steterunt firmi secum ut uiderent finem.

## Alexander uero

ambo turbati ingressus est cubiculum et quasi uentum pennam ut mittens eam in guttur suum supra uenena repelleret. Cassander uero caput tantum mali pennam ei dedit eodem ueneno linatam. Ipsi uero mittens in guttur suum ut uomeret. Sed magis ac magis cepit eum uenenum sumptio coartare. Tunc iussit cuidam ut appiret portas palatii quae erant super descensum fluminis eufratis. totaque nocte illam duxit in somnum. Media uero nocte erexit se de lecto suo in quo iacebat et candelabrum quod ante ipsum lucebat extinxit. Et quod non ualebat erectus ire manibus et pedibus per terram procedere descendens fluminis cepit ut mergeret in eo. et ut affluxu et fluminis impetu rapere incedebat. Et ecce rorana prope eum cursu velocissimo sequebatur. et appropinquans ei eiecit se super eum. et amplectens eum amarissime flere cepit et dicere. Tu miseram me dimittis domine alexander et uadis te ipsum interficere. Dixitque Alexander

Rogo teroxana cara mea ut nesciat quis finem meum. Laudem redidit eum roxana in cubiculum. et amplexans collum eius osculabatur eum. et plorabat amarissime dicens. Si finis tuus venit dispone p[ro]us inter nos. Statim alexander vocato simone notario suo fecit in cenaculum se adduci. Et congregatis vniuersis principibus suis iussit hoc scribere testamentum.

### Testamentum Alexandri.

**D**ignus te aristoteles carissime magister noster ut ex thesauro nostro regali distribuas inter sacerdotes egypti qui templis deseruiunt auri talenta mille. Et quod in vita mea cogitavi. quod rectur[us] esset post mortem meam. custos corporis nostri et gubernator vestri p[ro]bolemeus existat. Testamentum meum semper pro oculis habeatis. Item dico vobis ut si Roxana genuerit masculum nostro fungatur imperio. et nomen eius quodcumque volueritis imponatis. Si vero femina genuerit eligant sibi macedones regem. et sit ipse rex et ipsa regina. Et proxor mea semper meis facultatibus dominetur. P[ro]bolomeus egyptum teneat. et cleopatram quam pater meus nupsit accipiat in uxorem. et super omnes principes orientis usque ad baptra teneat principatum. et super regnum perside dominetur. Cleother. ethyopum dominio ponatur. Antiochus syrie presit usque ad introitum gog et magog. Artideus teneat peloponnesium iura. Aristus india teneat et gubernet. Antiochanus seleucia d[omi]netur. Item teneat

atelespontum. P[ro]smachas yngarie imperio dominetur. Haulus armeniam possideat. Lyochus dalmacia et siciliam regat. Simon notarius meus capadocia et pelagone imperet. Cassander et Roboas teneant usque ad fluum qui dicitur sol. Antipater genitor eorum cilicie sit dominus.

### Mando hoc

quod testamentum scribebat coram Alexandro subito facta sunt tonitrua fulgura et terremotus magni. et tremuit tota babilonia. Tunc per vniuersam terram perculgat[us] est interitus alexander. Statimque exierunt omnes macedones et venerunt ad aulam palacii alexandri. et ceperunt clamare dicentes. Scitote quia si non ostenderit nobis imperatorem nostrum omnes vos gladio occidemus. Eius diebus igitur alexander rumor est populi ait. Quid est hoc. Principes responderunt. Congregati sunt omnes macedones cum armis et dicunt quod si non viderint vos. nos omnes gladio peribimus de manibus illorum. Cumque hoc audisset alexander precepit militibus suis. ut eum eleuantes in consistorium ponerent. Factumque est. Post hec aperuerunt ianuas. et precepit ut omnes macedones venirent ante illum. Quod et factum est. Tunc cepit alexander ammonere ut omnes pacifice morarentur. Macedones vero clamabant cum lachrymis ad alexandrum. Adarime impator dispone nobis quod post tuum obitum debeat nobis imperare. Quibus alexander respondit. Viri macedones quemcumque volueritis regem illum confirmo. Et illi responderunt vna voce et predicam proconsules

petierunt. Tunc iussit alexander p-  
dicam coram se venire. sibiq; totum  
regnum macedonum comēdauit. et  
tradidit sibi Roxanam uxorem suam  
et omnes milites suos recomēdas-  
uit illi.

### Et inde cepit

**D** omnes macedones per  
singulos osculari. et sus-  
pirans flebat amare. Erat autē in  
eodem loco ploratus tam maximus  
ut quasi tonitura viderent. Creditur  
quod non solum homines ploraue-  
runt pro tam magno imperatore.  
Solem eclipsim passum fuisse. et ele-  
menta omnia penitus conturbata.

### Quidā homo

**Q** macedonius cui nomen erat  
Solencius stabat prope le-  
ctum alexandri. et cum gemitu et plo-  
ratu maximo ait. Maxime impera-  
tor quid post obitum tuum faciemus.  
Philippus pater tuus bene tenuit  
regnum. Sed largas res tuas quis  
estimabit. Tunc alexander erexit se  
in lecto et sedit. et sibi metum alapam de-  
dit. et cepit amarissime flere. et in lin-  
gua macedonica ita proferre. Heu  
heu me miserum. Alexander mori-  
tur et macedonia minuitur. Tunc  
omnes macedones ceperunt alta vo-  
ce clamare ploratum facere et dice-  
re. Melius esset nobis omnibus mo-  
ri quam videre te coram nostra presentia  
deperire. Scimus enim quod post mor-  
tem tuam regnum nostrum dissipabi-  
bitur. Ne nobis miseris ubi dimitti-  
mus dominum nostrum alexandrum.  
O alexander sine macedonibus tu-  
is recedis. Alexander sepius plorans

et suspirans ait. O macedones ca-  
rissimi amodo nomen vestrum super  
barbaros nequaquam dominabitur.  
Tunc ceperunt macedones ei clama-  
re. Domine alexander tu duristi nos  
in perfidam. arabiam. indiam et us-  
que ad ortum solis. et modo absque no-  
bis recedis. quare nunc fugis a no-  
bis. Duc nos domine tecum quocum-  
que meas.

### Hinc direxit

**H** alexander athenas coronam  
auream in templum ap-  
pollinis. et palpenam auream et indu-  
mentum preciosum et auream sedem.  
Similiter et omnibus templis prece-  
pit deferri melodiosam terram et mir-  
ram terram treglodice. et iussit ut  
post mortem eius corpus suum vinge-  
retur. Dicunt enim quod his duabus re-  
bus corpora humana illesa seruan-  
tur. Deinde precepit ptolemeo ut  
in alexandria sibi sepulchrum aureum  
construeret. Et statim suis videntibus  
expiravit.

### Unde obiit

**C** set alexander principes le-  
uauerunt corpus eius. et  
ipsum vestimentis regalibus induerunt. et  
imponentes coronam auream capiti suo  
posuerunt eum in curru imperiali quem  
principes suis pectoribus a babylone  
usque ad alexandriam conduxerunt.  
Ptolemeus autem alta voce clama-  
uit dicens. Heu mihi alexander vir  
fortissime in quantum in vita tua permisti  
quod nunc post mortem occidis. Milites  
vero alexandri plorabant et sequebantur eum us-  
que in alexandriam. Sepultus est itaque  
alexander in sepulchro altissimo et  
mirifico opere constructo.

De vita Alexandri & eius statu:  
ra.

## De vita alexā

f der stature mediocris. ceruicis longe. oculoꝝ illustriꝝ. genarum ad gratiam erubescens. Reliqua vero membra non sine quadam erant venustate decora. Fuerunt autem anni vite alexādi triginta duo & mēses septem. ab octavo decimo anno natiuitatis sue incepit cōmittere bellum. Et in duodecimo acriter pugnavit. In septem siquidem annis subiugavit sibi omnes barbaros. Nat⁹. vii. kalendas Januarij. Obiit vero quarto kalen. aprilis. Fabricauit autē alexander ciuitates duodecim. que omēs fuerunt hactenus habitate ꝛc.

Flomina ciuitatum quas construxit alexander.

## Prima alexan

p drina que dicitur ypusuitas. Secunda alexā. yepiperū. Tertia alex. dicitur Siebia. Quarta alexā. dicitur ercustria. Quinta alex. dicitur ymiteon. Sexta alexā. dicitur Bucifalon sub fluuio Silonis. Septima alexā. dicitur sub fluuio ugris. Octaua alex. dicitur bylon. Nonā alexan. dicitur apud troadam. Decima alex. dicitur Masagetas. Undecima alexan. dicitur yperiaton. Duodecima alex. dicitur Egyptus.

De sepultura Alexandri.

## Egimus ale

l xandri sepulturam esse

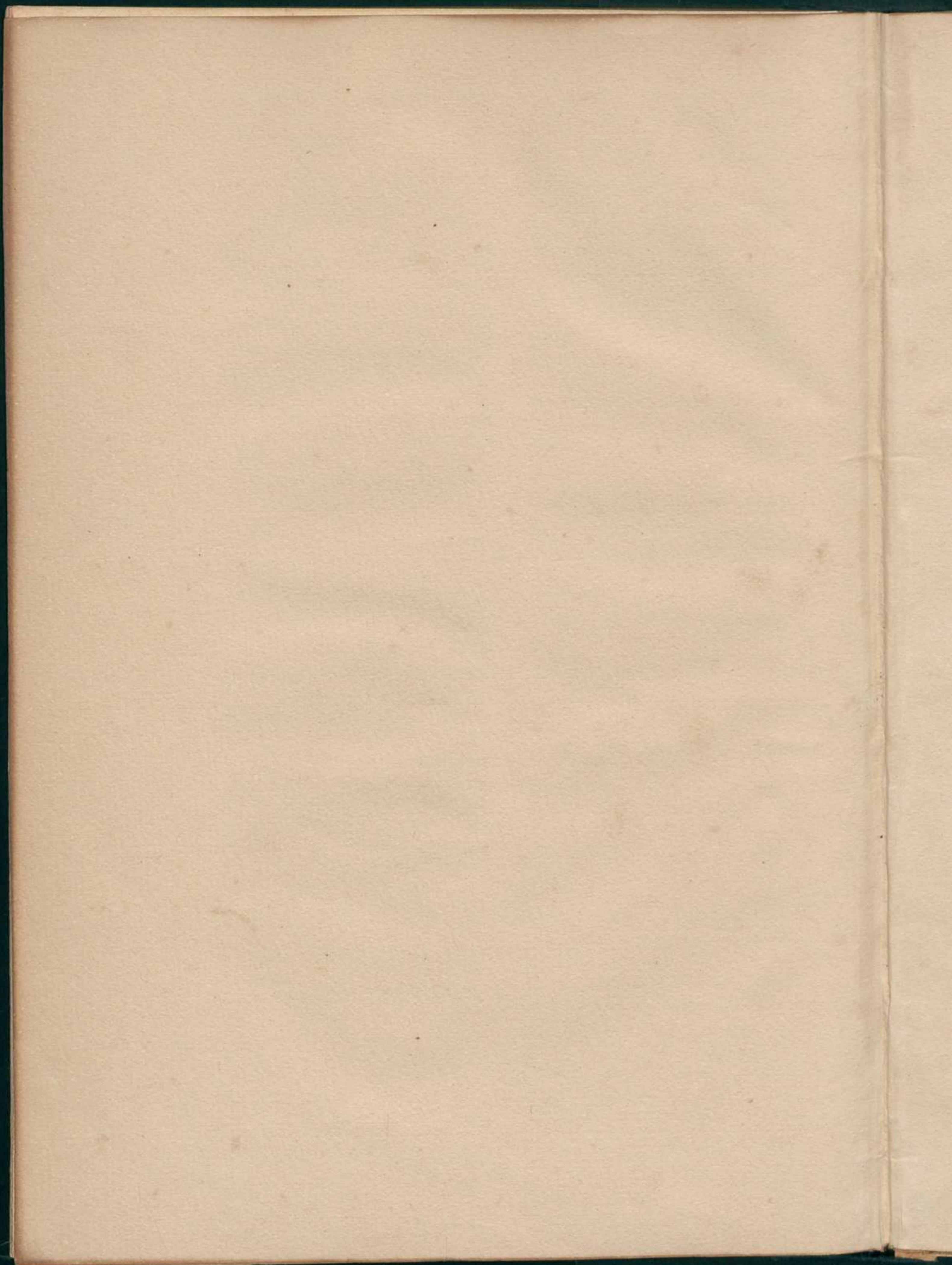
auream. ad quam plurimi philosophi conuenerunt. Quorum vnus ait. Alexander ex auro fecit thesaurum. alius. Hæri totus mund⁹ nō sufficiebat ei. hodie quattuor sole vne sufficiunt. Alius. Hæri populo imperauit. hodie populus illi. ali⁹. Hæri multos potuit de morte liberare. hodie nec eius anima potuit. alius. Hæri ducebat exercitum de ciuitate. hodie ab illis ducitur sepultūre. Alius. Hæri terrā premebat. hodie eadem terra premit ipsum. Alius. Hæri eum gentes timebant. hodie eum vilem deputant. Ali⁹. Hæri habuit amicos & inimicos. hodie habet omnes equales.

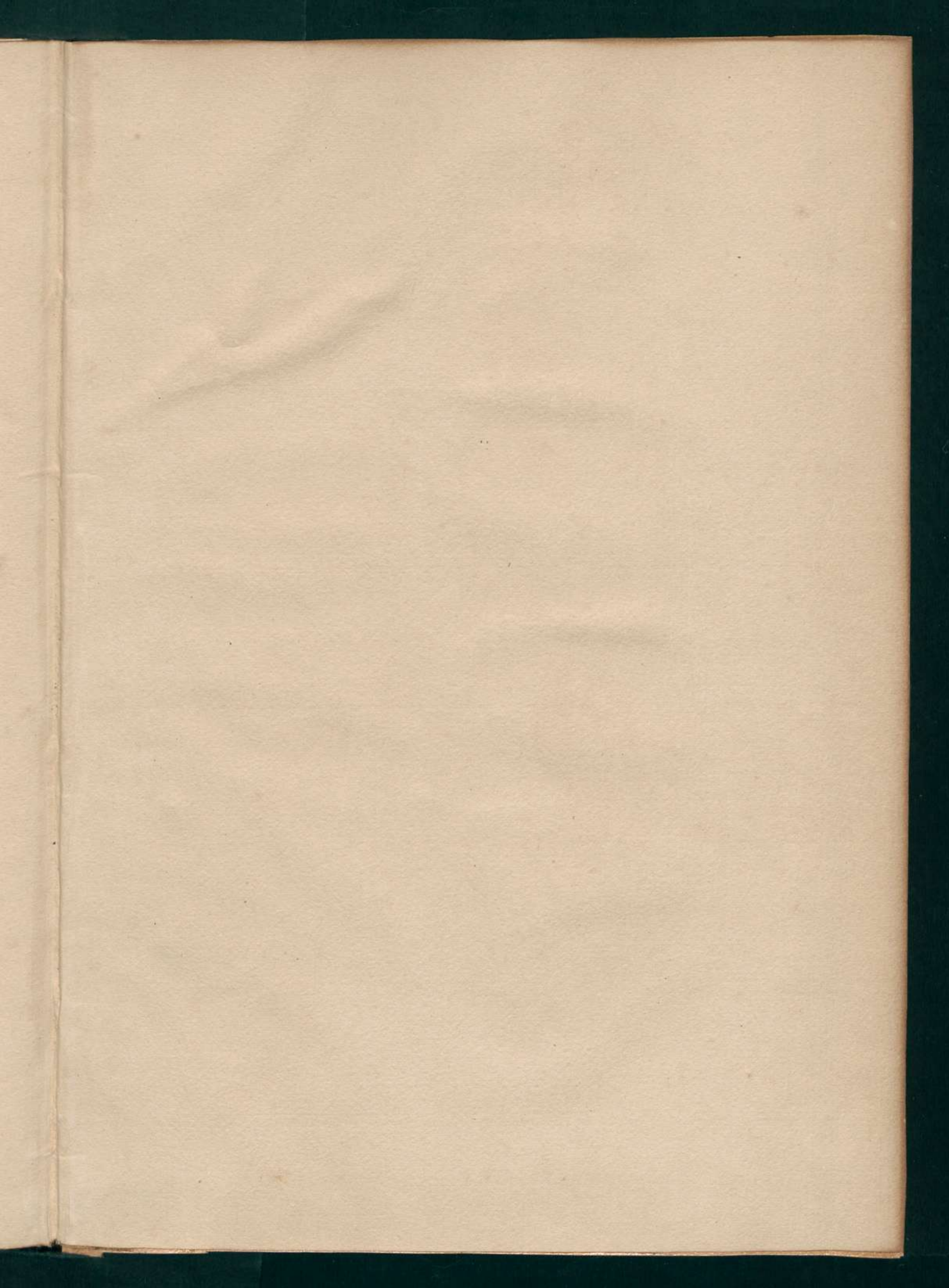
Historia Alexandri magni fuit feliciter Impressa Argentine Anno domini. M. cccc. xciii. Finita altera die Urbani.

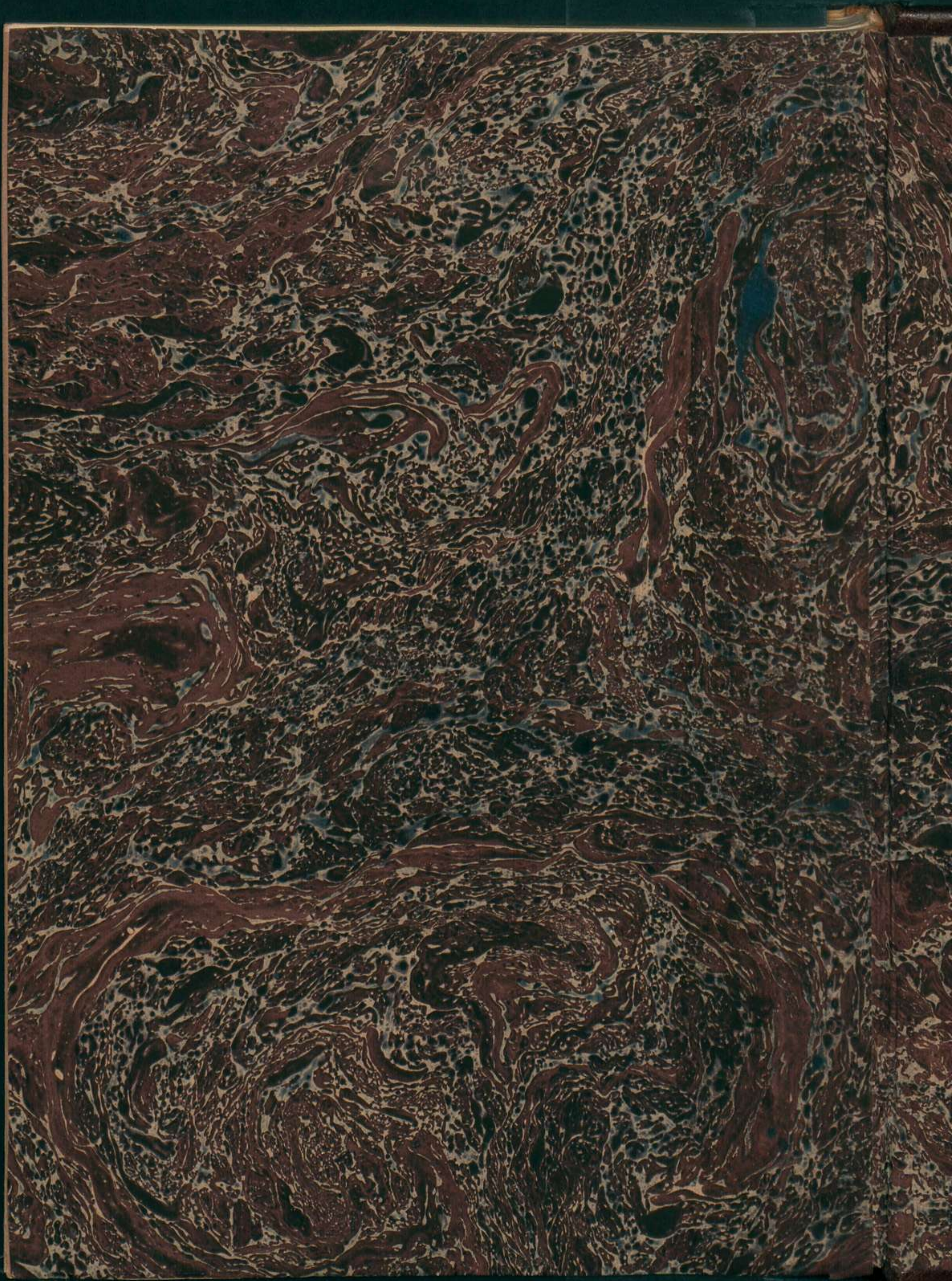
*l'histoire d'Alexandre le grand  
finit heureusement imprimée  
à Strasbourg, l'année du Seigneur  
1494, finie l'autre jour*

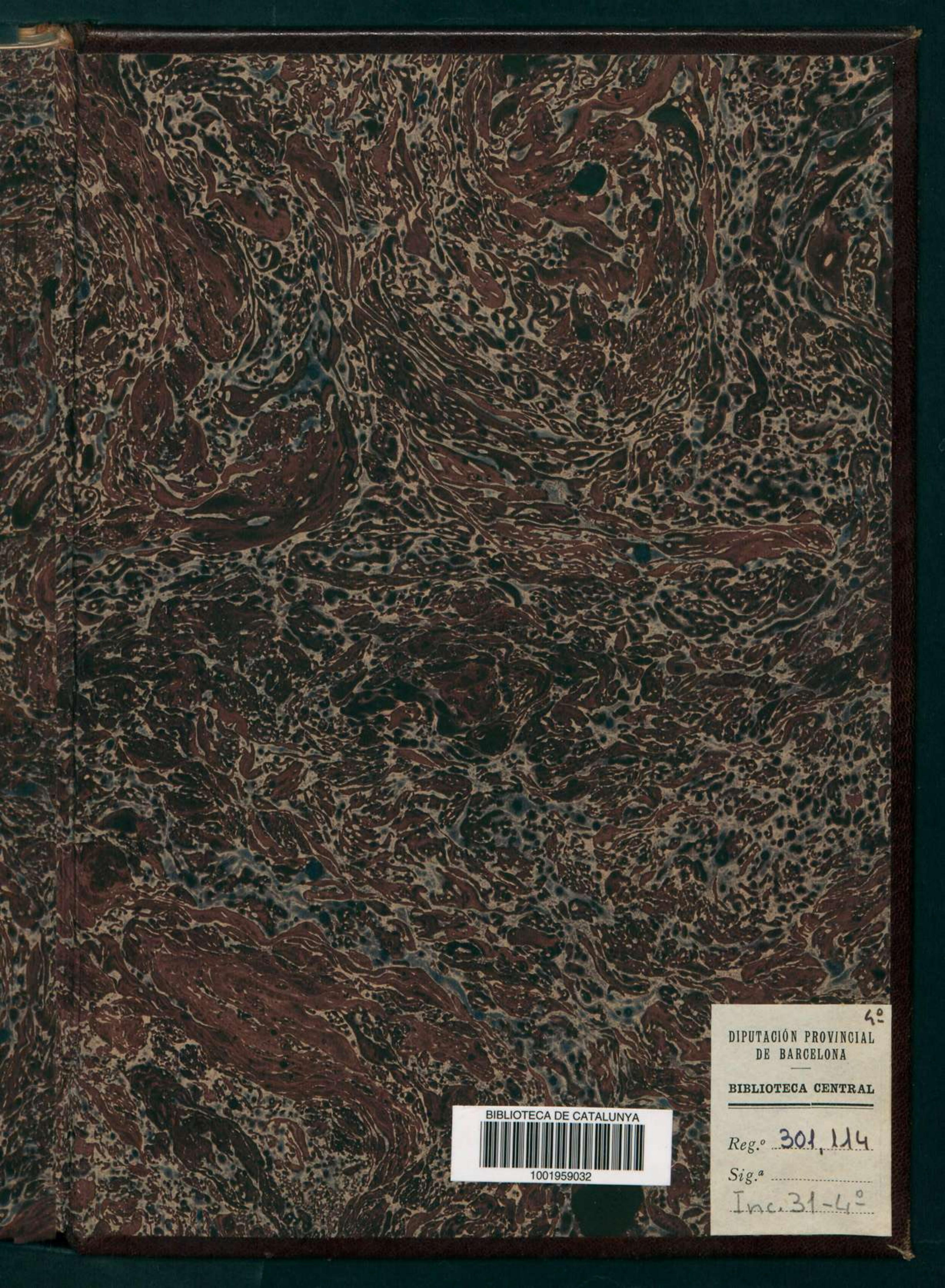


and  
née  
igno









4º

DIPUTACIÓN PROVINCIAL  
DE BARCELONA

BIBLIOTECA CENTRAL

Reg.º 301,114

Sig.ª

Inc. 31-4º

BIBLIOTECA DE CATALUNYA



1001959032

